XVIII. évfolyam 50. szám Ára: 1 forint 1962. december 13.

Ludas Matyi

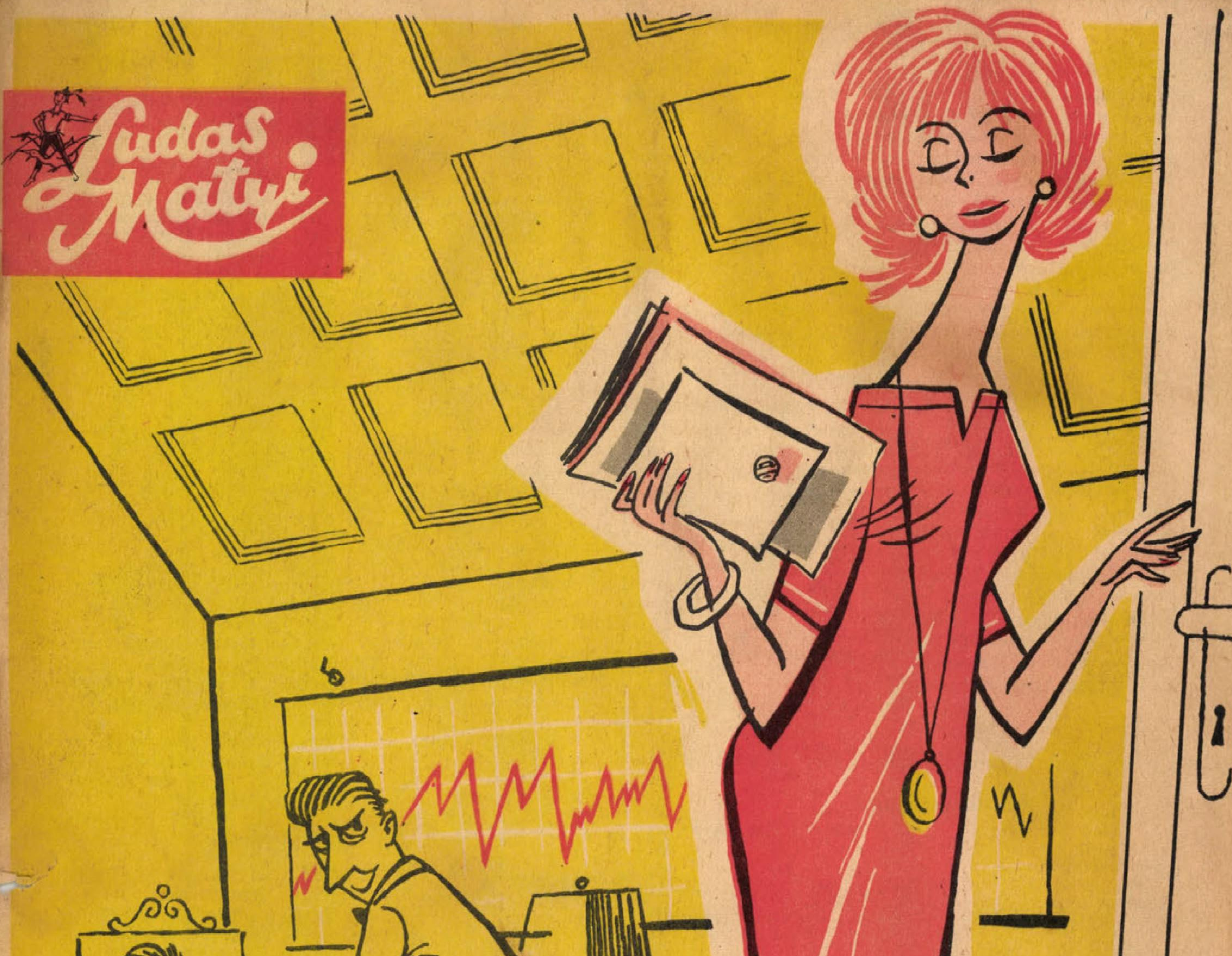

Toncz Tibor rajza

— Az új titkárnőjéről jut eszembe, igazgató elvtárs, hogy a gépparkot is ideje lenne már felfrissíteni . . .

Rodeó

A Telesport november 28-i műsorában a rodeóról, az amerikai tehenész fiúk e hagyományos vetélkedőjéről is bemutattak néhány filmkockát. Melyik legény tartja magát tovább egy-egy veszettül ugrándozó, még be nem tört, félvad ló hátán —, ez a verseny lényege. Náluk ez a virtus, és szorosan összefügg mindennapi foglalatosságukkal.

Életveszélyes játék. A négylábú ördögmotollák sorra-rendre hajítják le lovasaikat, akik aztán kúszva, mászva, futva igyekeznek minél messzebb kerülni a félelmetes paták hatóköréből. Ilyenkor bizony végigfut a hideg a nézők hátán. Ez alól csak a Telesport munkatársa kivétel. Neki az effajta látvány — érthetetlen módon —, a humorérzékét csiklandozza. Amikor például az egyik vad paripa hirtelen oldalt veti magát, és teljes súlyával az alája szoruló ifjú emberre esik, a riporter nevetve jegyzi meg:

— Milyen jó, puha ágyat vetett magának ez a ló!

Pár pillanattal később egy másik versenyző — megtorpanó lova hátáról —, a pályát szegélyező korlátra zuhan.

— Lám, ez meg szárítani akasztotta lovasát a kerítésre —, derül ismét a kommentátor.

A Telesport munkatársa a rodeóval kapcsolatban felveti a kérdést: van-e ennek valami köze a sporthoz? Véleményem szerint — aligha.

Aminthogy a fentebb idézett „bemondásoknak” sincs sok közük sem a jóízléshez, sem a humorhoz. Ez a két fogalom ugyanis nem zárja ki egymást.

K. A.

Hinta-palinta

Várnai György rajza

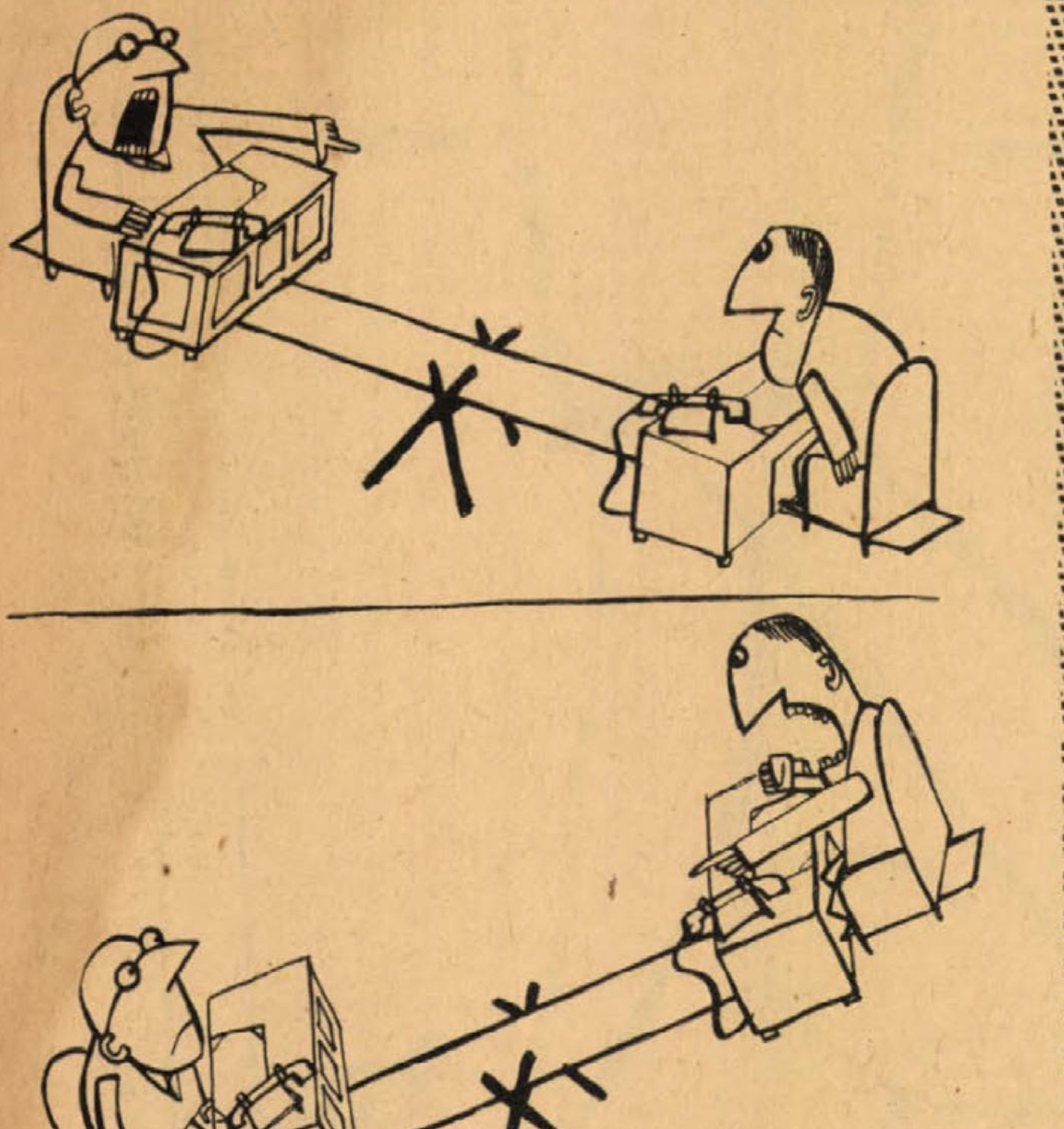

Gyermeknevelés

— Szóval, Sanyika, hazudni nem szabad, csak a rossz gyerek hazudik, a jó gyerek mindig megmondja az igazat, őszintén, becsületesen... Hát ezt honnan vetted? Na nem, fiacskám, az egészen más, az, hogy az egyik politikus azt mondja a másikról, hogy hazudik, ez olyan politikai kifejezés, mindegyik védi a maga álláspontját, tudod, és aztán vannak ellenkező álláspontok, az egyik így, a másik úgy, de te ezt még nem érted, te még kisgyerek vagy, majd ha szépen, szorgalmasan tanulsz, akkor majd megérted, amit a felnőtt bácsik és nénik mondanak, persze ahhoz az kell, kisfiam, hogy ne hanyagold el a leckédet, mindig tanuld meg, és ne szaladj ki minduntalan az utcára verekedni, csak rossz gyerekek verekednek...

— Sanyikám, ne vágj mindig a szavamba, az nem szép! Jaj, miket beszélsz, a katona bácsik nem verekednek, ők legföljebb harcolnak, támadnak, visszavonulnak, határvillonganak, felderítenek, ahogy éppen a parancs megszabja, mert a katona fegyelmezett, és hősies, mint Leonidász, Dugovics Titusz és Kinizsi Pál. Jó, jó, hát vitézül verekedtek, de ez nem olyan verekedés, ők nem az utcán kapnak egymás hajába, nem dobálóznak kövekkel, mint ti, ha belétek bújt a kisördög, szóval inkább a jóviselkedésen járna az eszed, ne mindig a felnőttek dolgába avatkozz bele! És ha már itt tartunk, meg kell mondanom, hogy szégyeltem magamat, amikor hallottam, hogy elvetted a kis Lajcsi búgócsigáját, ami nem a tiéd, csúnya dolog visszaélni azzal, hogy a Lajcsika gyengébb, mint te...

— Sanyika, komolyan mondom, kapsz egy pofont, ha mindig közbekotyogsz..., hogy érted ezt?... Édesem, az hadizsákmány és hódítás, te ezt nem érted, ez történelem, ez a háború vastörvénye, de te persze inkább csak lefetyelsz a száddal, ahelyett, hogy megtanultad volna a történelmi leckét, mert már a rómaiak megmondták, hogy jaj a legyőzötteknek, de ez persze nem olyan dolog, amit olyan kisgyerek is megérthet, mint te, neked az a kötelességed, hogy örömet szerezzél szüleidnek, ne idegesítsd folyton apádat, hanem maradj békén...

— Te, ne bosszants! Neked minden szóba bele kell kapaszkodnod? Nem is igaz, hogy a felnőttek sohasem maradnak békén, először is két háború között mindig béke van... ne csavard ki a szavaimat, háborúban persze nincs béke, háborúban háború van, de annak rengeteg oka van, gazdasági okai például, ezt te nem érted, ti csak úgy hajbakaptok, mit törődtök ti az ok és okozati összefüggéssel...

— Mi? Miféle gazdasági ok miatt mentetek ti neki a Gébics utcaiaknak? Nahát, ez nevetséges! Csak nem akarod azt állítani, hogy mert hat csúzlit akartatok megkaparintani, és ki akartátok szorítani őket a ródlipályáról, az ok arra, hogy verekedjetek? Ez is azt mutatja, hogy milyen éretlenek vagytok! Nem tudtok különbséget tenni a dolgok között. És még egy! Ha már itt tartunk, beszéljünk arról is, hogy nagyon csúnya szátok van! Olyanokat mondtok egymásnak, hogy az ember pirul...

— Mit mondasz?! Mit olvastál? Édes fiam, már megint össze-vissza beszélsz! És ki mondta, hogy neked ilyesmiket kell olvasnod? Amiről te beszélsz, az diplomácia!

— Na jó, jó, azért ne bőgj, egyszer csak benő a fejed lágya. Majd lehiggadsz te is!

Feleki László

Vettem egy pár cipőt

Az úgy volt, hogy bementem a legelső, utamba kerülő cipőboltba, és kértem egy pár fekete cipőt. Kaptam. Felpróbáltam. Egyet léptem előre, egyet hátra, aztán mozgatni kezdtem a lábujjaimat. Megfelel? Igen, köszönöm, megfelel. Blokk, pénztár, csomagoló, pricc-pracc-prucc, és már készen is voltam. Amikor kiléptem az ajtón, megkönnyebbülten felsóhajtottam: na, ez is megvan, ezen is túl vagyok!...

Odahaza eldugtam a cipőt a szekrényem mélyére, és egy szót sem szóltam. Megvártam, amíg a feleségem megkérdezi: mi újság? Vettél cipőt?

— Hová gondolsz? — feleltem sértődötten. — Ma csak a kirakatokat nézegettem. Láttam egy-két szép, modern fazonú cipőt, de még nem tudom, hogy melyiket veszem meg...

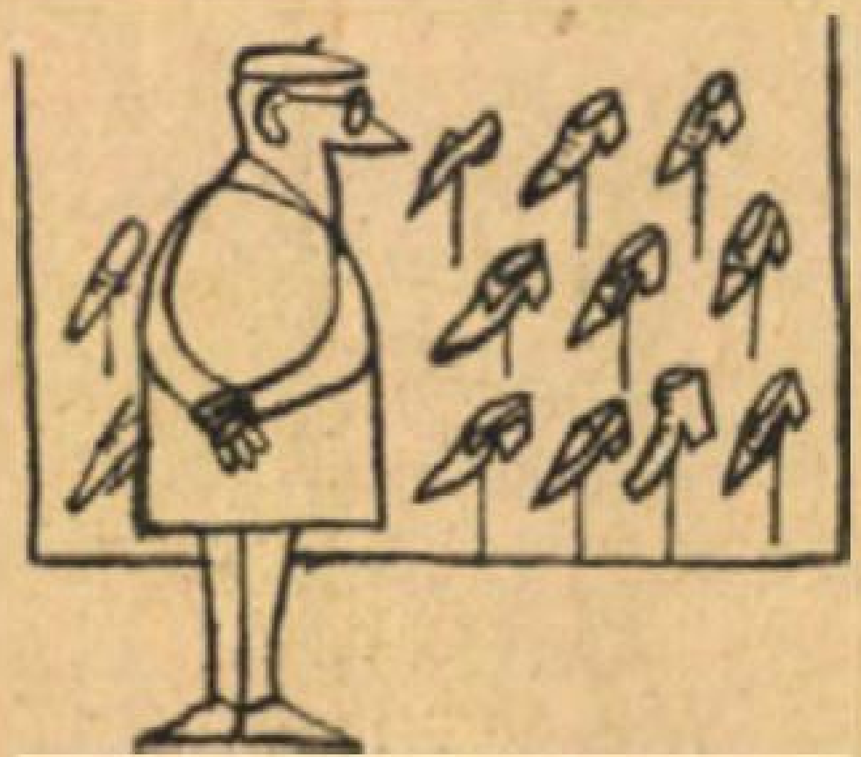

Még nem tudok semmit... Még gondolkodom...

Láttam a feleségem arcán, hogy nagyon elégedett velem.

— Még gondolkodom — ismételtem meg lassan, megfontoltan, és jobbkezem mutatóujjával megkocogtattam homlokomat. — Cogito ergo sum... Gondolkodom, tehát vagyok.

Gondterhelt orcám, tűnődő tekintetem, no meg a latin szavak elbűvölték az asszonyt.

— Jól teszed — mondta elismerő hangon. — Ne hagyd, hogy a nyakadba sózzanak valami vacakot...

Másnap azt meséltem, hogy benn voltam egy cipőboltban, és kiválasztottam magamnak egy cipőt, de amikor a pénztárhoz mentem, megszólalt bennem egy Hang...

— Milyen hang? — kérdezte megdöbbenve a feleségem.

— Nem tudom. Egy Hang. S ez a Hang azt mondta: Ne vedd meg! Ne vedd meg! Ezért a pénzért szebb és jobb cipőt is kaphatsz! Egy pillanatig tétováztam, vívódtam, gyötrődtem, aztán visszaadtam a cipőt...

— Jól tetted! Nem szabad elhamarkodni a dolgot...

— Várj! Még nincs vége. Alig adtam vissza a cipőt, megszólalt bennem egy másik Hang, a Hang II....

— Még egy?

— Még egy... Ez a Hang II. azt mondta nekem: Ne légy hülye, azonnal vedd meg a cipőt! Vedd meg... Szörnyű helyzetben voltam... Ott álltam a cipőboltban, és nem tudtam, mitévő legyek... Képzeld magad az én helyembe!... Végül is úgy döntöttem, hogy nem veszem meg, de amikor ezt eldöntöttem, megszólalt bennem a Hang: Meg fogod bánni! Ott fogsz majd sírni, ahol senki se lát...

— Dehogy fogsz sírni — vigasztalt a feleségem. — Előbb-utóbb megtalálod az igazit... Csak légy türelemmel...

Harmadnap azt mondtam, hogy kinn jártam Óbudán egy maszeknál, majd onnan Kispestre mentem cipőt nézni.

— És vettél?

— Nem vettem — feleltem. — Még körül akarok nézni egy-két helyen. Az ember nézze meg, mire adja ki a pénzt, nem igaz?

— De igaz...

— Az ember nézze meg, mire adja ki a pénzét — folytattam ünnepélyesen —, a te pénzedet és az enyémet, azaz a mi pénzünket, amiért te is, én is, mind a ketten olyan keményen megdolgoztunk . . . Nincs igazam?

A feleségem nem szólt egy szót sem — a meghatottságtól nem tudott szóhoz jutni —, csak bólogatott, hogy igazam van, és gyengéden simogatni kezdte a tarkómat.

A negyedik napon megmutattam a cipőt, sikerem volt, tetszett, megdicsértek:

— Látod fiam, most jól vásároltál!

Mikes György

Hivatali eskü Bonnban

Szűr Szabó József rajza

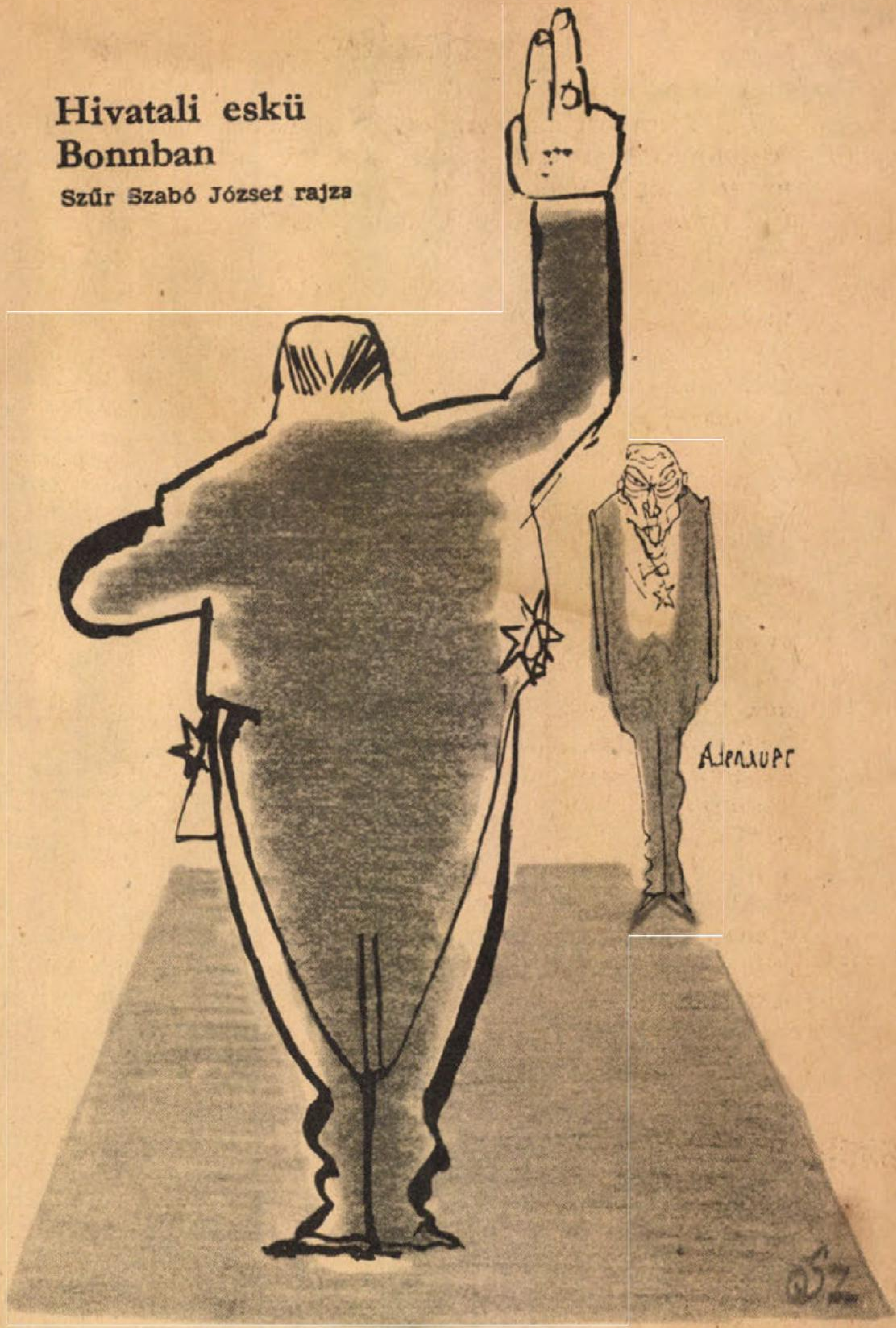

– Hivatalomat híven ellátom, amíg csak valami ki nem derül rólam...

APRÓHIRDETÉSEK

Gerő Sándor rajza

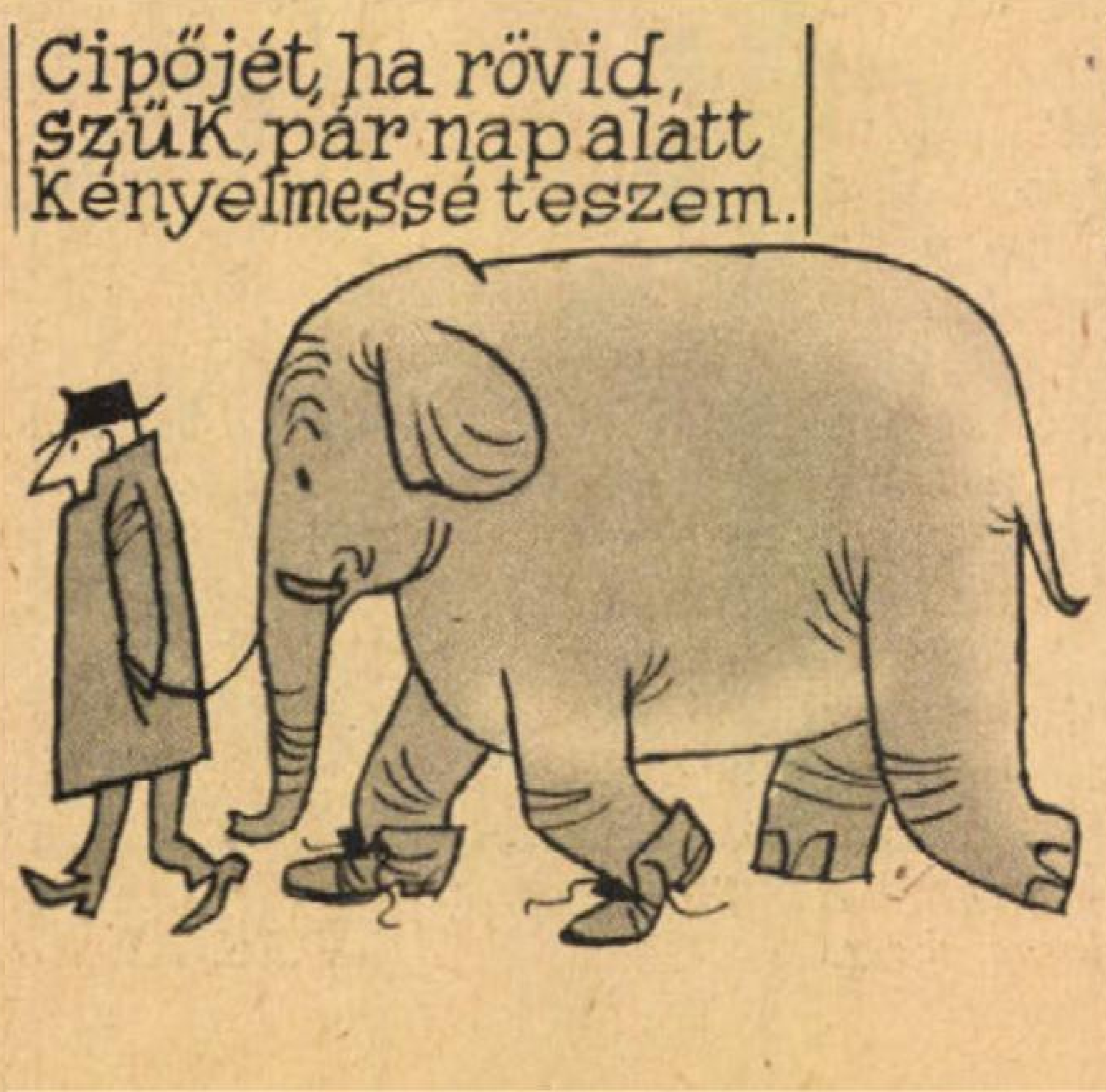
Cipőjét, ha rövid, szűk, pár nap alatt kényelmessé teszem.

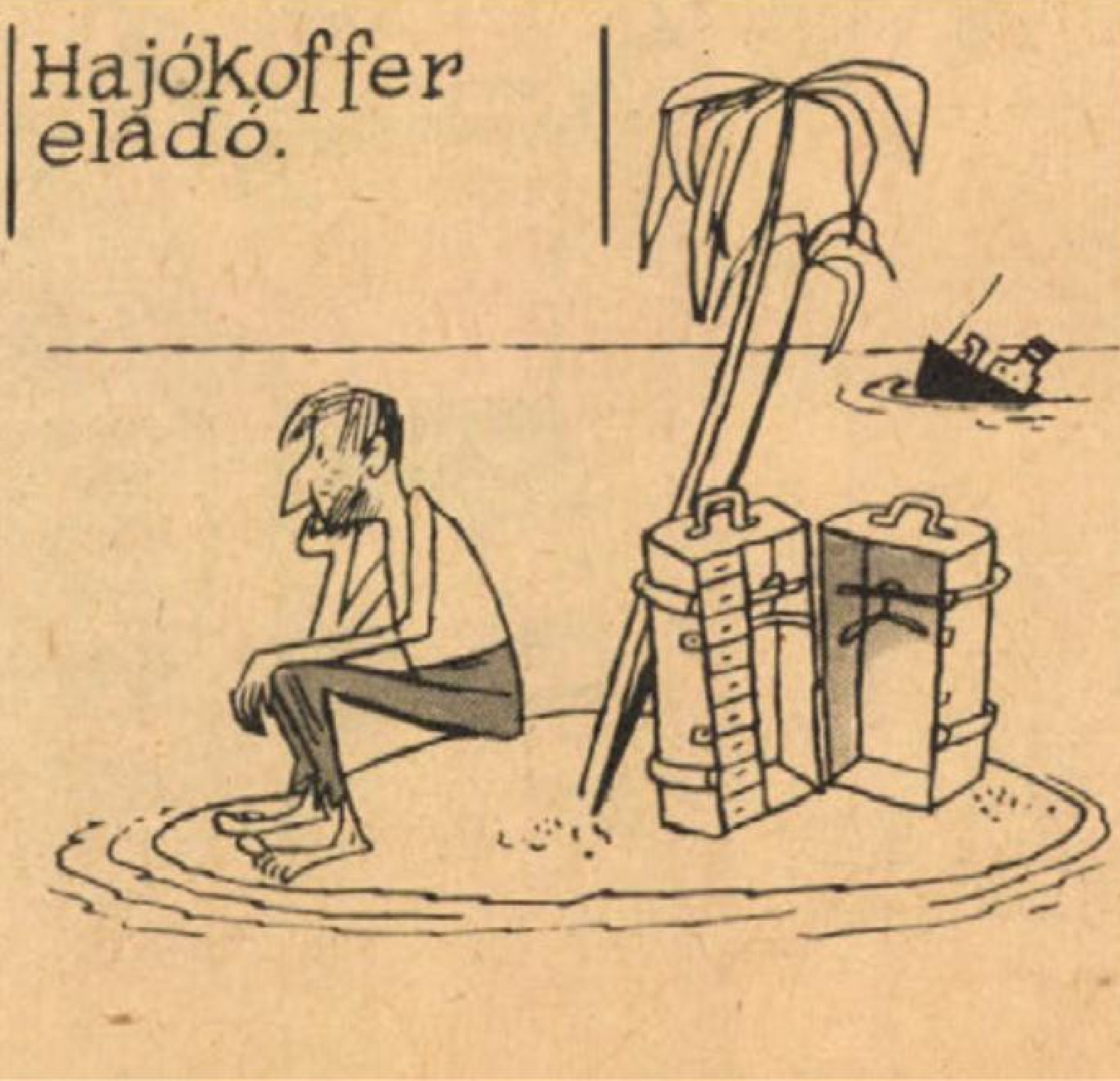
Hajókoffer eladó.

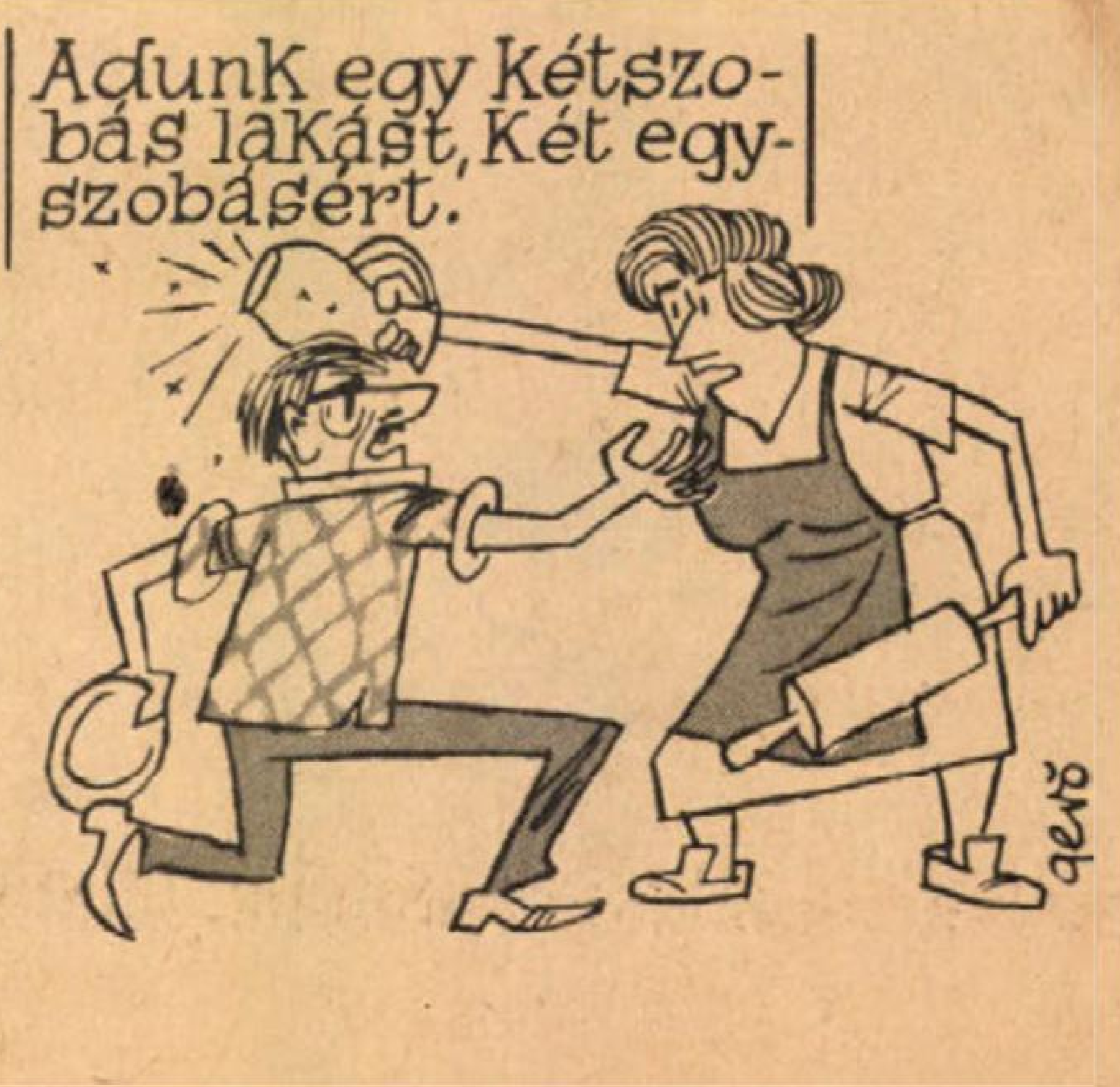
Adunk egy kétszobás lakást, két egyszobásért.

Kísérletező művész

Vasvári Anna rajza

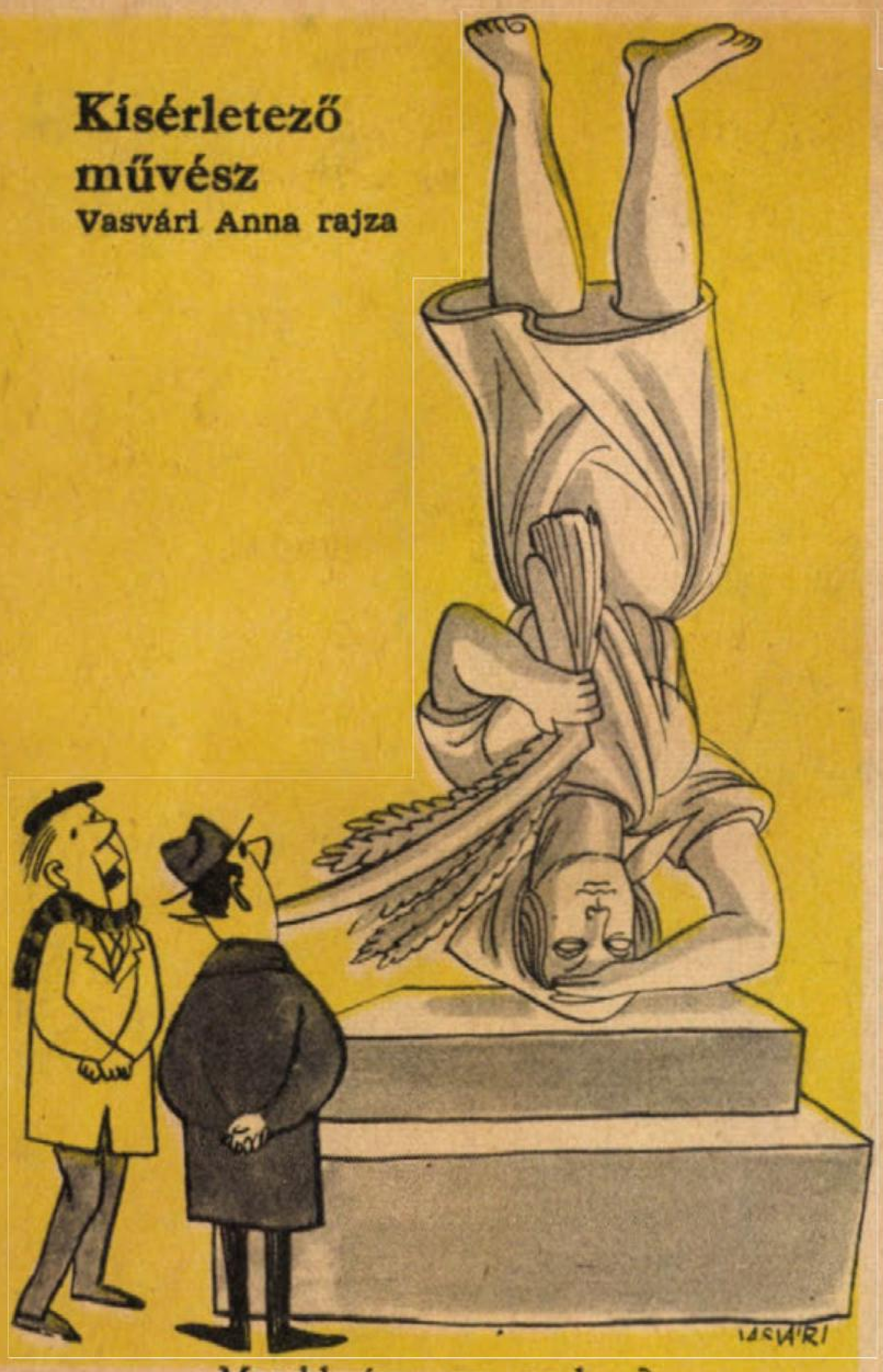

– Mondd, így sem modern? . . .

2000-ben

Schwott Lajos rajza

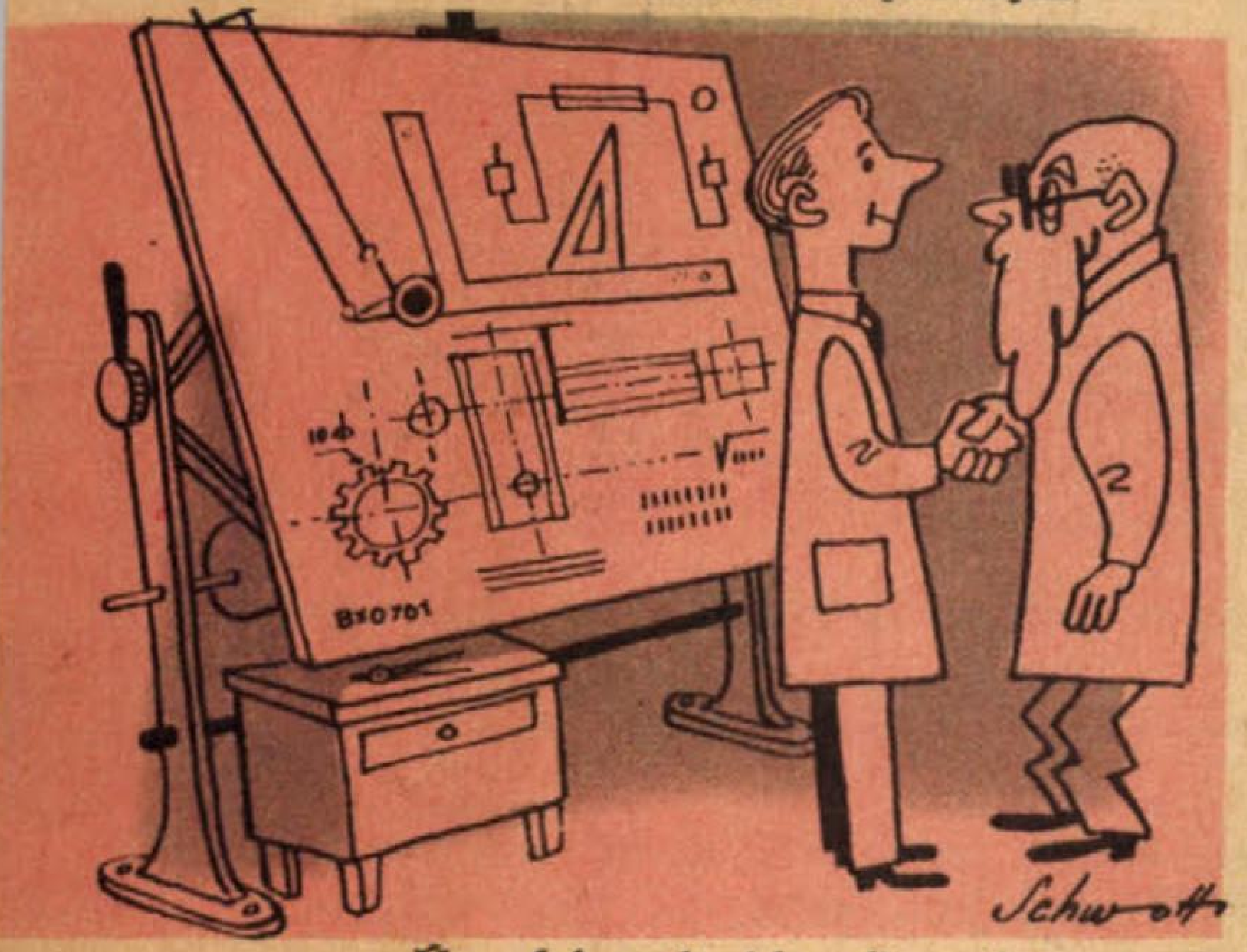

– Úgy folytasd, édes fiam, hogy ezt a tervet még a nagyapád kezdte el . . .

LEVÉL
Kis hibáról – nagy hibáról

Kedves Asszonyom!

Az ön esete az élet más területére vetítve annyira jellegzetes, hogy szimbólumnak is beválna azok számára, akik a kis bajokat elhanyagolják, és csak akkor törődnek velük, ha már naggyá terebélyesednek. Amikor ön például a nagy nyári aszály idején bejelentette, hogy sok a törött cserép a házuk tetején, és jó lenne a tetőt megcsináltatni, azonnal készen volt az illetékesek ellenvetése: „Kis ügy ez, ennél sürgősebb munka is akad: máshol fel kell ducolni a mennyezetet, megint máshol a lépcsőházat kell rendbetenni, ismét máshol a födémet kell kicserélni.” Ön sehogy sem akarta azt a hivatalos felfogást megérteni, hogy a nagyobb hibákat kell előbb megjavítani, a nagyobb munkát kell előbb elvégezni, aztán kerülhet csak sor az olyan apróságra, mint néhány cserép kicserélése, — amelyre ön mindenáron igényt tartott. Elvégre a lavinával sem törődik senki, amíg a hegytetőn hógolyóként szerényen meghúzódik.

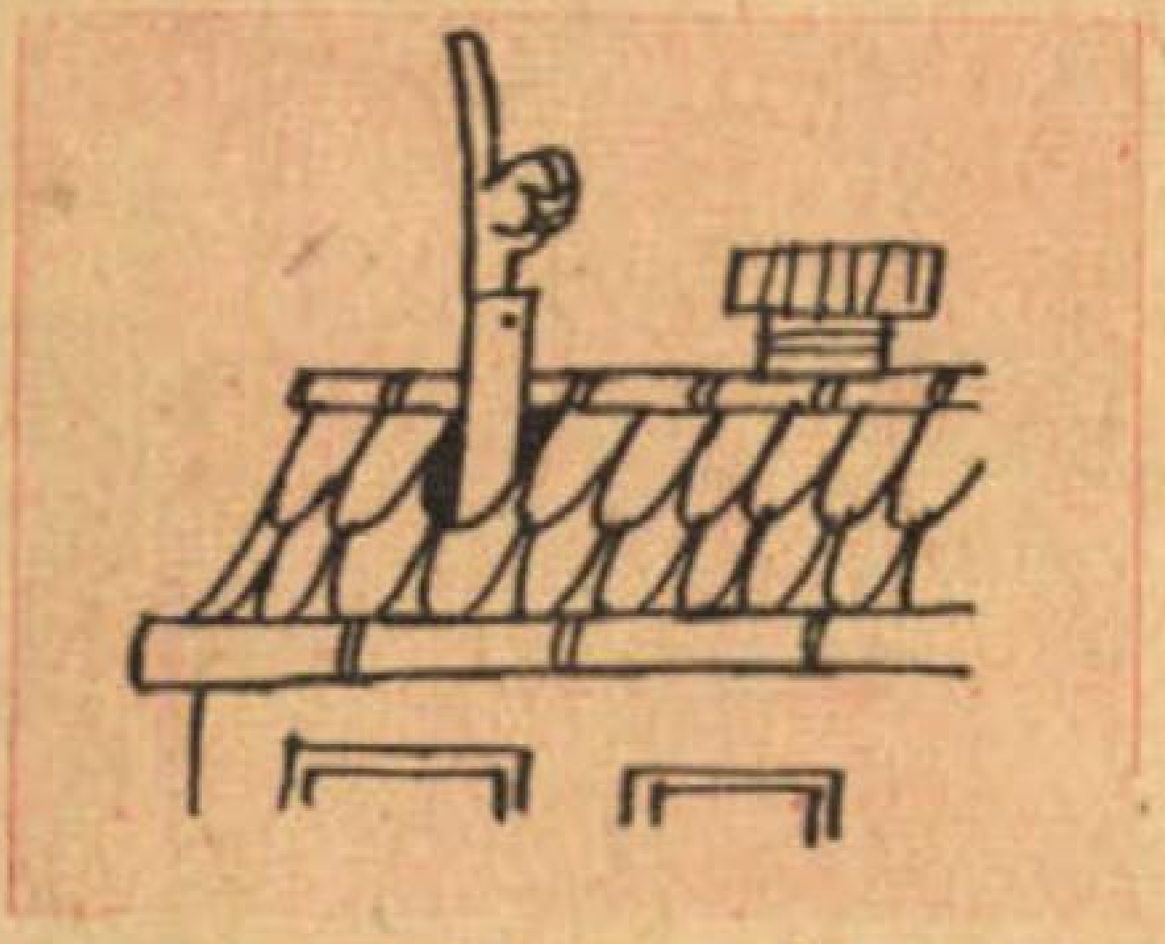

Nagyon csodálkozom, hogy ezt az alapvető bölcsességet nem volt képes kellő jelentőségében megérteni. Mert különben tudhatta volna, hogy ha ön a nagy aszály idején egy ilyen kis tetőlyuk ügyében kér intézkedést, arra csak akkor kerülhet majd sor, ha a kis lyuk, mondjuk, két-három négyzetméter nagyságú lyukas tetővé, vagy mondhatnók úgy is, sürgős munkát igénylő nagyméretű tetőlyukká növekszik. Ha tehát az ön házteteje mindjárt ezzel kezdte volna — új és általam elítélt szakmai kifejezéssel szólván —, a meghibásodást, akkor a nagy aszály után nem érhette volna önt az őszi esőzés olyan váratlanul.

De az ön ügyetlen házatetején meghúzódó lyukas és törött cserepek a szokatlanul hosszú nyár idején csak kicsi hibának minősülhettek. Meg kellett tehát várni, amíg a kicsi hiba óriásivá növekszik, hát a tető az ön lakása fölött a nap tűzétől, a szél hevétől, vagy az idő vasfogától még jobban tönkre megy. Vagyis olyan állapotba kerül, hogy a javítását most már soron kívül kell elvégezni.

Ön igazán boldog lehet, hogy a novemberi esőzésekkel elérkezett ez a pillanat: a kis hibából sürgősen megjavítandó nagy hiba kerekedett. És mihelyt a tetőn becsorgott az esővíz, s több helyen szép vastag kontúrokkal foltokat rajzolt az ön frissen festett lakásának halvány zöld mennyezetére, és csendes szivárgással átáztatta új rekamiéját, azonnal megjavították a háztetőt.

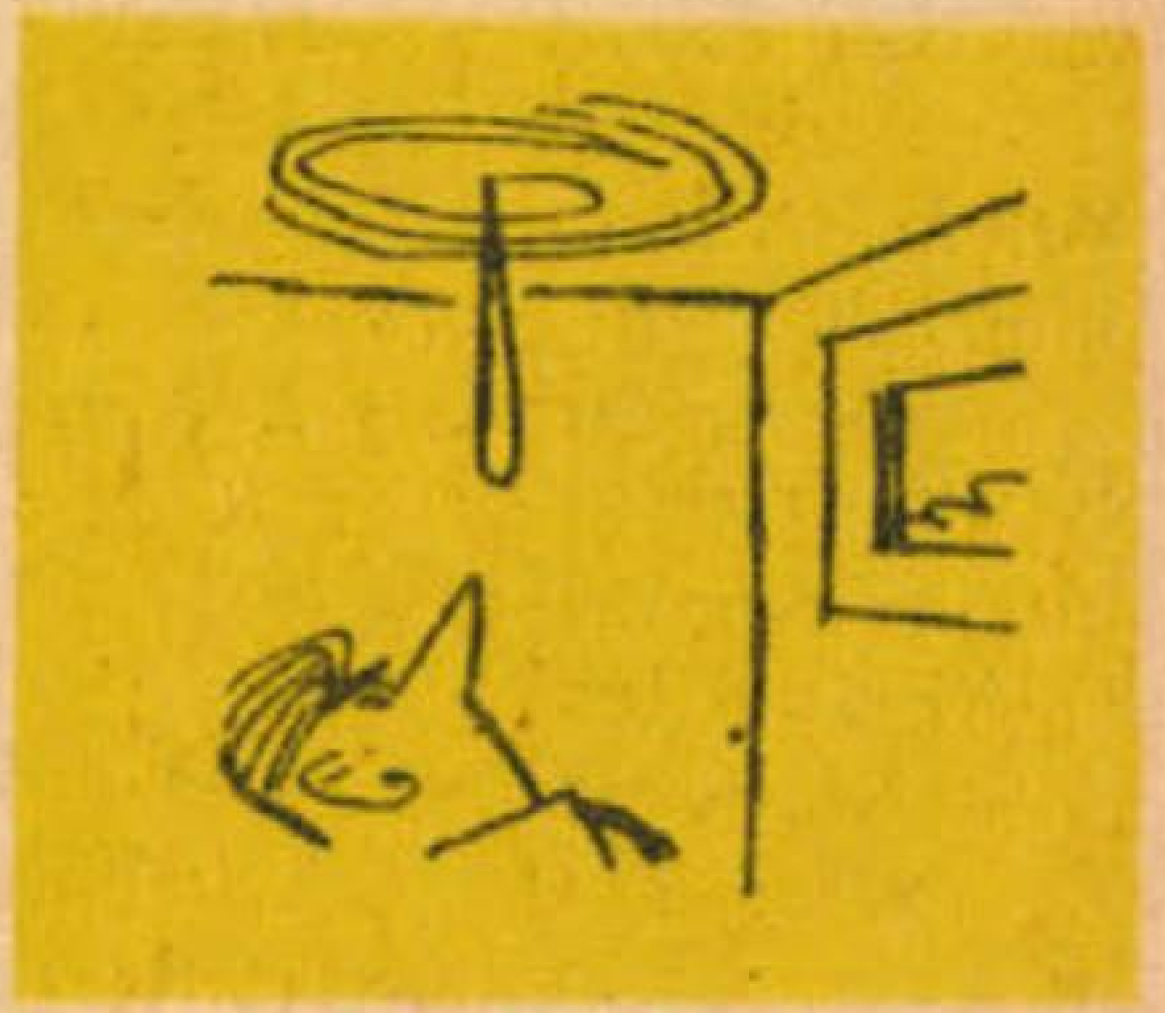

Sürgősen, haladék nélkül. Mert a kis hiba az semmi, meg kell várni, amíg megnövekszik . . .

Földes György

Jucika sportideálja

Pusztai Pál rajza

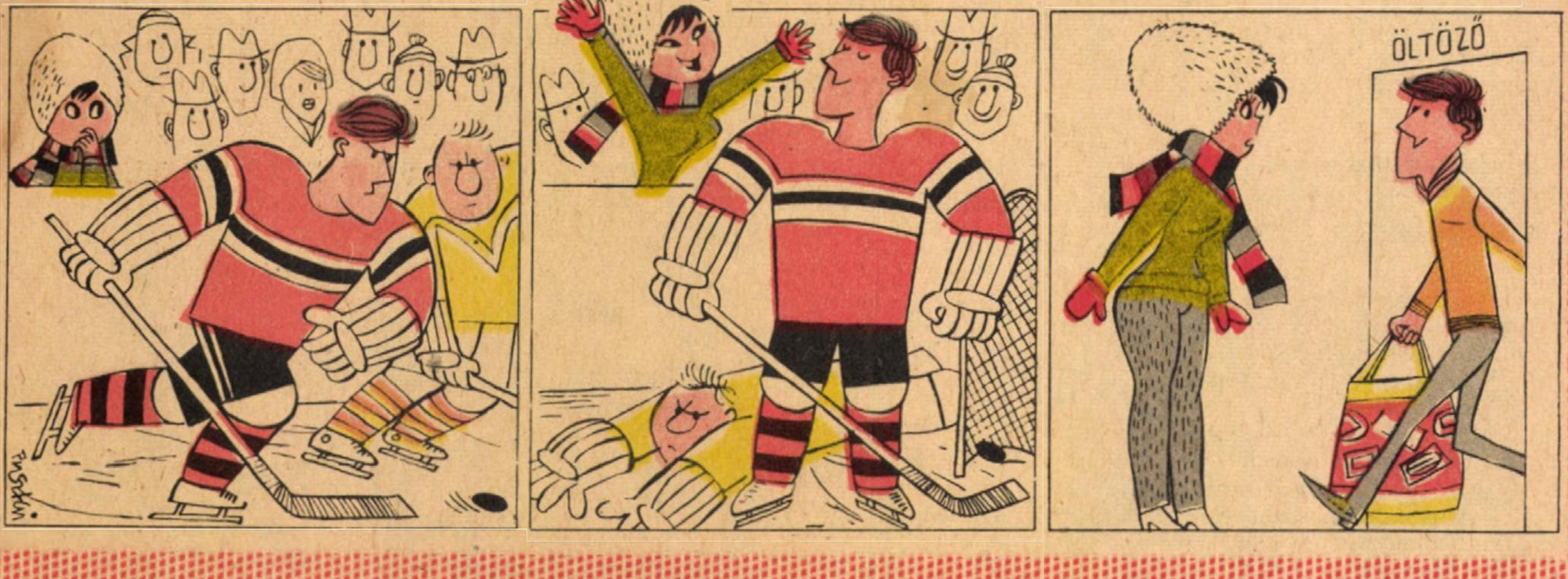

VELEM TÖRTÉNT

MINDENÜTT JÓ INNI, DE LEGJOBB OTTHON

Józsi bácsi, aki a kőműveseknek hordta a maltert, igen jó munkaerő volt, amíg le nem itta magát, s az sajnos elég gyakran előfordult.

Addig dorgálták szóban és írásban, míg végül elfogyott a türelem és egy hosszú igazolatlan távollét után elbocsátották.

A megrémült Józsi bácsi az SzB.-hez fordult orvoslatért:

– Szaktársak, ne tegyék ezt velem. Nincs nékem senkim, a munkahely az otthonom.

– De miért kell a munkahelyen is inni? – kérdezte az Sz. B. elnök megszelídülve.

Az öreg felcsattant:

– Kinek mi köze hozzá, hogy az otthonomban mit csinálok?!

Molnár Aladár,
Almásfüzitő-Felső,
Rákóczi u. 4.

NEHÉZ TÉTEL

Felnőtt fejjel érettségiztem a Thököly úti Vegyipari Technikum levelező tagozatán. Az egyik évközi konferencián szervetlen kémiából feleltünk – pesti és vidéki hallgatók együtt. Az első sorban ültem, nehéz tételt kaptam. A mellettem ülő már lefelelt, kiment. Aki utána jött, az is felelt és kiment. Én meg csak ülök és izzadok. Bejön és leül mellém a harmadik. Óvatosan felnézek, nem figyel-e rám „Cöli" tanár úr, aztán halkan megkérem szomszédomat: súgjál!

– Nem tehetem – súgja vissza sajnálkozó hangon –, én vagyok a tanulmányi ellenőr.

Szamek László,
Bp., XIII., Mosoly u. 44.

BIZONYÍTÉK

Bűnügyet tárgyaltam. Az ügyészség a vádlottat azért vonta felelősségre, mert egy kocsmai verekedésnél a sértettet úgy megverte, hogy sérüléséből húsz napnál hosszabb idő múlva gyógyult fel.

A bizonyítási eljárás során tanúként kihallgattam a sértett nénjét is, aki az eljárásban új tényként állította, hogy a vádlott úgy megverte a sértettet, hogy az hosszú ideig eszméletlenül feküdt. Megkérdeztem a tanútól, miből állapította meg, hogy az elszenvedett sérülések következtében a sértett eszméletét vesztette.

– Abból – felelte –, hogy az ágyon csukott szemmel fekvő szegény Jóska öcsémtől megkérdeztem: megismersz-e, Jóska? Mire ő rámnézett és intett a fejével, hogy nem.

Dr. M. F.,
Budapest

Napnyugati ügynökök

Toncz Tibor rajza

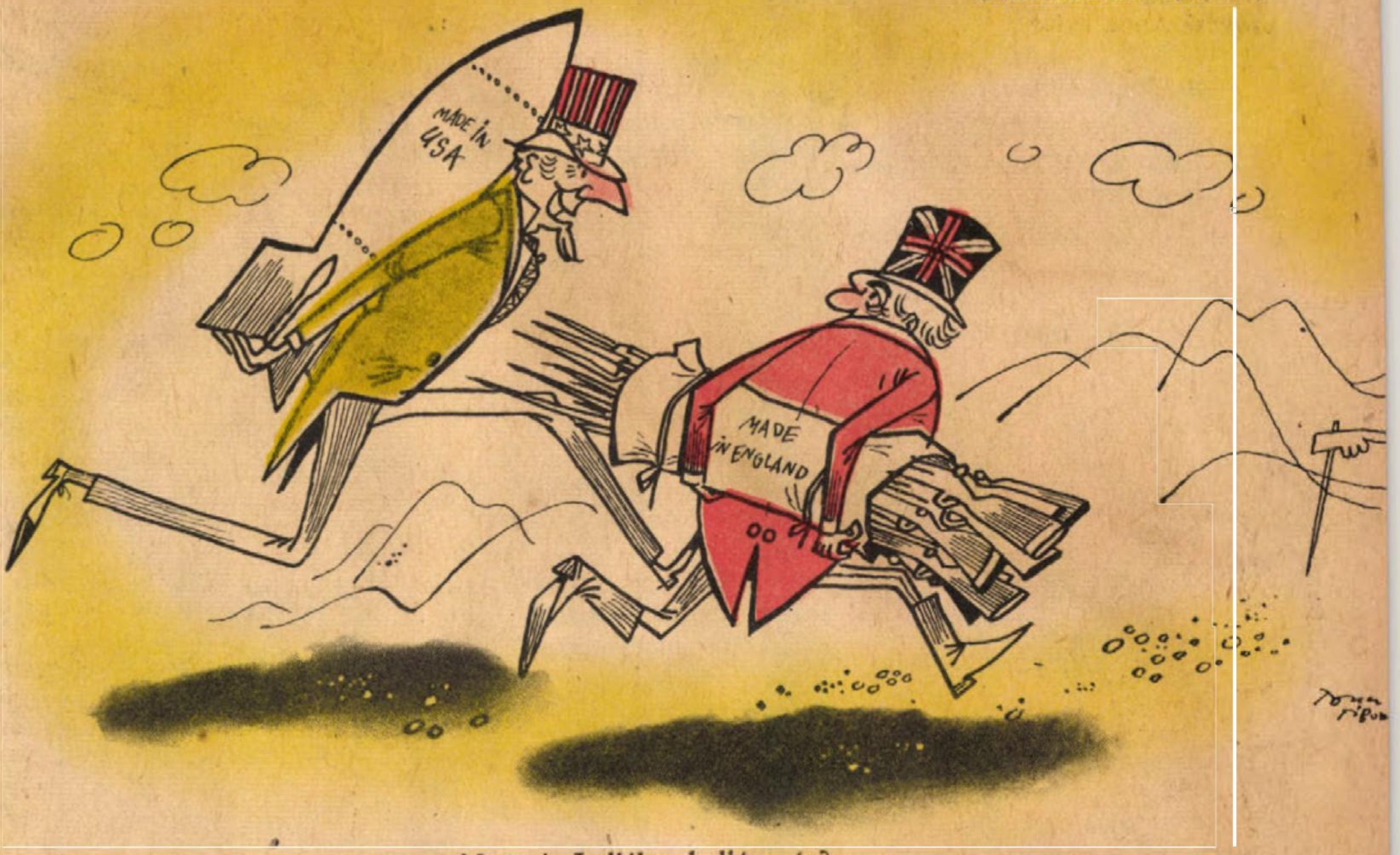

– Maga is Indiába, kolléga úr?

A szeretet ünnepe előtt

Szegő Gizi rajza

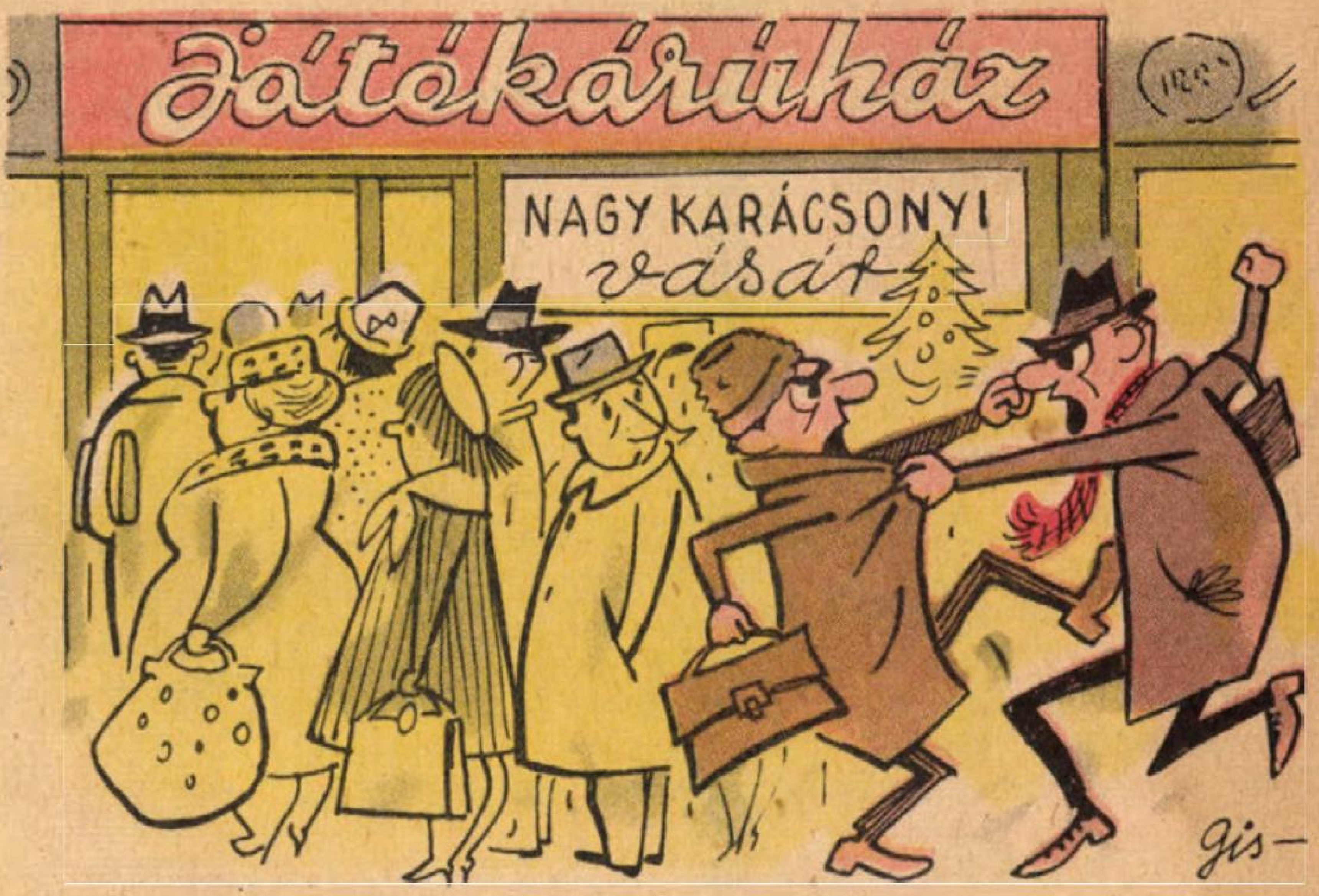

– Maga pimasz! Maga nem is állt sorba! . . .

Dekorálják az igazgató szobáját

Szür Szabó József rajza

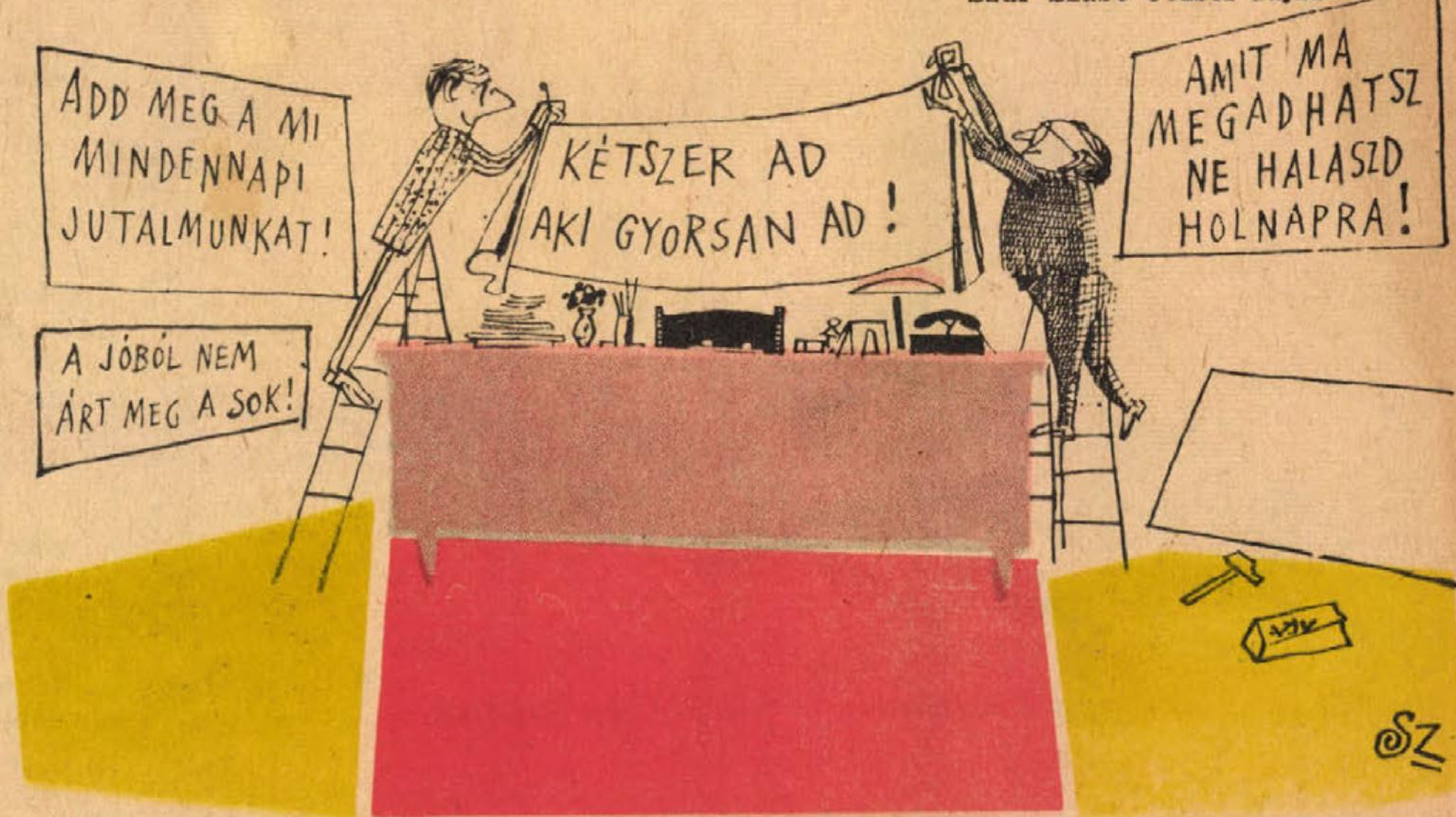
ADD MEG A MI MINDENNAPI JUTALMUNKAT!
KÉTSZER AD AKI GYORSAN AD!
AMIT MA MEGADHATSZ NE HALASZD HOLNAPRA!
A JÓBÓL NEM ÁRT MEG A SOK!
SZ

AZ OPERÁCIÓ

A sebészprofesszor megkérdezte:

— Mai sorrend?

Az adjunktus megnézte a listát:

— Az első a Kovásznai. Sérv. Azután két vakbél és végül Szegedi.

— Ja persze, az a kozmetikai műtét. Szemölcs... Ez az a Szegedi, aki az építőipari vállalat vezetője?

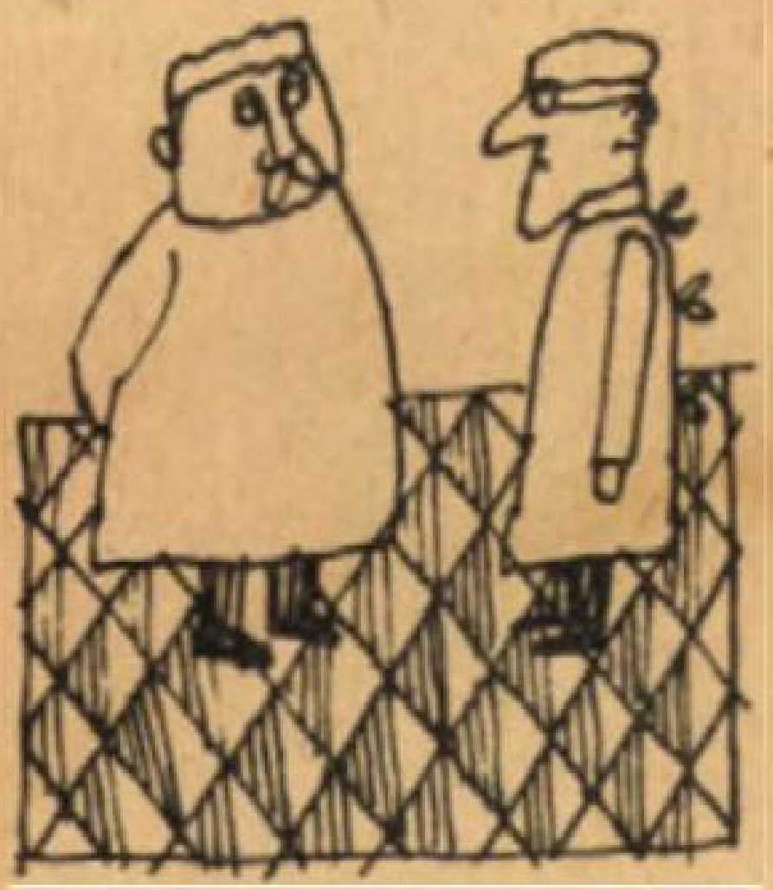

— Igen, ő az.

— Na jó, kezdjük az elsővel.

Délfelé került sor Szegedire. Amikor a műtőasztalra feküdt, a professzor megjegyezte:

— Na, most szépen lemossuk alkohollal a szemölcs környékét.

Szegedi bólintott, azután megkérdezte:

— Professzor úr, meddig fog tartani a műtét?

Az orvostanár gondolkodott:

— Hát azt nehéz lenne megmondani. Az asszisztensemet most elvezényelték egy vizsgálathoz. Már itt sincs. Nincs, aki érzéstelenítse. Majd később folytatjuk az operációt.

— Nem lehetne esetleg, hogy a professzor úr...

— Hová gondol? Ez az asszisztens dolga.

— És gyorsan visszajön az asszisztens?

— Akkor már a műtősnő fog hiányozni. A hármas műtőben lesz dolga.

— Bocsánat, akkor miért kellett engem alkohollal most lemosni?

— Miért? Még sohasem hallott olyan építkezésről, amelyet egy időre abbahagynak?

— De mégis, mikor...

— Hogy mikor leszünk készen ezzel az operációval? Ki tudja? Megtörténhetik, hogy amikor az asszisztens is, meg a műtősnő is itt lesz, akkor engem hívnak majd egy konzíliumra. Vagy én is itt leszek, de a műtőasztalt javítani viszik. Vagy nem jön meg idejében a tű, amivel a szemölcs helyét bevarrjuk.

— De kérem, hogyan lehetséges az, hogy...

— Minden lehetséges. Hiszen maguk ennek a kórházi pavilonnak a tatarozását kéthónapi időtartamra vállalták, azután a munka másnapján elirányítottak húsz dolgozót máshová. Később kitűnt, hogy az ácsok csak négy hónap múlva tudnak jönni, mert máshol célprémiumért dolgoznak. Azután a maguk vállalata nem kapta meg a szigetelőanyagot. Szóval a két hónapból két év lett.

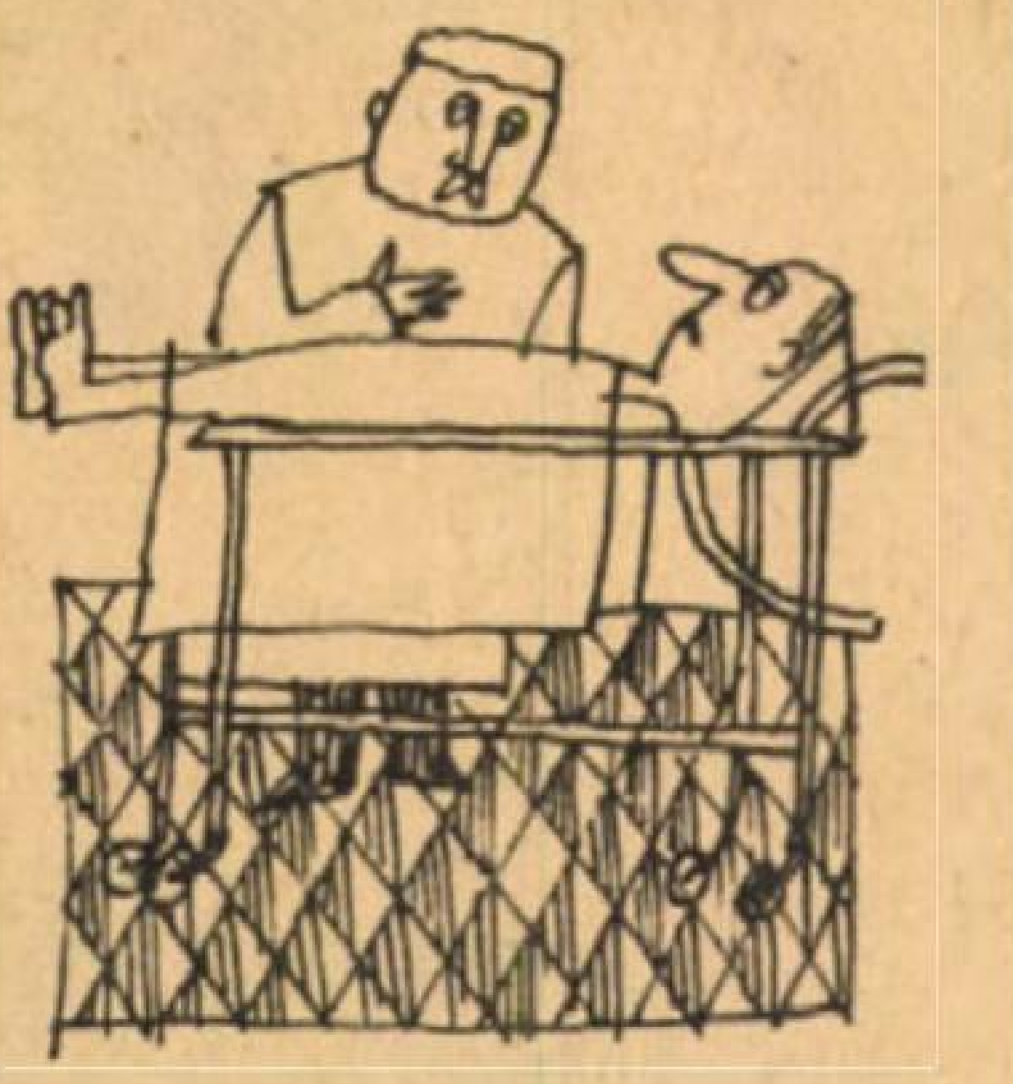

— Kérem, objektív akadályok...

— Tudom. Nálunk is objektív akadályokról van szó. Ha húsz perc helyett két hétig operálom a szemölcsét, akkor magukhoz képest elég gyorsak voltunk.

Az építésvezető le akart mászni a műtőasztalról, de a professzor intett, hogy maradjon.

— Csak meg akartam mutatni — mondta —, hogy mi lenne, ha mi is úgy dolgoznánk, mint maguk. — Azzal a műtősnőhöz fordult: — Kérem az injekciót beadni...

Palásti László

Erkölcsi intelem

Vasvári Anna rajza

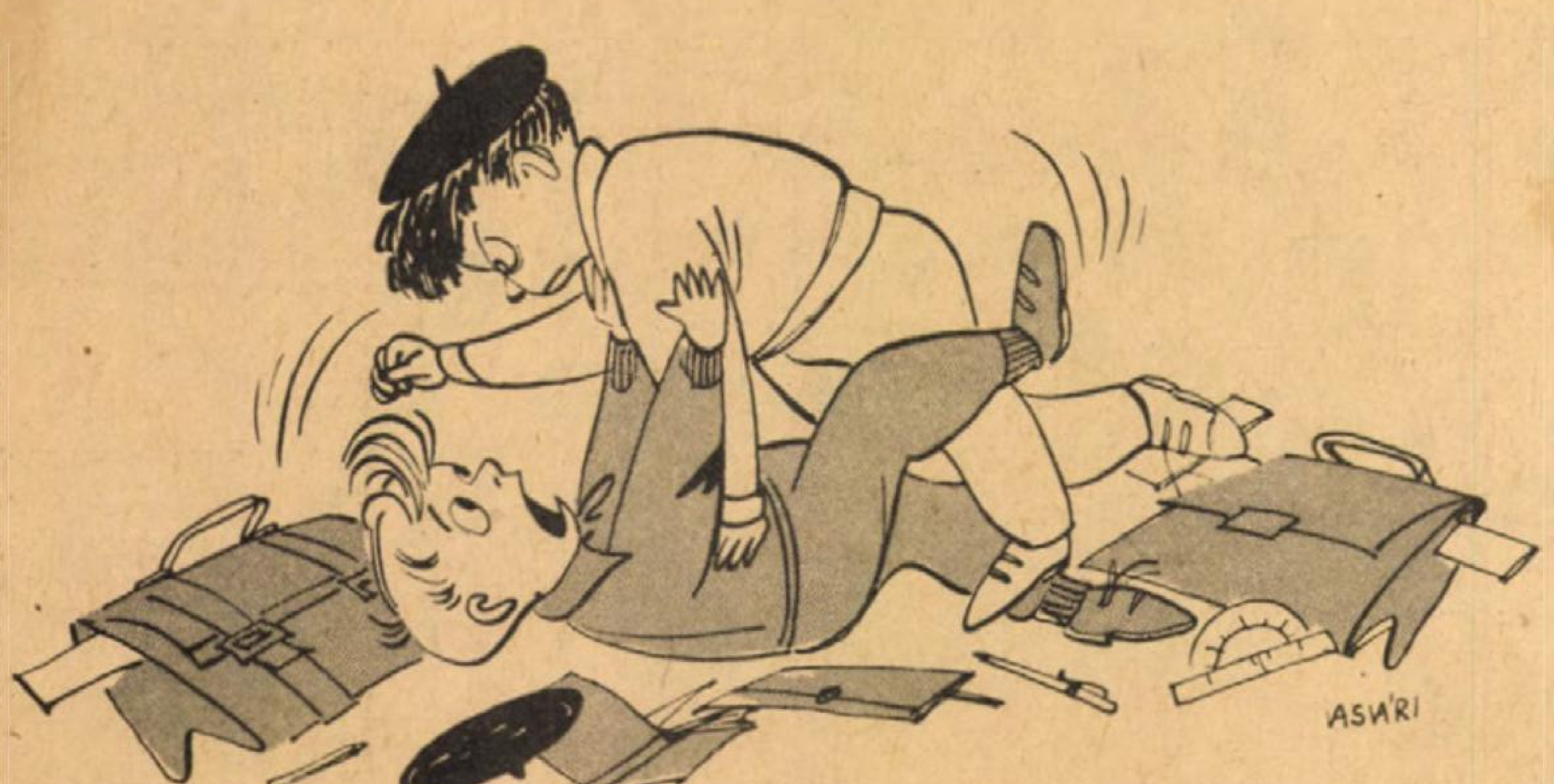

– Aztán csodálkozol, ha szidják a mai fiatalokat! ...

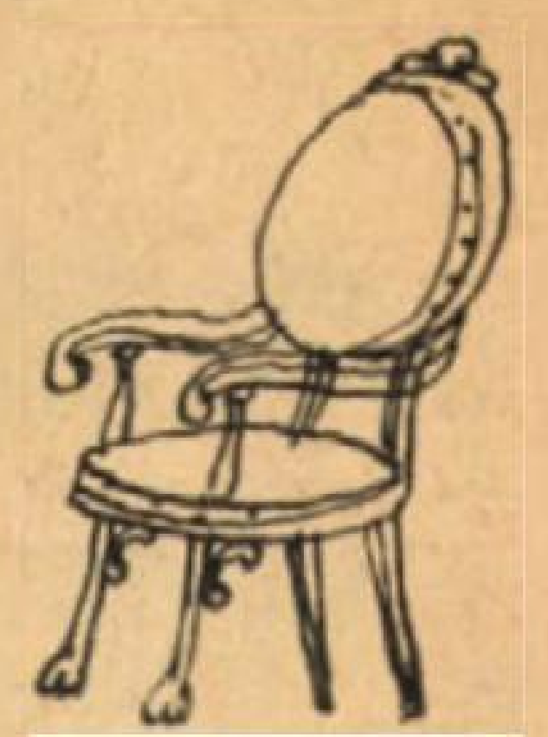

MIÉRT NEM LESZEK MINISZTERELNÖK?

Többen fordultak hozzám azzal a kérdéssel, miért nem vállalom el a külföldön üresen maradó miniszterelnöki székek valamelyikét.

A kérdés jogos. Alábbiakban igyekszem indokaimat részletesen kifejteni:

1. A miniszterelnök igen gyakran kénytelen rendkívüli minisztertanácsot tartani éjszaka. Én viszont éjjel aludni szeretek.

2. Nem szeretem, ha nevemet transzparenseken hordozzák a főútvonalakon, olyan kitételek kíséretében, hogy: „Le vele!", „Go home", „Eriggy a fenébe!"

3. A miniszterelnök gyakran hivatalos különböző vacsorákra és villásreggelikre. Ezeket viszonozni is kell. Jelenlegi kereseti viszonyaimnál és lakáshelyzetemnél fogva ezt nem engedhetem meg magamnak.

4. A miniszterelnökök között gyakran hosszadalmas diplomáciai levélváltás folyik. Nálam legfeljebb levelezőlapról lehetne szó.

5. A miniszterelnökök szabadságukat rendszerint külföldi fürdőhelyeken töltik az illető ország kormányfőjének meghívására. Én viszont nyaralás alatt nem politizálok.

6. Stadionavatásnál gyakran a miniszterelnök szokta végezni a kezdőrúgást. Én nem bírnám megállni, hogy végig ne játsszam a meccset.

7. A miniszterelnökök üdvözlő táviratokat küldenek más miniszterelnökök születés- és név- meg egyéb napjára. Én ezeket a dátumokat képtelen volnék a fejemben tartani.

8. A miniszterelnöknek pohárköszöntőkben gyakran kell azt mondania: „Excellenciás uram!" Én ezt nem tudom kimondani. (A második pohárköszöntőnél még kevésbé.)

9. Gyakran kellene póthitelért az országgyűléshez fordulnom. Ez elveimmel ellenkezik. Még OTP hitelem sincs.

10. Összes igazolványaimban a régi munkahelyem szerepel. Ha miniszterelnök lennék, egy csomó hivatalt végig kellene járnom, hogy igazolványaimat kijavítsák. Erre én nem érek rá.

11. A miniszterelnöknek egy tucat telefon van az asztalán. Eleget bosszankodom az én egyetlen mellékállomásommal is.

12. Kinevezésem személyi problémákat is felvetne. Jelenleg ugyanis a házban, ahol lakom, tagja vagyok a fűtési bizottságnak.

13. Ha éppen akkor futna be egy ötös találatom a lottón, mindenki azt hinné, hogy csalás.

Kérem az illetékeseket, méltányolják indokaimat.

Novobáczky Sándor

Találkozás a Bahama-szigeteken

Toncz Tibor rajza

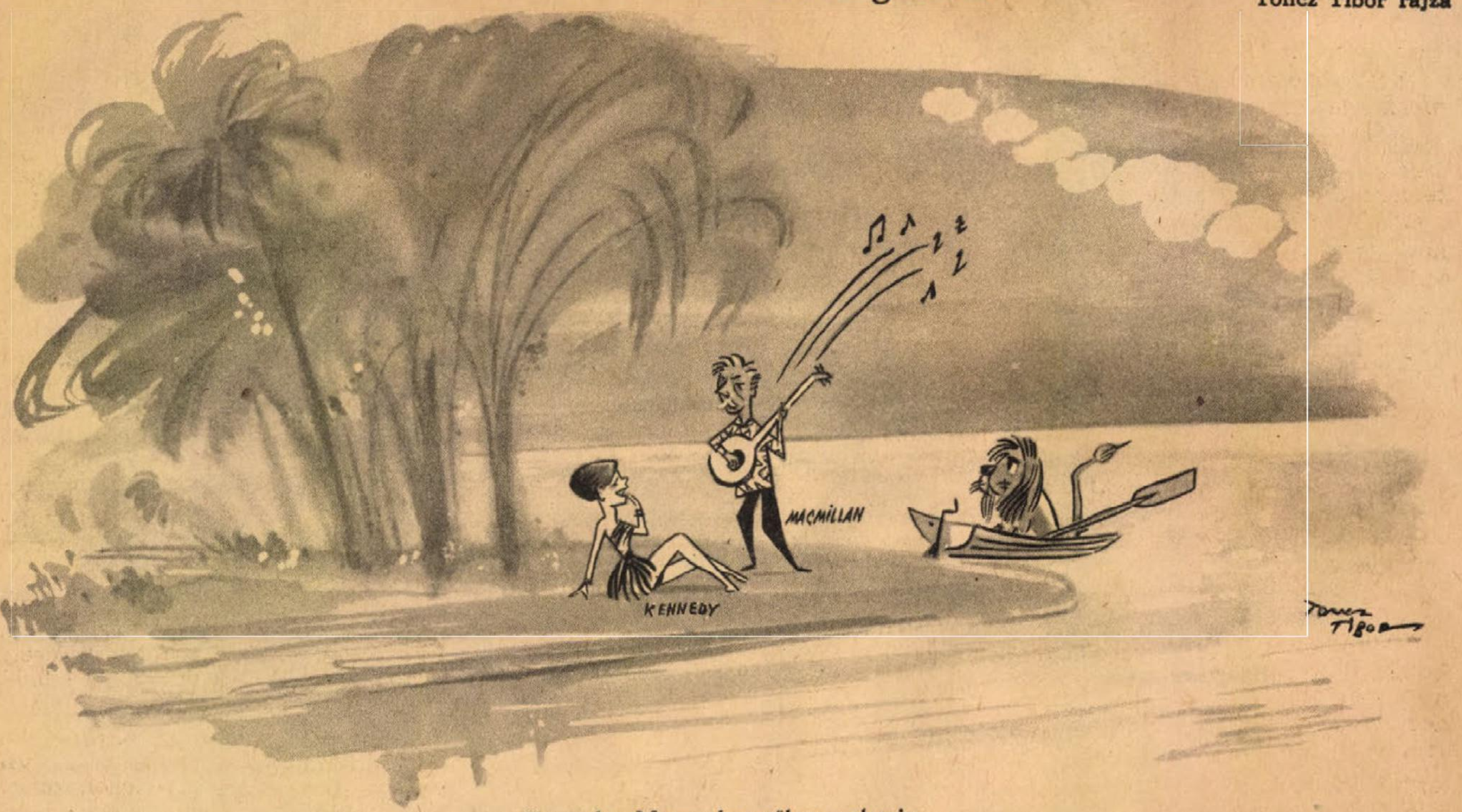

Kennedy: Maga akar tőlem valamit . . .

SÉRTŐDÉS

A Vajmiért vállalat hosszú levelet kapott Oslóból. A levelezési osztály némi töprengés után rájött, hogy norvégul írták, és a személyzeti osztály megállapította, hogy a népes tisztviselői karban senki sem tud norvégul.

— Pedig éppen elég nyelvpótlékot utalunk — fakadt ki az igazgató, és elrendelte, hogy a levelet minden esetre le kell fordíttatni. Valaki ajánlott egy norvég fordítót, bizonyos Csertek nevűt, aki vállalta a munkát. A vállalat fellélegzett, és kíváncsian várta a magyar változatot. Mit lehet tudni, milyen érdekességeket rejteget egy oslói levél?

Csertek, aki lényegesen gyengébben beszél norvégul, mint Ibsen, rohant a könyvkereskedésbe norvég szótárt beszerezni. De csak norvég—német szótár akadt, ezért vett hozzá német—magyar kisegítő szótárt, és ezzel az elmés kombinációval néhány nap alatt megfejtette a levelet. Nem akarjuk megsérteni a levéltitkot, csupán azt áruljuk el, hogy a Vajmiért vállalatnak Oslóból egy új hajózási évkönyv megvásárlását ajánlották igen melegen és részletesen, díszkötésben, 480 oldal terjedelemben, 250 norvég koronáért, természetesen norvég nyelven.

Az ügy ezzel le is zárult volna, de még ki kellett utalni Csertek honoráriumát. A bérosztály előadója beletemetkezett különböző szabványokba, és megállapította, hogy vagy oldalbért, vagy órabért kell fizetni a kedves fordítónak. Az oldalhonoráriumot 8 forintban állapították meg, az órabér 12 forint volna. Merész ötlettel a két megoldás keresztezését választotta. Tizennyolc forint jött ki. Elegáns gesztussal felkerekítették húsz forintra, és ezt az összeget postán elküldték a pénzre izgatottan várakozó Cserteknek.

Két hét múlva meg is érkezett a küldemény. A hatás nem maradt el. Norvég fordítónk annyira felháborodott a szerény összegen, hogy agresszív betűkkel ráírta az utalványra: „Vissza a feladónak!”

A pénz szót fogadott és visszasétált a feladóhoz. Ott aztán nem mindennapi bonyodalmakat okozott. Mit csináljanak a pénzzel? Arra még nem volt példa, hogy valaki pénzt visszaküldött volna. Tapasztalat hiányában fogalmuk sem volt, hogyan lehet elkönyvelni a szokatlan pénzügyi tranzakciót.

Megindultak a diplomáciai tárgyalások Csertekkel. Megígérték, megbízást kap, hogy a levelet fordítsa vissza magyarra, és ezen a címen kárpótolják, de fogadja el a húsz forintos honoráriumot.

— Presztizs-okokból sem fogadom el, — hangoztatta Csertek és hangjában az északi népek büszkesége remegett.

Az igazgatósági ülésen másfél órán keresztül tárgyalták a norvég-ügyet. Végre a főkönyvelőnek ragyogó ötlete támadt:

— Rendeljük meg a hajózási almanachot, ami a mi pénzünkben körülbelül hétszáz forintba kerül, és ennek a nagy számnak a tengerében bizonyos könyvelési eljárással legalizálni tudom a Damokles kardként fejünk felett lógó húszast.

Általános helyeslés következett. De megszólalt egy okvetetlenkedő hang:

— És mi történjen Csertekkel?

A főkönyvelő könnyedén válaszolt:

— Ez már részletkérdés. Megbízzuk, hogy fordítsa le számunkra az almanachot.

Stella Adorján

Egy sertés végrendelete

Ha levágtok, — tekintettel
Súlyomra és koromra —
Felvásárlót feltétlenül
Hívjatok a toromra!

Rengő hájam, májam
ő majd
Féltő gonddal, kímélve
Hozza lázas szorgalommal
Forgalomba — kimérve . . .!

S mikor a nép részesült már
Testem vastag burkából:
Borítsatok koszorút majd
A zsíromra hurkából . . .

Szilágyi György

Valahol Nyugaton . . .

Szűr-Szabó József rajza

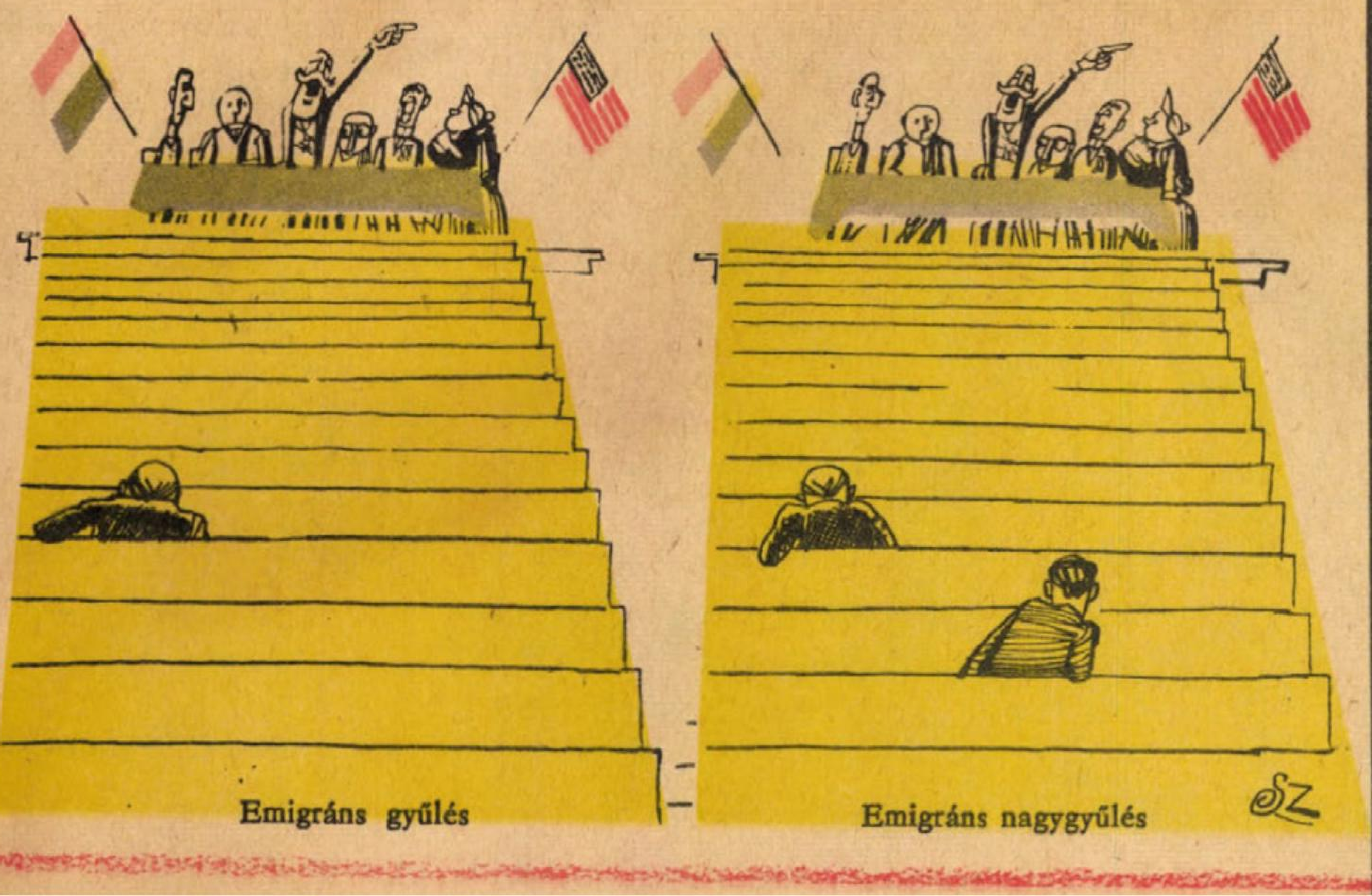

Emigráns gyűlés

Emigráns nagygyűlés

AKIKKEL FOGLALKOZNI...

Pusztai Pál rajza

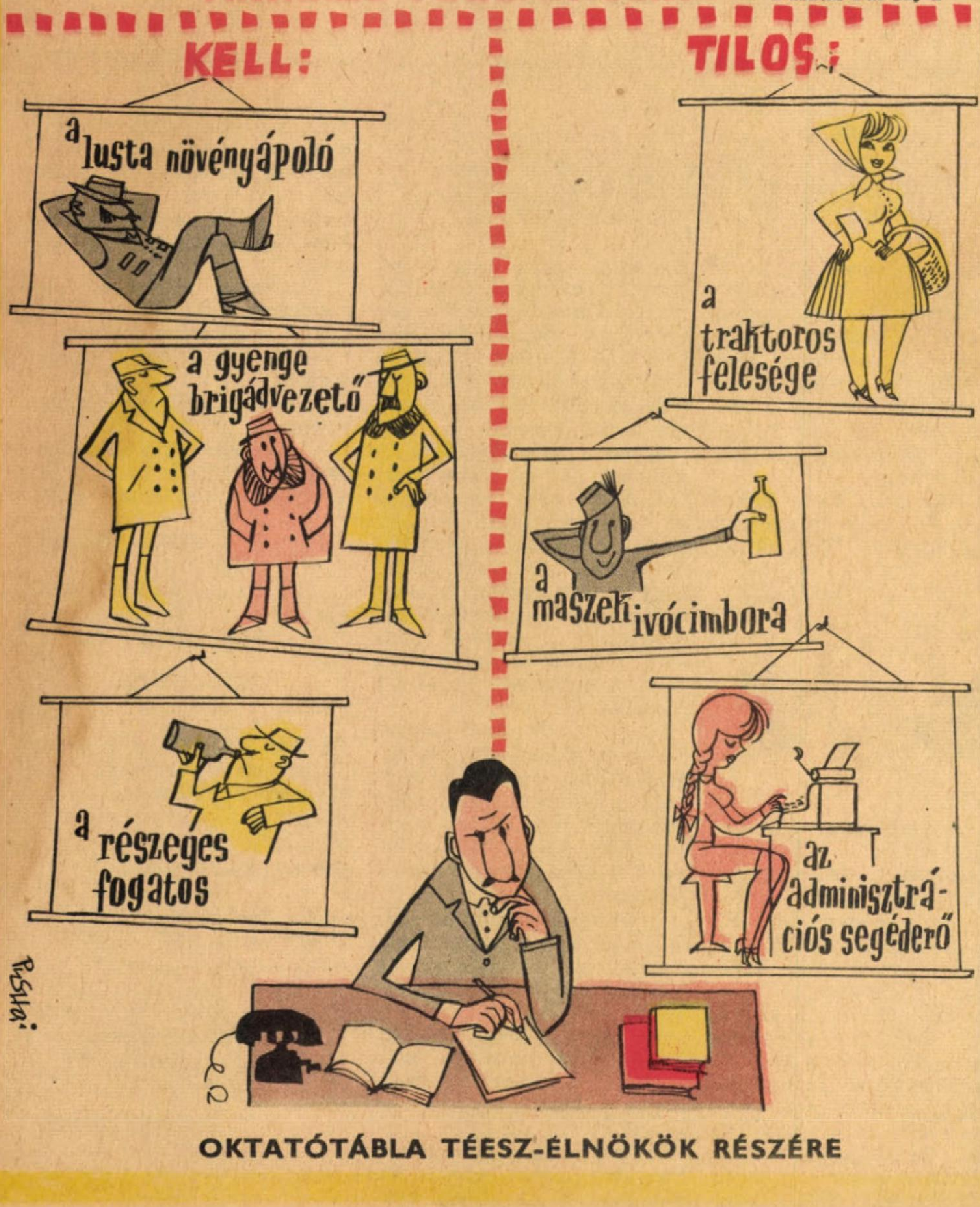

OKTATÓTÁBLA TÉESZ-ÉLNÖKÖK RÉSZÉRE

ÜZEMI EBÉD

– Kisasszony kérem, majd ide hozza az ebédemet, ehhez az asztalhoz, megengedik a kartársak? Látom, paradicsomos káposzta van, tyű de jó, a kedvenc ételem.

Ni csak, jön a főosztályvezető kartárs, bárcsak ideülne mellénk, még van egy üres szék, milyen hízelgő volna rámnézve, ha mindenki előtt együtt ebédelne velem! Meg kéne szuggerálni . . . Ide, ide, főosztályvezető kartárs, a mi asztalunkhoz, nézze, még van egy üres szék, le is törülöm a kabátujjammal, finom, puha szék, ide tessék, ide tessék ülni . . .

Nem ide ült, a Tátraiék asztalához ült. Miért nem ült ide?

Persze, már tudom is, hiszen a Kerekes kartársat utálja!

Tejóisten, most a főosztályvezető meglátta, hogy én kivel ebédelek együtt, azzal, akit ő annyira utál! Most biztosan azt gondolja, hogy a barátom . . . hogy munkaidő után is összejárunk . . . Nem igaz, főosztályvezető kartárs, esküszöm, azt se tudom, hol lakik ez az undok Kerekes!

Na, jól nézek ki. Hogy is lehettem ilyen elővigyázatlan . . . Elfűrészeltem magamat! . . . Persze, az ilyen üzemi balesetek ellen nem képezik ki az embert ... Végem! Hogyan is jutott eszembe leülni egy asztalhoz a Kerekessel, akit köztudomásúlag utál a főosztályvezető!

Viszont . . . várjunk csak, talán mégsem következik be a tragédia. Hiszen Pataki kartárs is itt ül ennél az asztalnál, a főosztályvezető kartársnak ezt is látnia kell! Pataki kartárs, akit ő kedvel, sőt nagyrabecsül, sőt dupla prémiumot osztogat neki! Na, akkor rendben van, ez jó pont nekem, semlegesíti azt a rossz pontot, amit a Kerekessel való együttebédelés jelent.

Azaz . . . szentisten, hiszen Pataki most kegyvesztett lett a főosztályvezető előtt, hiszen ő is együtt ül itt az undok Kerekessel! . . . Mit sem ér már számomra az ő barátsága . . . Végem, mégiscsak . . .

Nincs végem, mégse . . . Hiszen Kerekes most rokonszenvessé vált a főosztályvezető szemében, hiszen Kerekes kartárs együtt ebédel Patakival! Akit a főosztályvezető kartárs nagyrabecsül, tehát . . .

Igen ám, de jaj, Kerekes mégse vált rokonszenvessé a főosztályvezető előtt, hiszen azzal a Patakival ebédel együtt, aki kegyvesztett lett a Kerekessel való együttebédelés miatt, vagyis én . . .

– Kisasszony kérem, vigye innen ezt a paradicsomos káposztát, látni se bírom. Inkább lemegyek a büfébe és szendvicset ebédelek.

Dunai Ferenc

KÜLFÖLDI kapcsolatok

Külkereskedelmi üzletkötő

Szegő Gizi rajza

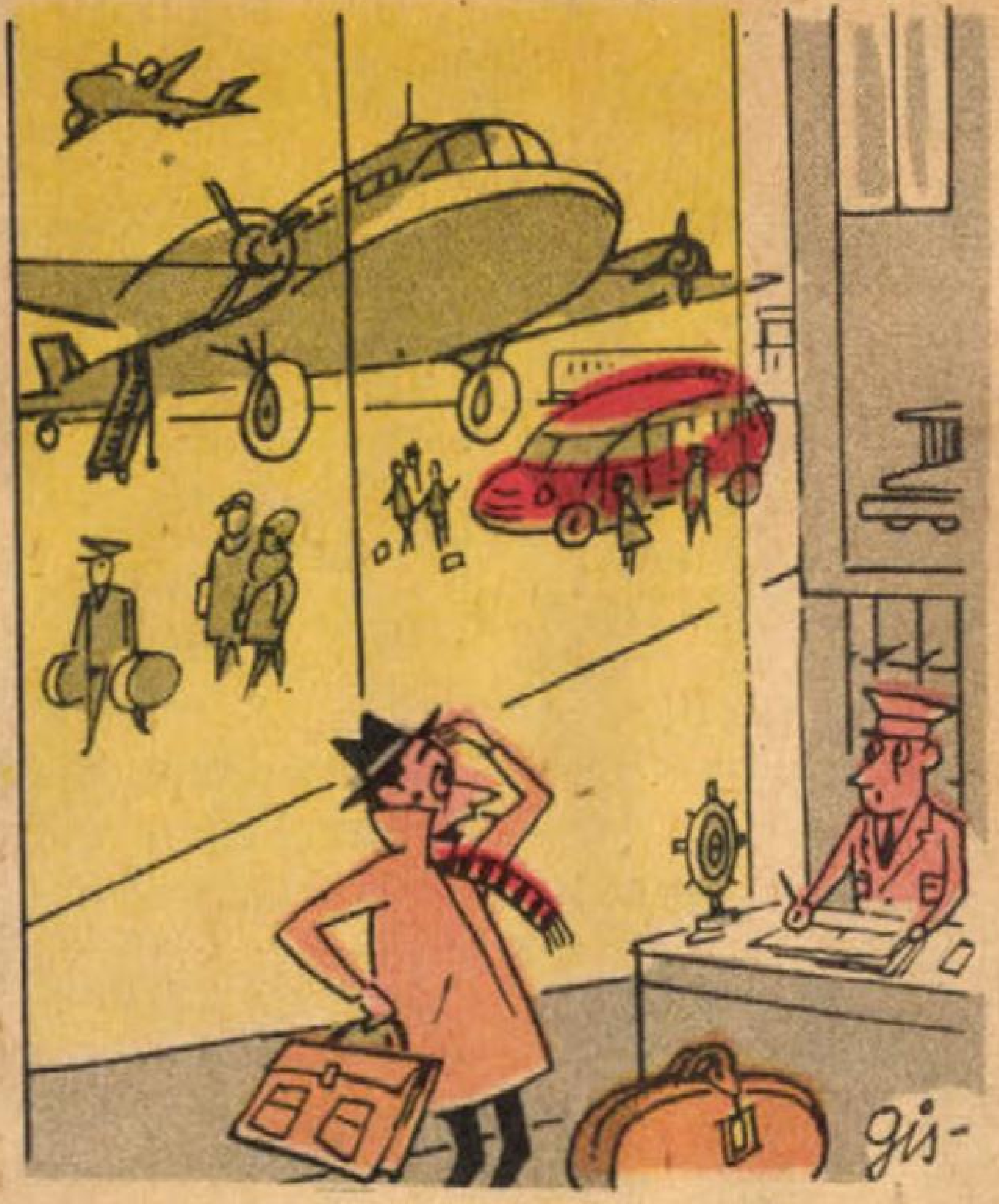

– Annyit utazom, hogy pillanatnyilag azt sem tudom, hogy indulok-e, vagy megérkeztem . . .

Élménybeszámoló

Szür Szabó József rajza

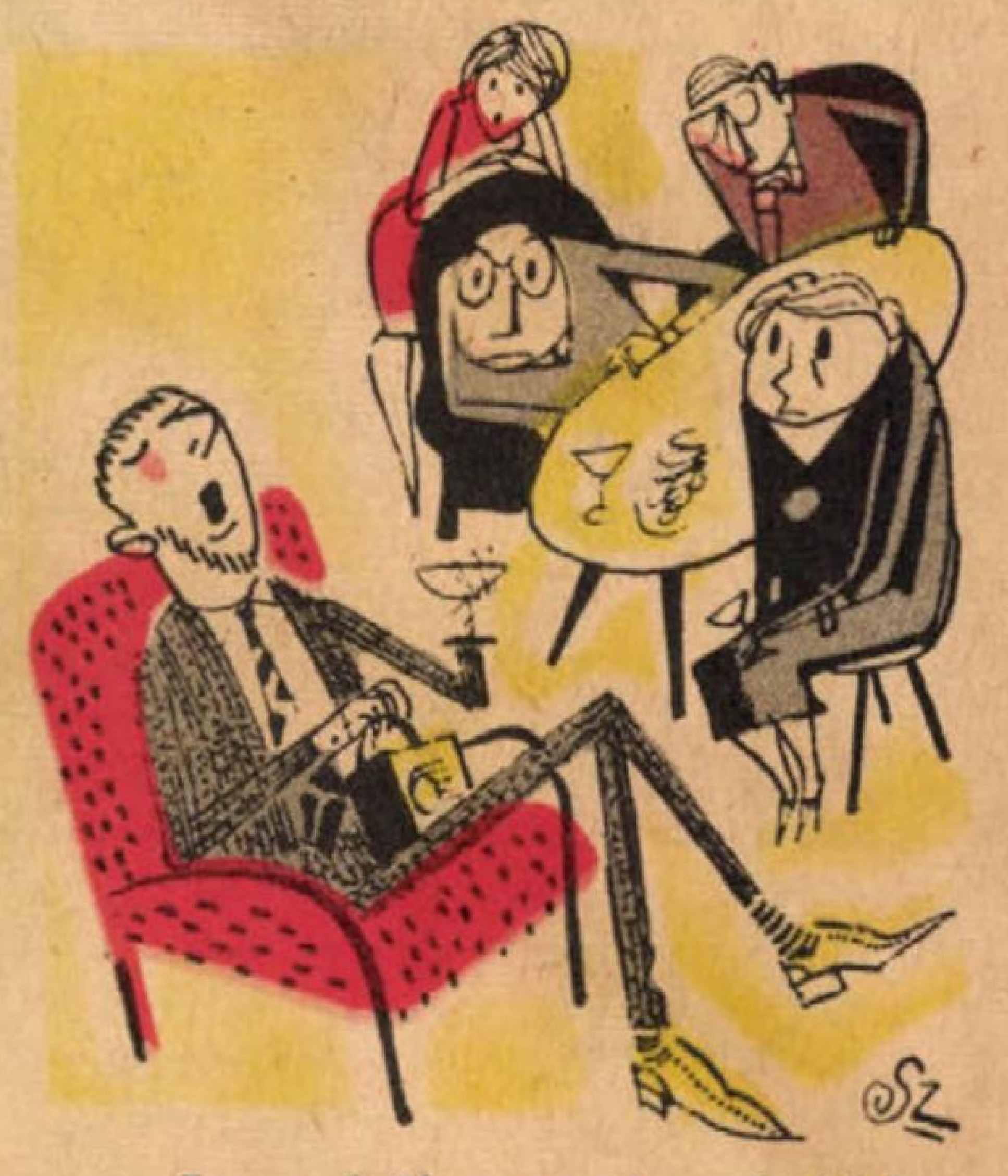

– Louvre? Ilyen nevű sztriptizbárról nem hallottam.

Karácsonyi ajándék

Erdei Sándor rajza

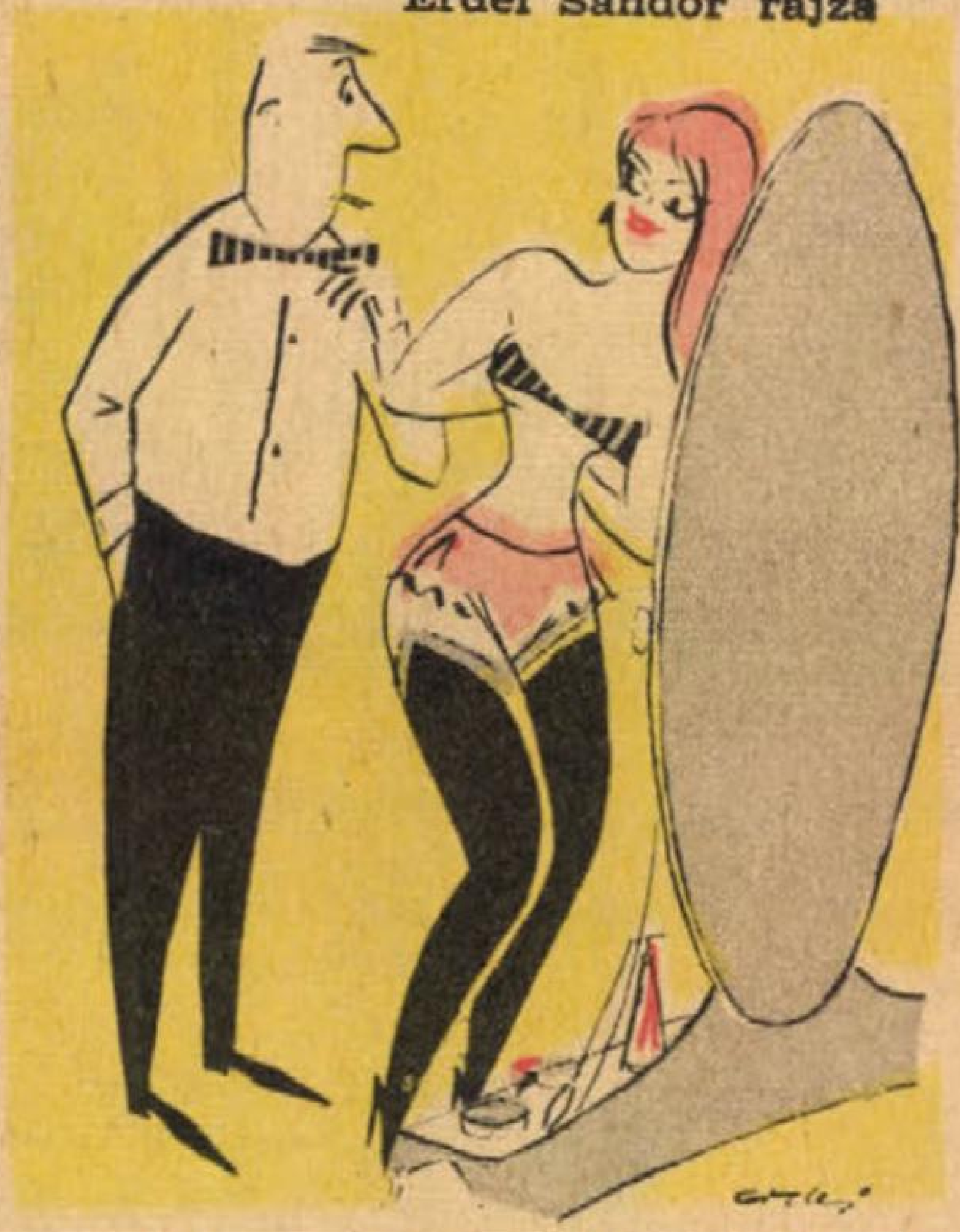

– Na, most már láthatod, hogy Elza néni az egyiket neked, a másikat nekem küldte!

Jól tájékozott vevők

Gerő Sándor rajza

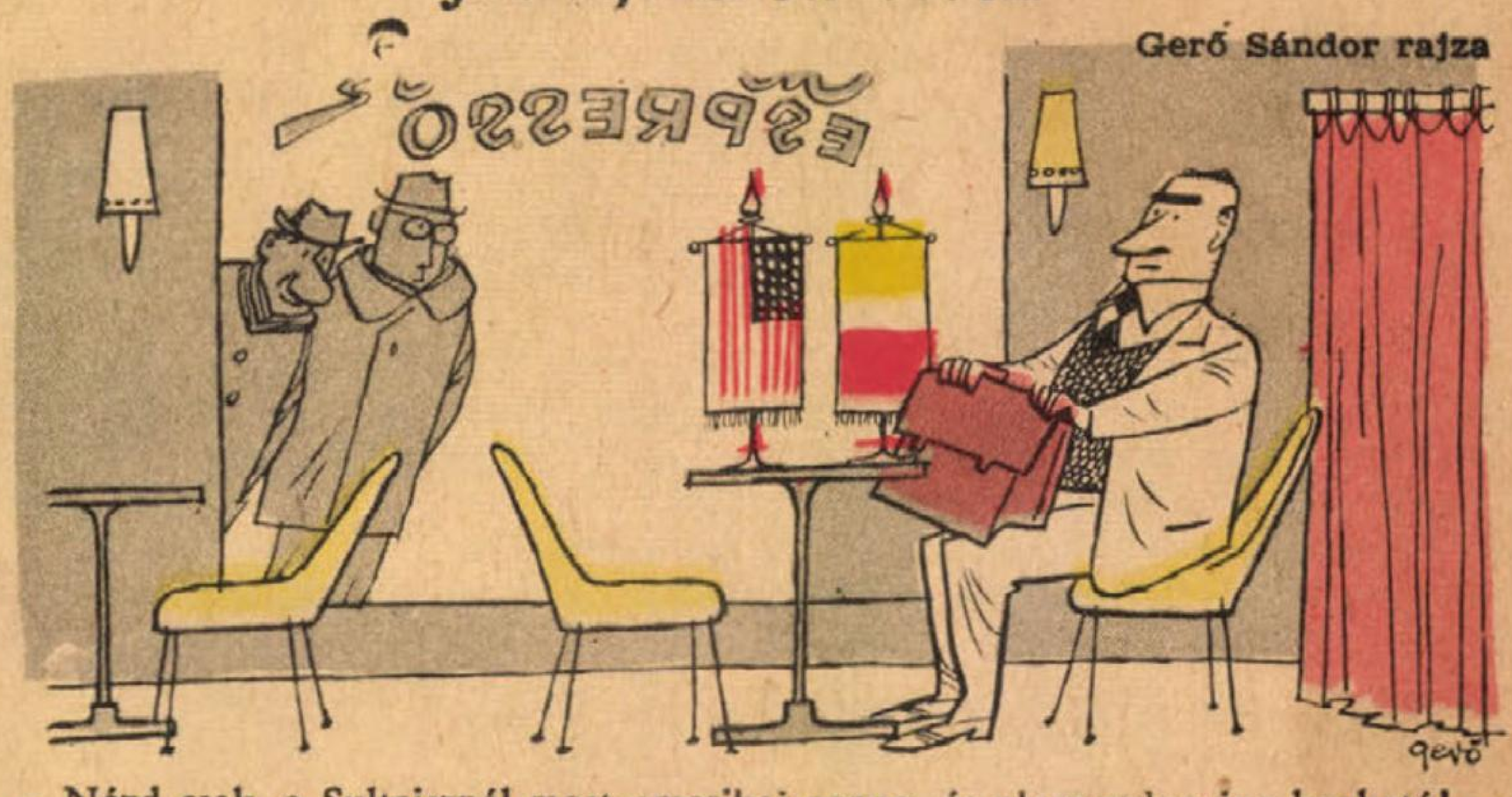

– Nézd csak, a Sulteisznál most amerikai penge, és olasz nylon ing kapható! . . .

Büszkeség

Szür Szabó József rajza

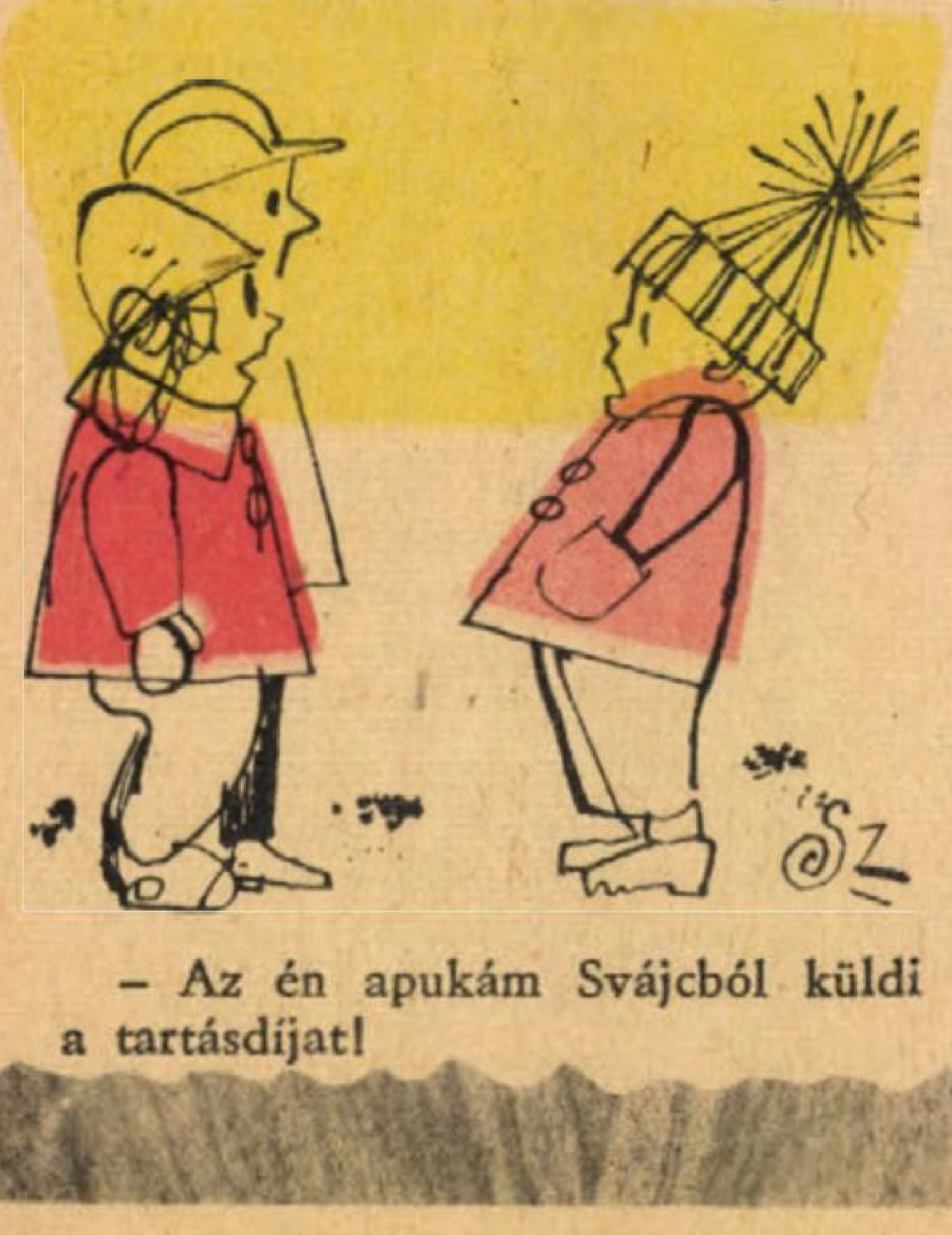

– Az én apukám Svájcból küldi a tartásdíjat!

Szerény kapcsolat

Várnai György rajza

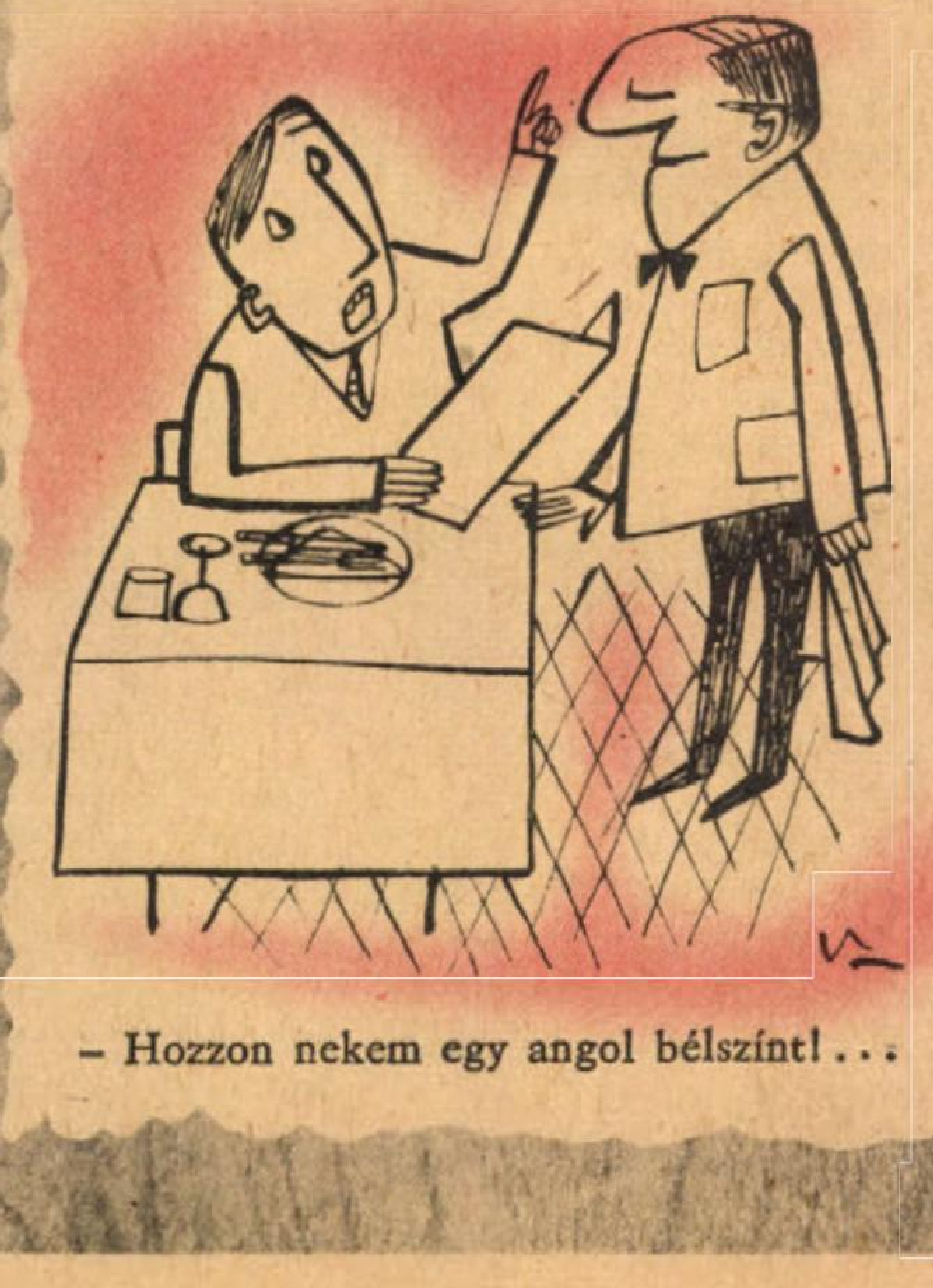

– Hozzon nekem egy angol bélszínt! . . .

Rokoni szál

Szür Szabó József rajza

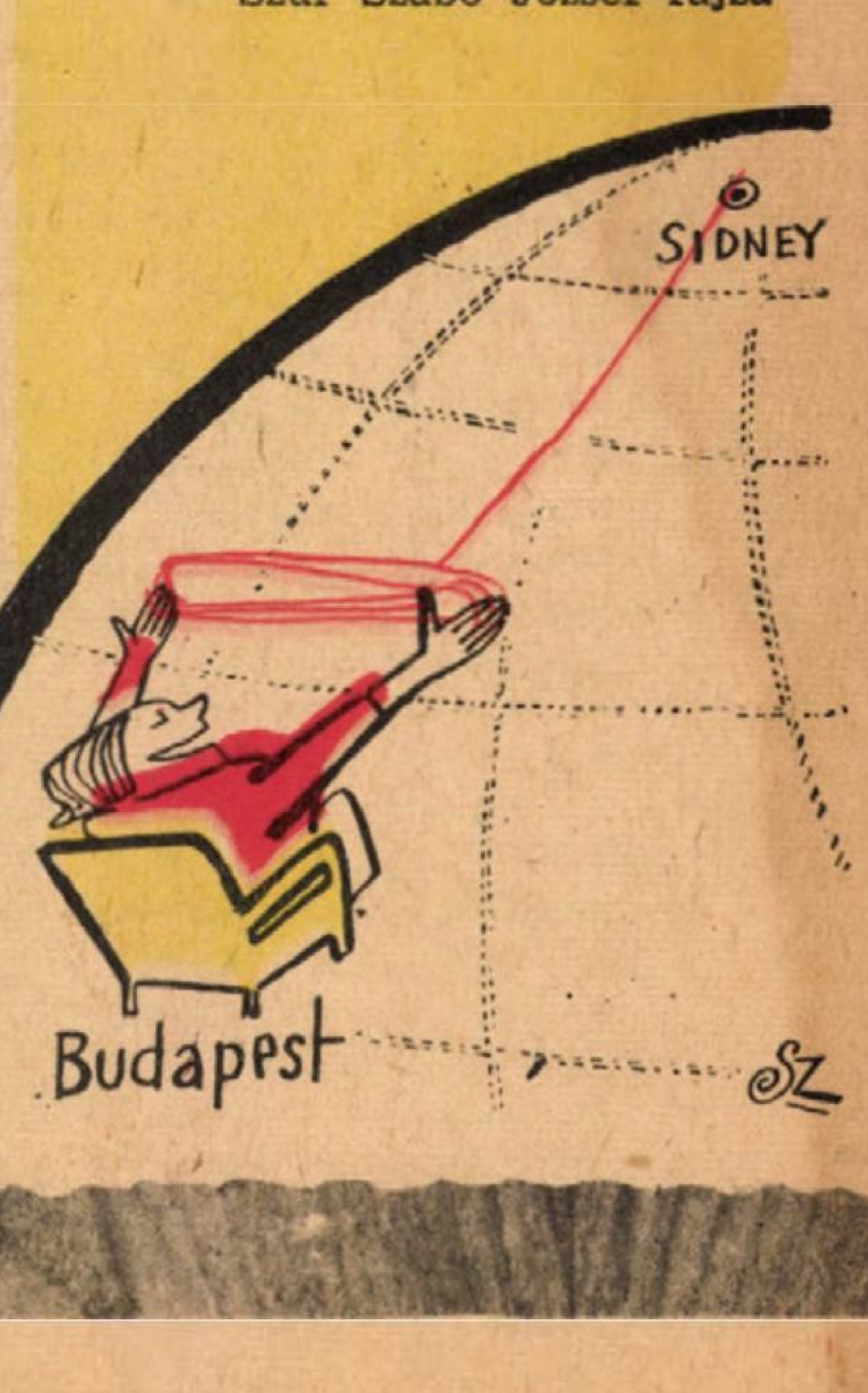

KÜRTI—SZÜR SZABÓ:

Aladdin, A FARKAS és Misi-mókus

Tizenöt éves az Állami Bábszínház. Ezután a tizenöt esztendő után megállapíthatjuk: sehol sem alakult ki oly közvetlen, aktív kapcsolat színpad és nézőközönség között, mint a Bábszínház gyerek-előadásain.

Ugyebár mindnyájan ismerik Aladdin és a csodalámpás meséjét? Van ebben egy jelenet, amikor Aladdin távollétében felesége, Budur hercegnő, aki mit sem tud az öreg, kopott lámpás bűvös erejéről, elcseréli azt három csillogó-villogó, vadonatúj lámpásra. Azt hiszi, jó vásárt csapott. Önfeledten táncol, dalol, tapsikol. Méltatlankodva nézi ezt egy pöttömnyi kritikus az első sorból. Végül felszól:

– Néni, jobb lesz, ha nem vihancolsz annyira. Nemsokára megtudod, milyen nagy hülyeséget csináltál!

*

Rengeteg tájelőadást tartanak a Bábszínház művészei. Egy kis dunántúli faluban, a Piroska és a farkas előadása során már odáig fejlődött a drámai konfliktus, hogy a gonosz farkas bekapta a kedves nagymamát. Felöltötte hálóingét, felvette hálósipkáját és befeküdt a nagymama ágyába. Ezt követően, szája szélét nyalogatva, arról monologizált, hogy rövidesen ideér Piroska, hamm, azt is megeszi, hamm, be' jó falat lesz, hamm...

Erre a bejelentésre kitört a vihar. Egyszerre kezdett kiabálni, visongatni a sok gyerek. Szidták a farkast, mint a bokrot. Dobogtak a padlón a kiscsizmákba bujtatott lábak, hogy figyelmeztessék Piroskát a veszélyre. Teltekmúltak a percek s a lárma nőttön-nőtt. Már úgy látszott, félbeszakad az előadás, amikor a farkast játszó színésznek „mentő-ötlete" támadt.

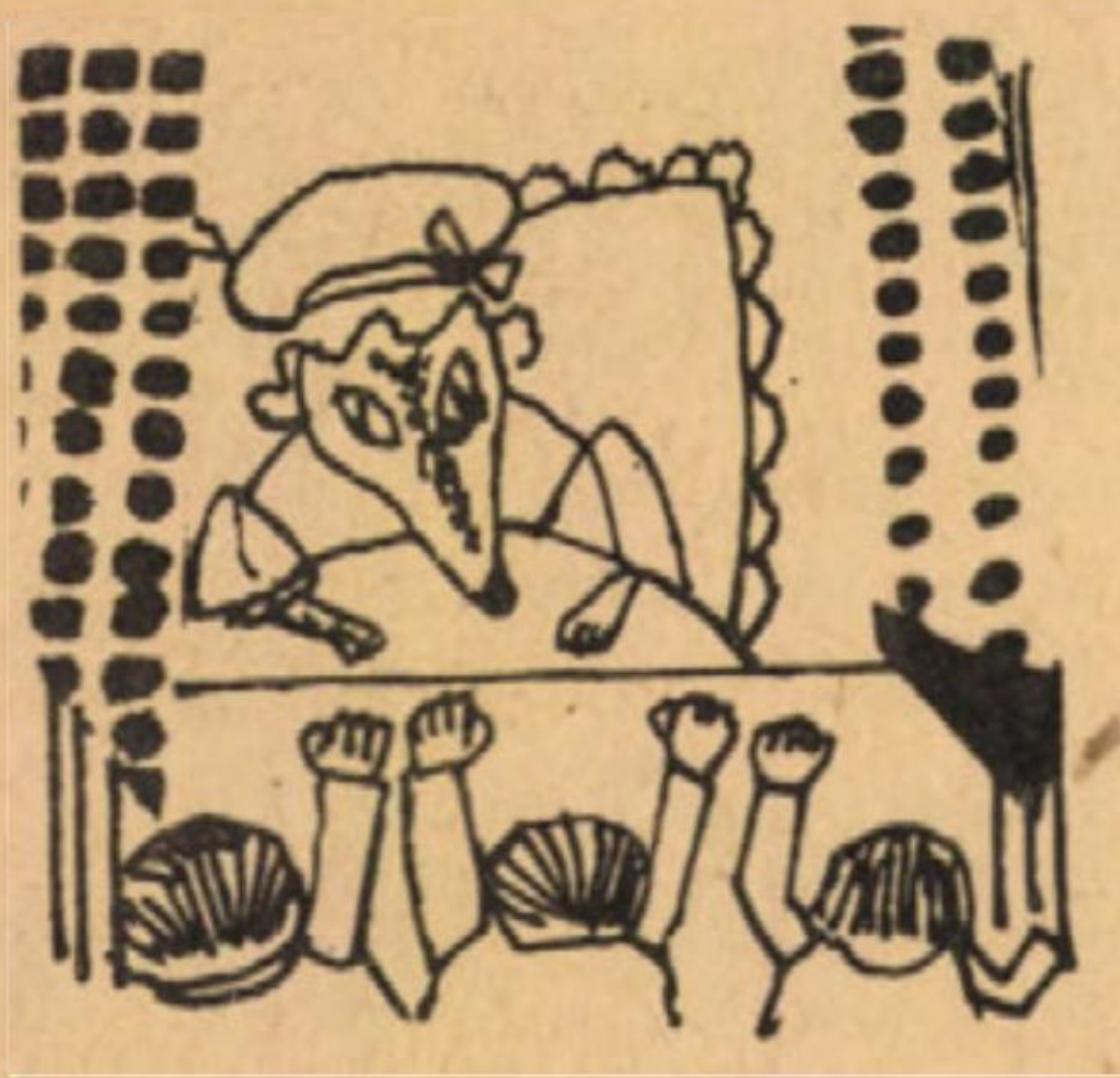

– Csendet odalent – bömbölte mély, basszus hangon –, vagy mindnyájatokat bekaplak.

E fenyegetés hatására egy pillanatra valóban elnémultak a tüntetők. A következő másodpercben azonban már harciasan csilingelő szoprán törte meg a csendet:

– Kapod ám, az ángyod térgyit.

*

A kis nézők olykor – igazságérzetüknek megfelelően – a szövegkönyvet is módosíttatják.

A Misi Mókus előadásán történt. Bumba majom felfedezi és megdézsmálja a mókusok mogyoró-raktárát.

– Jókor jön ez a kis csemege – állapítja meg boldogan –, az Állatkert igazgatójától úgy sem kaptam már féléve fizetést.

Folytatódik a játék, s minthogy a mesében minden lehetséges, a bűnös elnyeri méltó büntetését. A mókusok nyakoncsípik a tolvajt és nekigyűrkőznek, hogy istenesen ellazsnagolják. Ekkor, magából kikelten a nézőtér hátsó fertályáról, öt-hat éves forma kisfiú szalad előre.

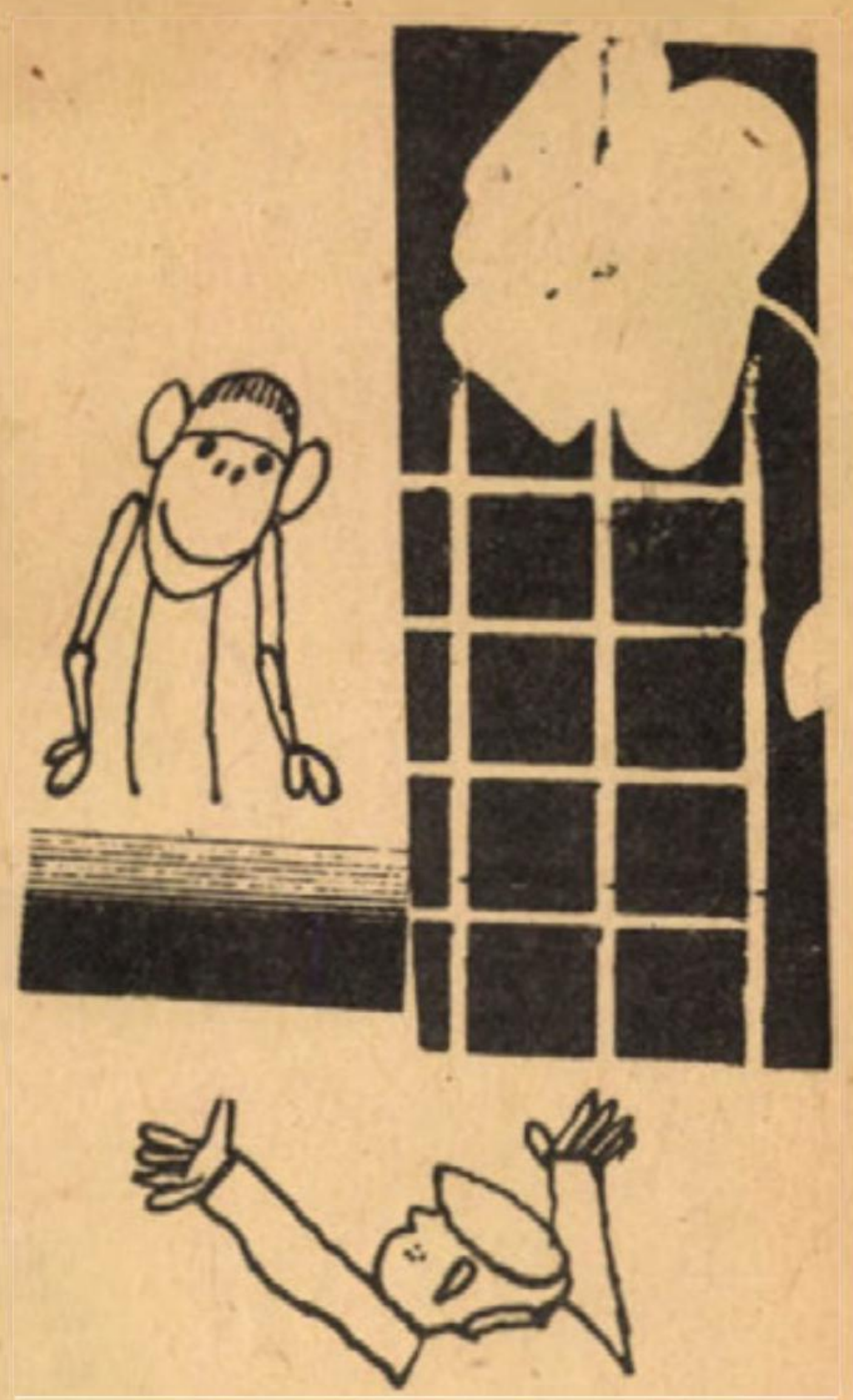

– Ne bántsátok – kiált a mókusokra. – Nem ő a hibás! Fél év óta nem kap fizetést! Az igazgatóját kell leváltani!

A következő előadáson Bumba majom már nem hivatkozott elmaradt bérére.

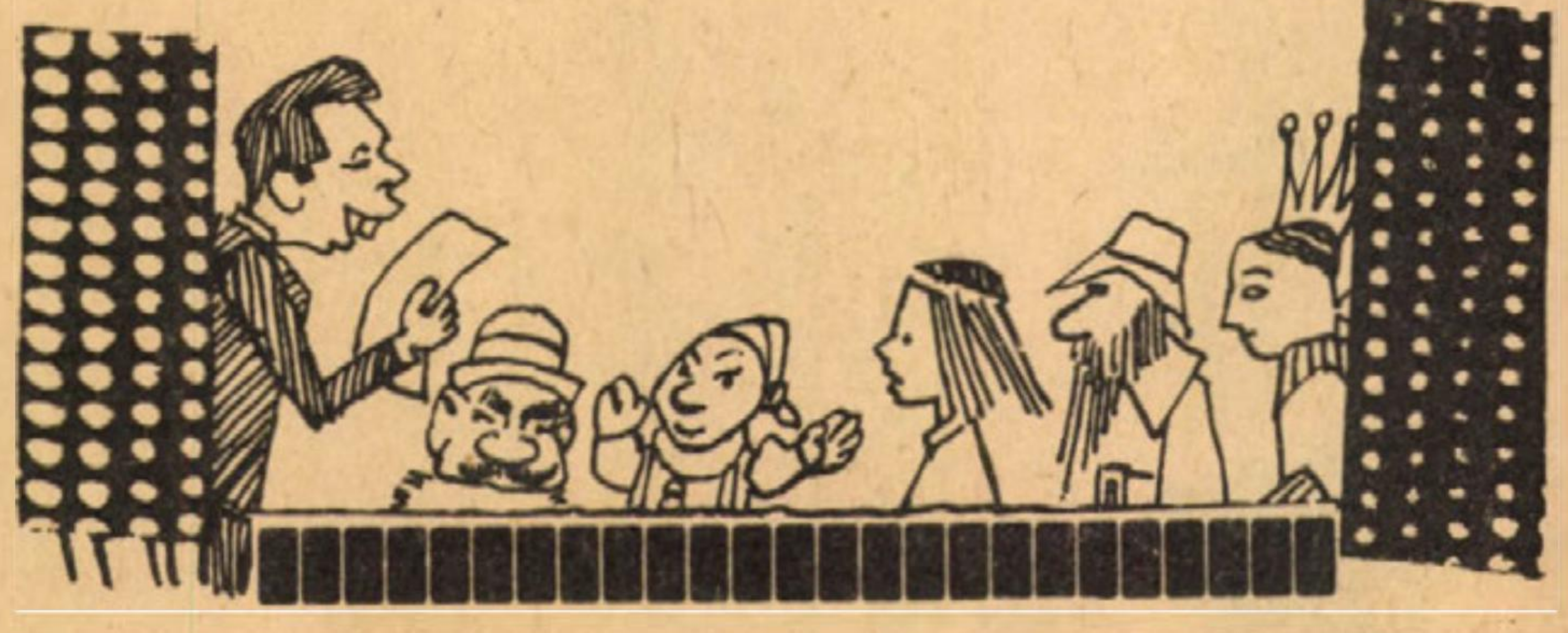

Az igazgató üdvözli az alapító bábokat.

SZOLGÁLATI ÚT

Balpataky Tóbiás evés közben szeretett olvasni. Most is kicsomagolta vajas kenyerét és szétterítve az újságot, megkezdte a dupla táplálkozást: a testit és a szellemit. A harmadik oldalon hatalmas cikk foglalkozott a gyári selejtek kérdésével, s a szerszámkopásokkal. Az első érdektelennek tűnő sorok után figyelmesebb lett. – Nem is butaság ez a cikk! – mormolta a fogai között, s egyszerre valami az eszébe villant. Letette a vajas kenyeret és a homlokára csapott: megvan a nagy ötlet! A kenyeret bedobta a fiókjába és kezében az újsággal, kirohant a szobából. Izgatottan kopogtatott osztályvezetője ajtaján:

– Kurbli elvtárs! Olvasta ezt a cikket az elrontott alkatrészekről és a szerszámkopásról? Mi lenne, ha ezeket a rossz darabokat szuper-mágneses térbe helyeznénk, ahol újra méretre hoznánk? Milliókat takarítanánk meg!

Az osztályvezetőt is elkapta az izgalom:

– Nagyszerű! – kiáltott fel. – Micsoda ötlet. Rohanok a főosztályvezetőhöz!...

Tollas, a főosztályvezető egyedül volt, amikor Kurbli berobogott hozzá:

– Ervin, Ervin, nagyszerű ötletem támadt! – kiáltotta már az ajtóban. – Itt van az újságban egy cikk a selejtes alkatrészekről és a szerszámokról. Csak egy szót mondok: szuper-mágneses tér.

Tollas arcán ezer mosoly indult el a szemei felé:

– Ügyes fiú vagy, Bélám! Azonnal jelentem a főmérnöknek.

Logar Elemér éppen egy levelet diktált a titkárnőjének, amikor beviharzott hozzá a főosztályvezető. Felragyogó szemmel hallgatta a nagy ötletet.

– Korszakalkotó, egyenesen korszakalkotó, Ervinem. Hiába, ügyes ember vagy! – veregette meg a főosztályvezető vállát. – Mindjárt referálok a vezérnek.

S néhány perc múlva a párnázott ajtók mögött lelkendezett Logar Elemér nagy ötletéről, a szuper-mágneses térről.

A vezér bólogatva hallgatta és közben arra gondolt: újra egy jó pont a minisztérium előtt.

– Éppen a legjobbkor jöttél. Tizenegyre megyek a Főközpontba.

Tíz perccel tizenegy előtt a Főközpont főnökének hatalmas íróasztala előtt állt Délceg Ede, a Kőrösvölgyi Korcsolyakulcsgyár vezérigazgatója:

– Főnök elvtárs. Hozzád siettem először. Ragyogó ötletem támadt. Forradalmasító ötlet a selejt-felhasználás terén! – s már mesélte is.

– Köszönöm, Délceg elvtárs! – mondta a Főközpont főnöke. – Mindig tudtam, hogy rád minden körülmények között számíthatok. Nagyszerű az ötlet, országos jelentőségű. Nem is maradhat csak egy gyár keretén belül. Még ma felhívást adok le a lapoknak. Országos mozgalmat indítunk!

S másnap megjelent a minisztérium felhívása. Két hét múlva a Főközpont főnöke magas kitüntetést kapott. Behívatta a Kőrösvölgyi Korcsolyakulcsgyár vezérigazgatóját és átadott neki egy főközponti elismerő oklevelet, vastag boríték kíséretében.

Délceg Ede a legközelebbi gyárvezetői értekezleten kiváló műszaki dolgozói oklevelet nyújtott át Logar Elemér főmérnöknek. A főmérnök a soron következő külföldi tanulmányútra Tollas Ervin főosztályvezetőt javasolta. Tollas Ervin egy hét múlva jegyzőkönyvi dicséretben részesítette Kurbli osztályvezetőt.

Kurbli is osztályértekezletet hívott össze, ahol ismertette a minisztérium által elindított országos mozgalmat. S eddigi jó munkája jutalmául Balpataky Tóbiás részesült abban a kitüntetésben, hogy a részletes végrehajtás felelőse lehetett a gyárban.

Hiába, sokat ér egy jó ötlet, de a szolgálati út se kutya!

Jécsai Andor

Import humor

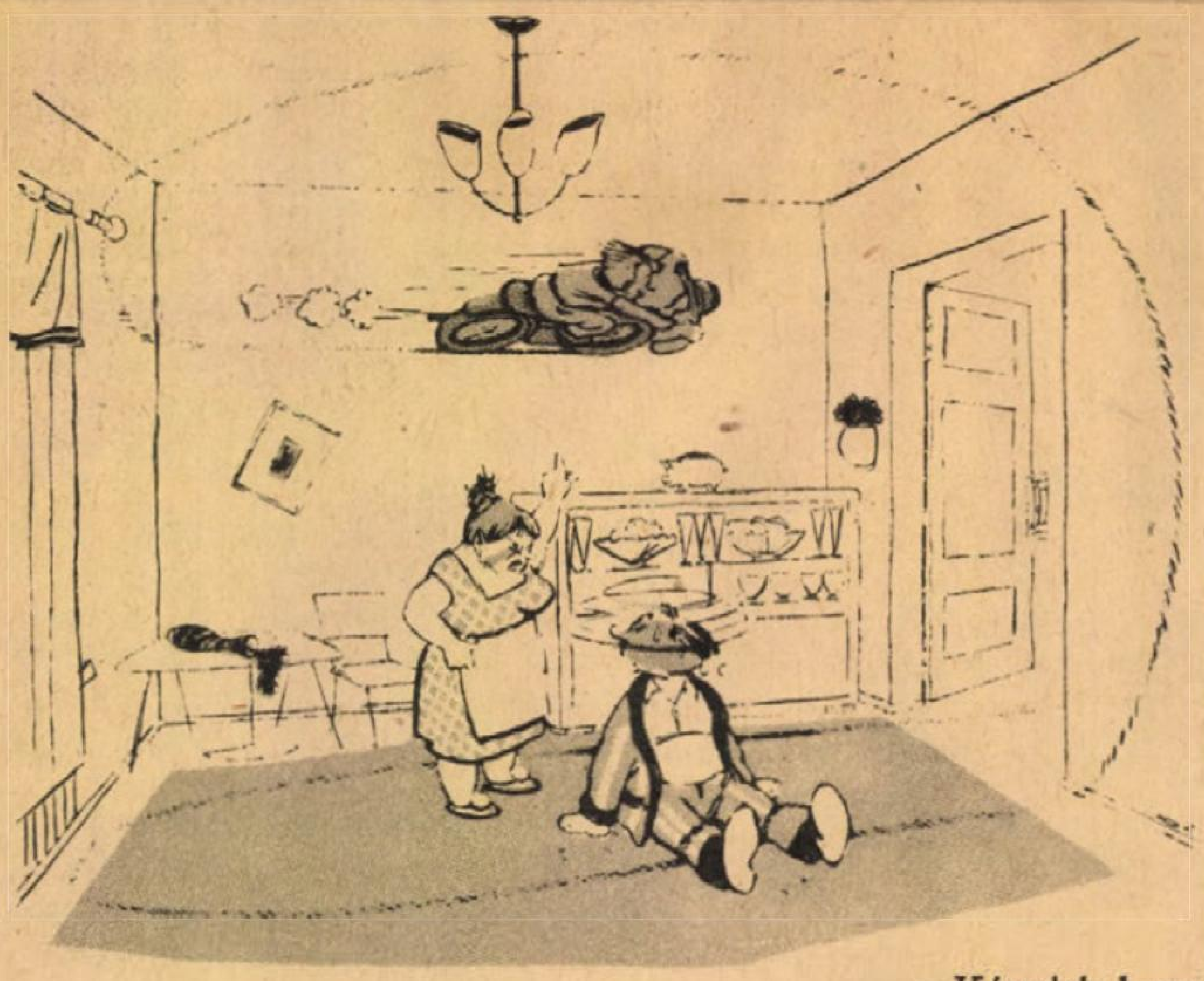

– Kértelek, hogy ne vegyél neki motorbiciklit! ...

(A moszkvai Krokodil-ból)

Civódás

(A moszkvai Krokodil-ból)

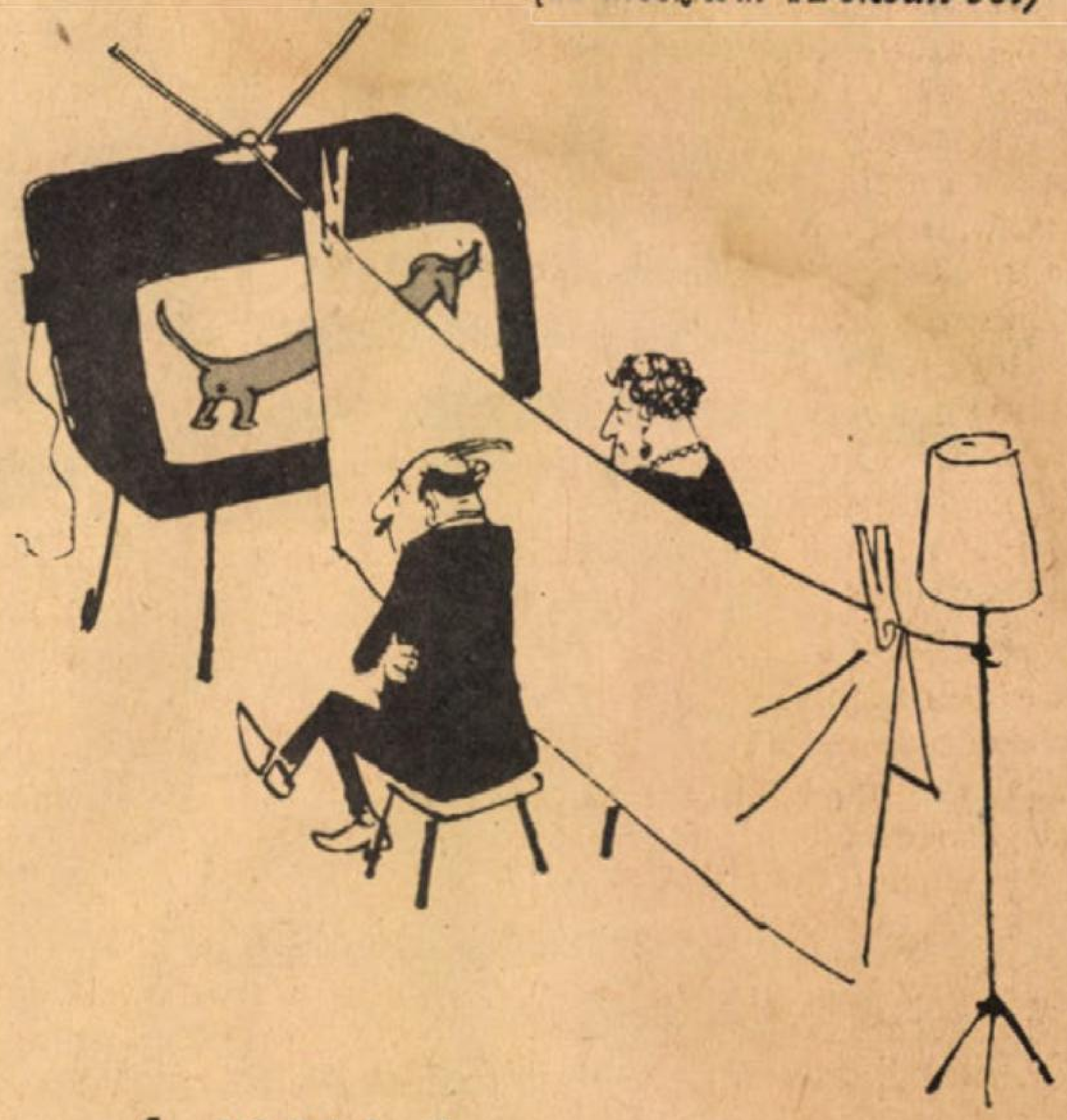

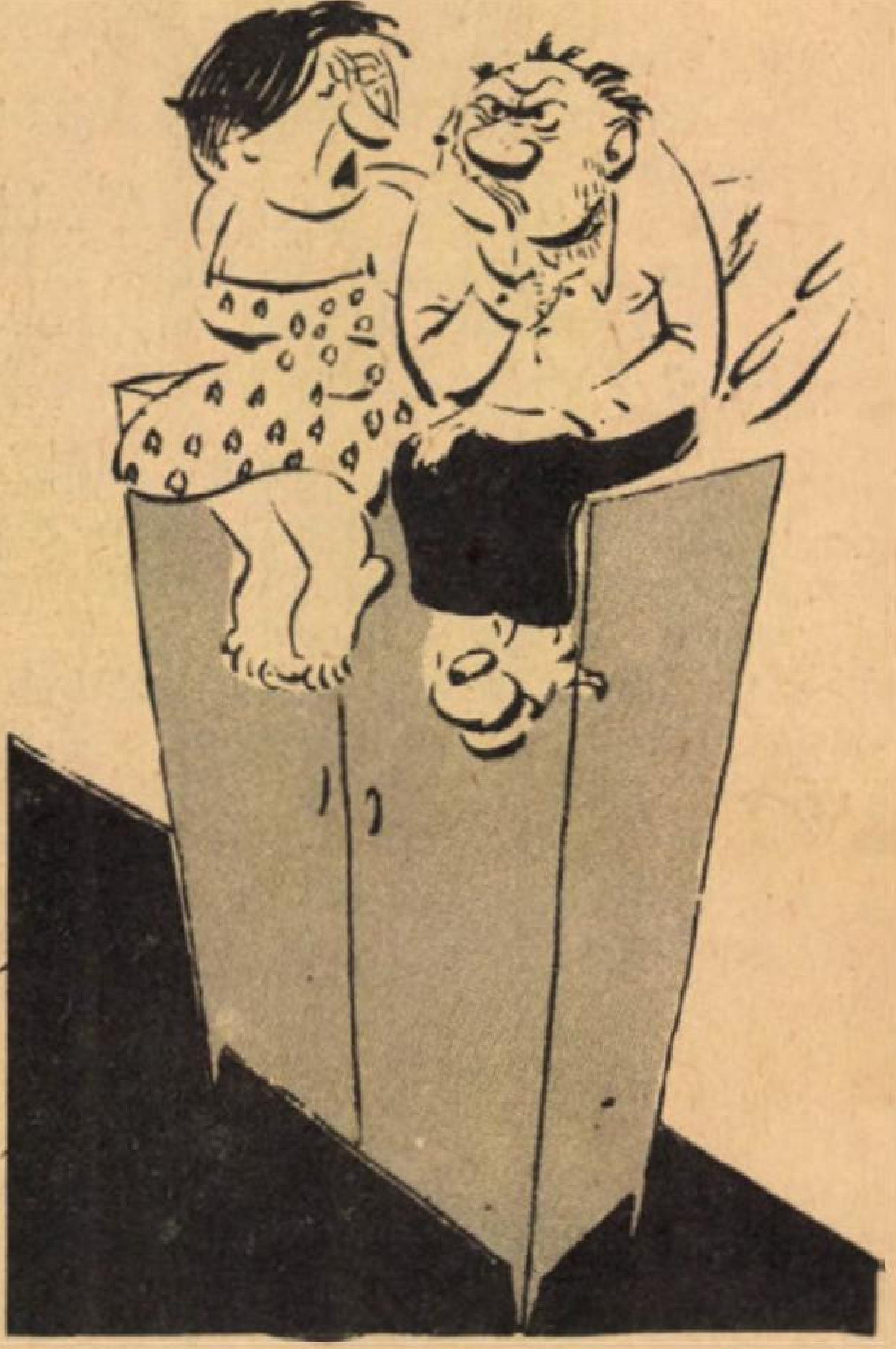

– Azt mondtad, hogy a padló három nap alatt megszárad ...

(A moszkvai Krokodil-ból)

Áruházi tolvaj

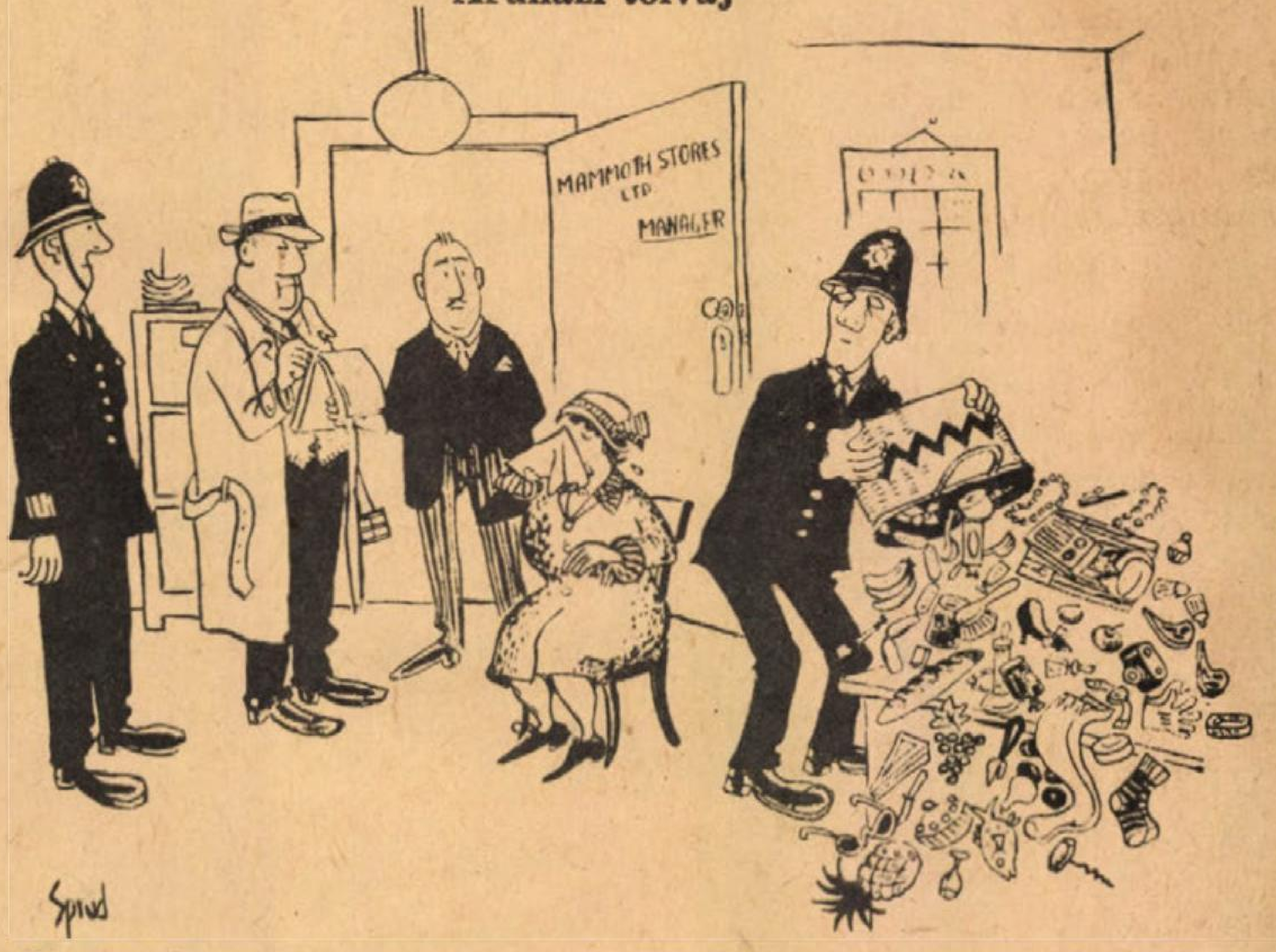

– Nem tudom, mi történt velem ... Valami pillanatnyi megszédülés ...

(A londoni Punch-ból)

A helyzet magaslatán

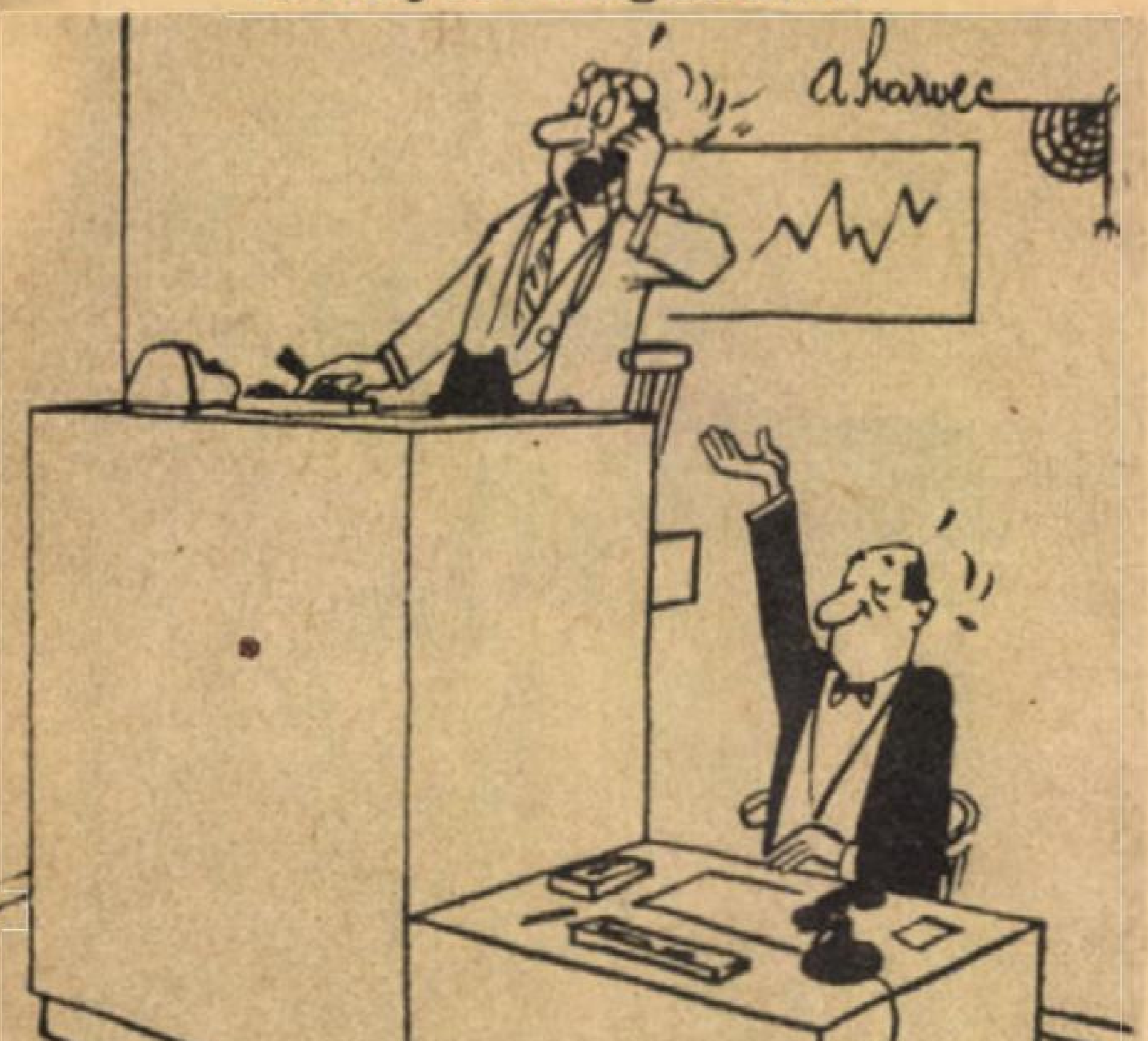

– Tessék maradni, adom az aligazgatót!

(A francia Pourquoi Pas-ból)

Közismert jelzések

(Az olasz Vie Nuove-ból)

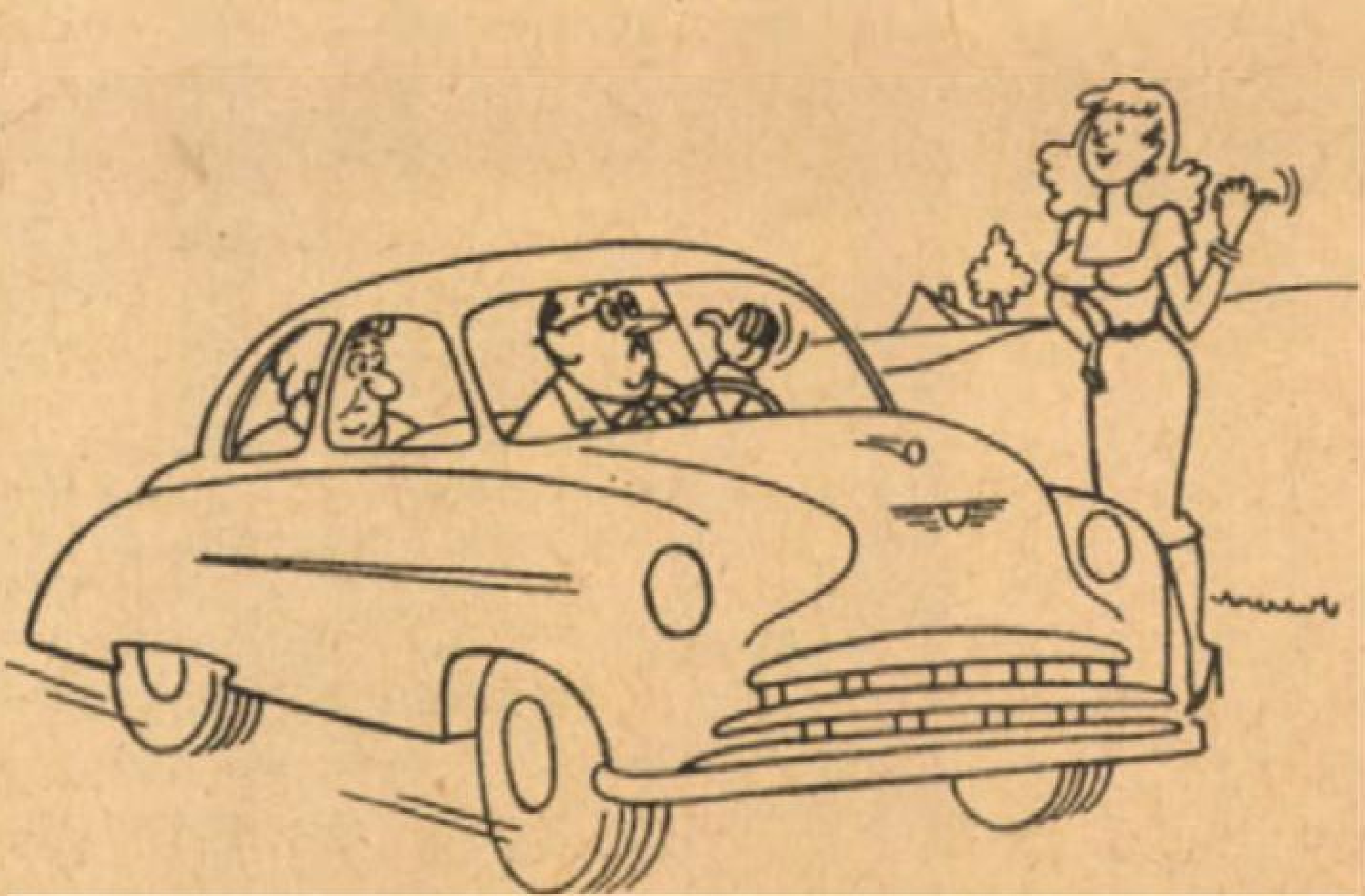

Tranzisztor a parkban

(A londoni Punch-ból)

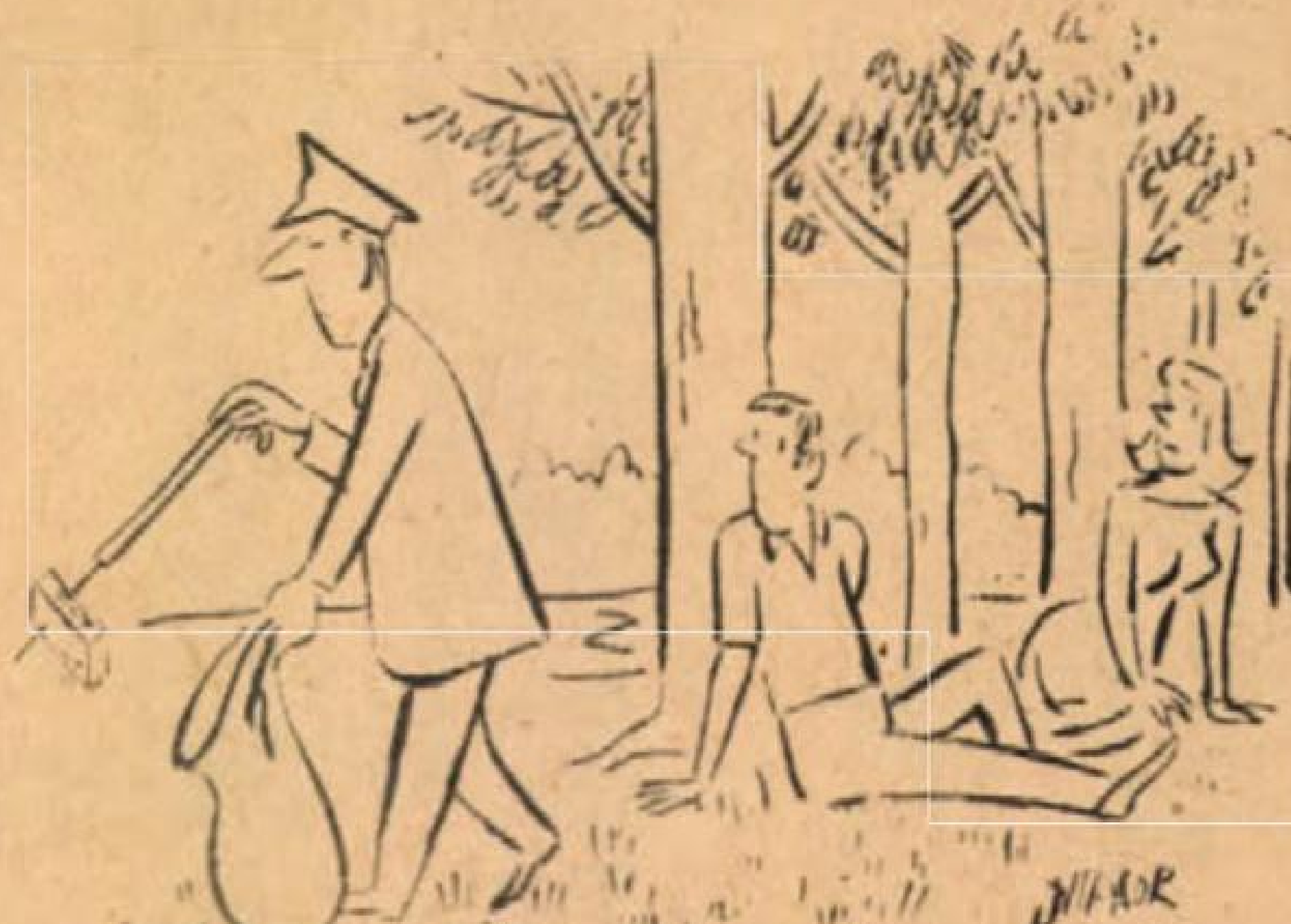

Önbizalom

Gerő Sándor rajza

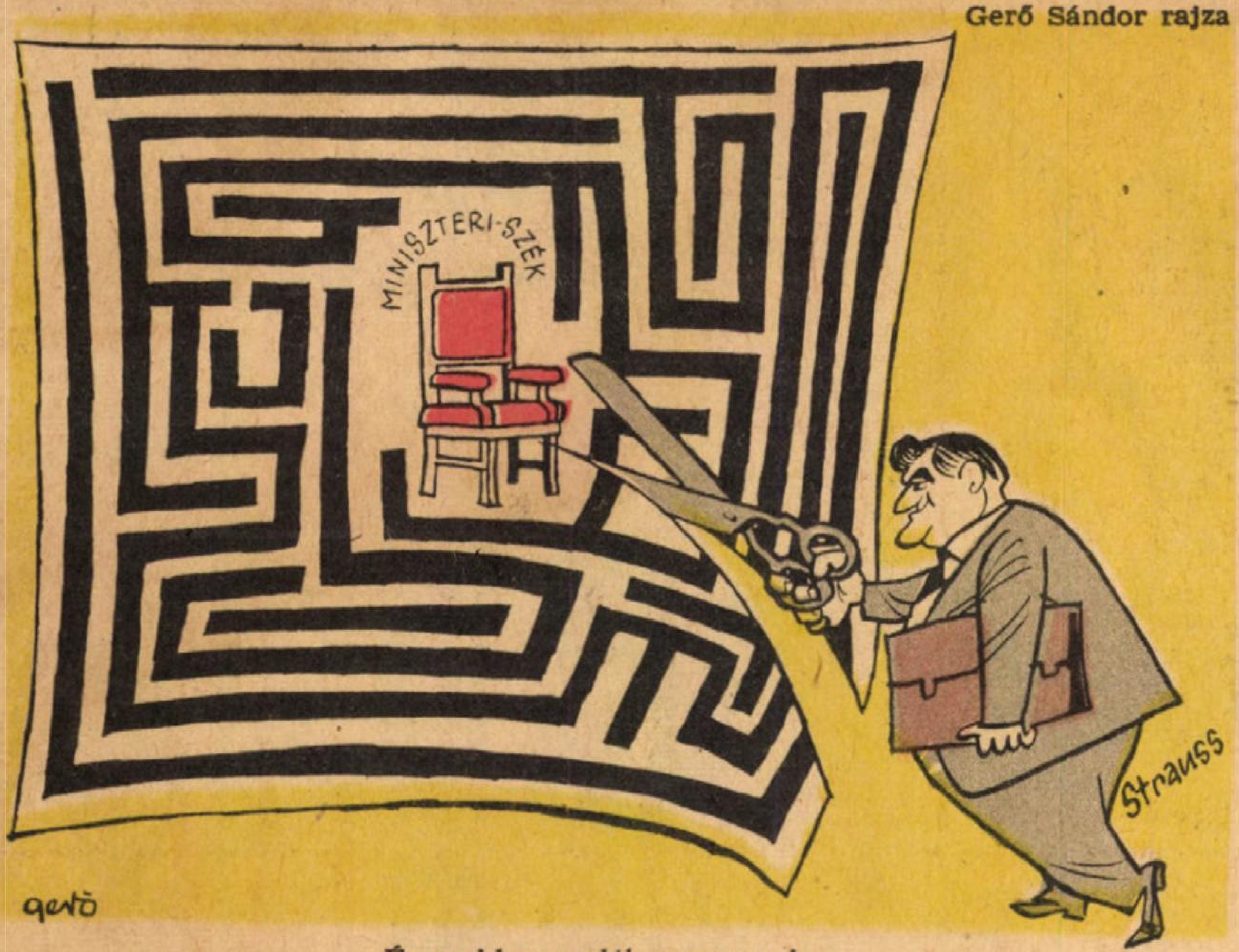

– Én majd megtalálom az utat!

Menyasszonyok, vőlegények iskolája

Szűr-Szabó József

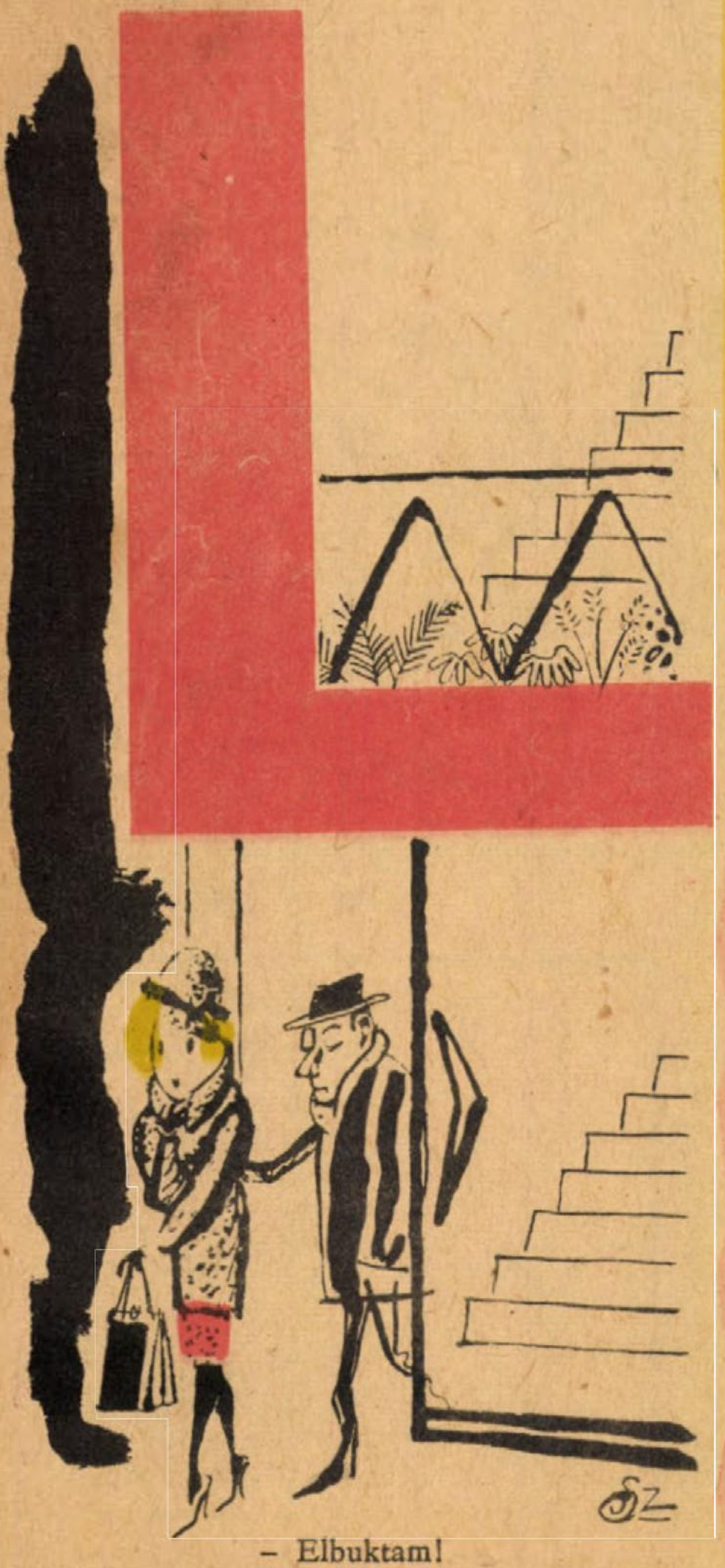

– Elbuktam!

Hivatali telefon

Balázs-Piri Balázs rajza

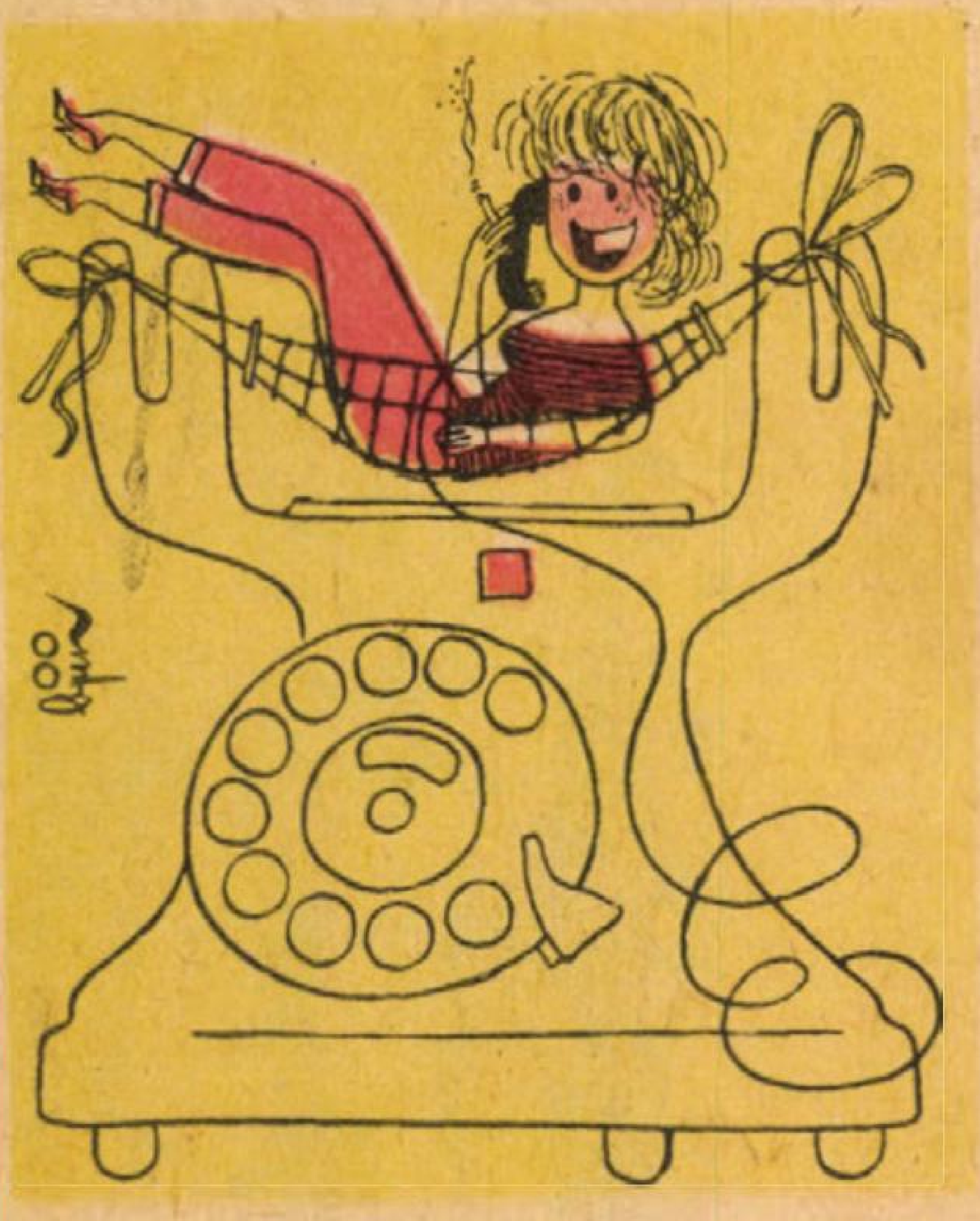

Nem közölhető kéziratot küldtek:

Sz. Ferenc, Békásmegyer. – „RIAN" – Ny. János, Várpalota. – G. Jenő, Bp. IX., Üllői út. – Dr. Z. Zoltán, Bp. Hársfa u. – K. Pál, Kondoros. – H. Attila, Bp. V., Váci u. – K. Gy., Zalaszentgrót. – Sz. Miklós, Makó. – T. László, Bonyhád. – T. Tihamér, Bp. XIV., Thököly út. – Dr. N. István, B. I., Szabó I. u. – S. Sándor, Törökbálint. – Sz. Tibor, Bp. IX. – Cs. György, Kiskúnfélegyháza. – K. Endre, Nyírbátor. – Z. László, Bp. XI., Orlay u. – N. László, Vasvár. – V. Tibor, Bp. XIV. – R. János, Mátyásföld. – M. László, Bp. I., Attila u. – Sch. Mária, Budaliget. – B. László, Bp. XV. – T. Antal, Hódmezővásárhely. – N. Katalin, Bp. IX., Zsil u. – – B. Imre, Nagytétény. – N. György, Budakeszi. – J. Gyula, Sárrétudvar. – G. Béla, Aranyod. – R. Györgyné, Cegléd. – F. László, Kartal.

Hallottunk egy viccet...

Egy Trabant motorja felmondja a szolgálatot. Gazdája leáll az országút szélén. Segélykérően integet az elrobogó gépkocsik felé. Egy olasz turista áll meg elsőnek, csak úgy csikorognak a hatalmas Ferrari fékjei... Magyarunk csak kézzel-lábbal tudja megértetni magát: vontassa be a legközelebbi városba. Kötél akad, az olasz is hajlandónak mutatkozik. A Trabant gazdája még egyet kér: legfeljebb 30 kilométeres sebességgel haladjanak.

Elindulnak, de pár perc múlva a rohanáshoz szokott olasz megúnja a döcögést. Rákapcsol. S aztán még jobban is, amikor visszapillantóban észreveszi, hogy mögötte feltűnt egy Jaguár. Csak nem hagyja, hogy az megelőzze!

120-as tempóban robognak el — így hármasban —, egy benzinkút előtt. Kezelője kinn áll. Nagy szemeket mereszt, s hátrakiált a feleségének:

— Anyjuk! Láttad ezt? Verseny az országúton: első egy Ferrari, második egy Trabant, harmadik egy Jaguár!

S már szalad is a telefonhoz. Felhívja a szomszéd benzinkutast.

— Komám! Állj ki az országútra! Nagy versenyt láthatsz, arra felé robogtak...

A kollégának csak annyi ideje van, hogy kirohanjon: most már villámsebesen suhan el előtte a három autó. Visszatelefonál:

— Köszönöm, hogy szóltál, mert amióta kétágú vagyok, ilyet még nem láttam! Most már mehetnek vagy 200-zal is! S a helyzet ez: első a Ferrari, második a Trabant, harmadik a Jaguár. A Trabant vezetője meg állandóan dudál, mert — előzni akar!

E heti hirdetésünk

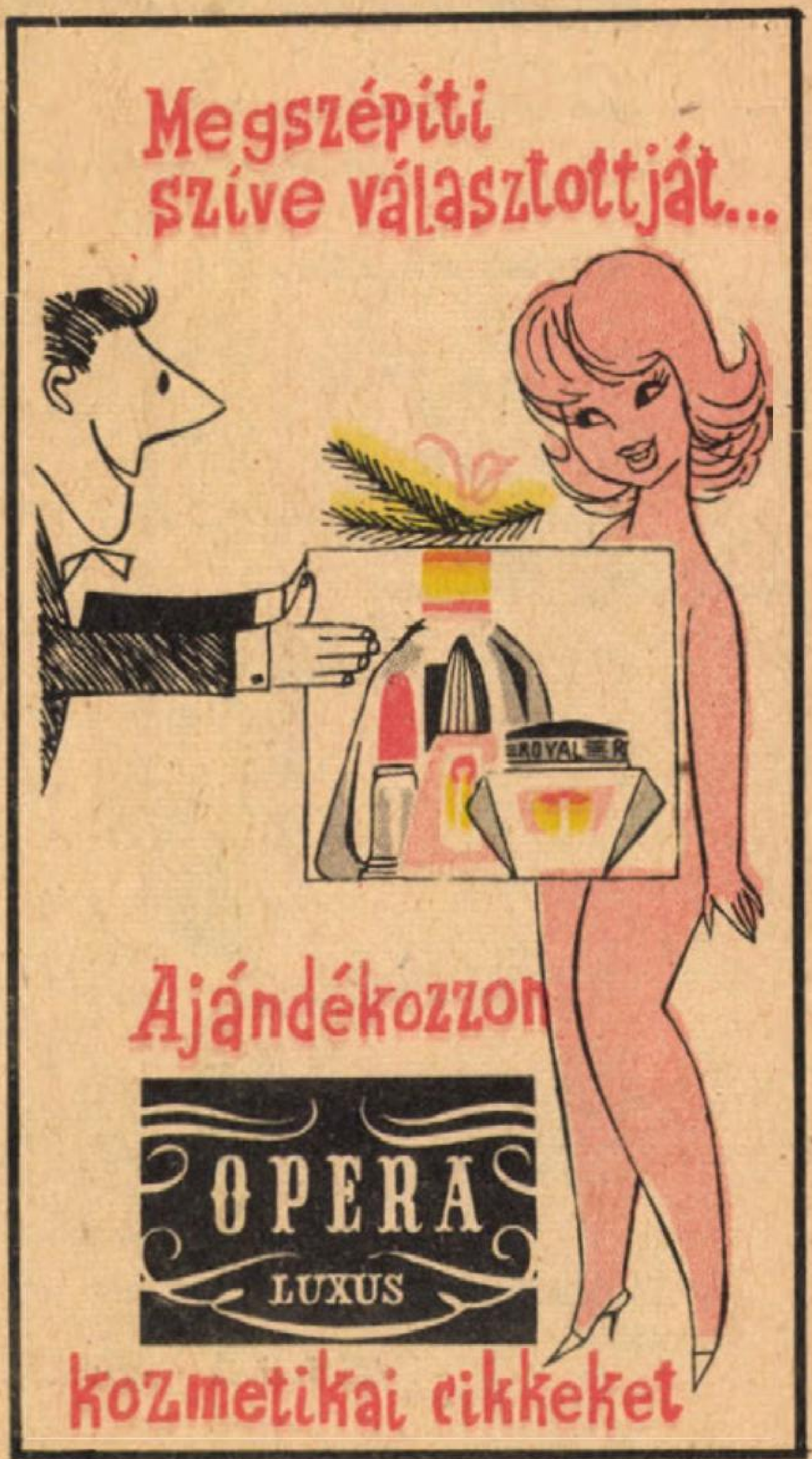
Megszépíti szíve választottját...

Ajándékozzon

OPERA
LUXUS

kozmetikai cikkeket

Elkésett cukorrépa-betakarítás

Szegő Gizi rajza

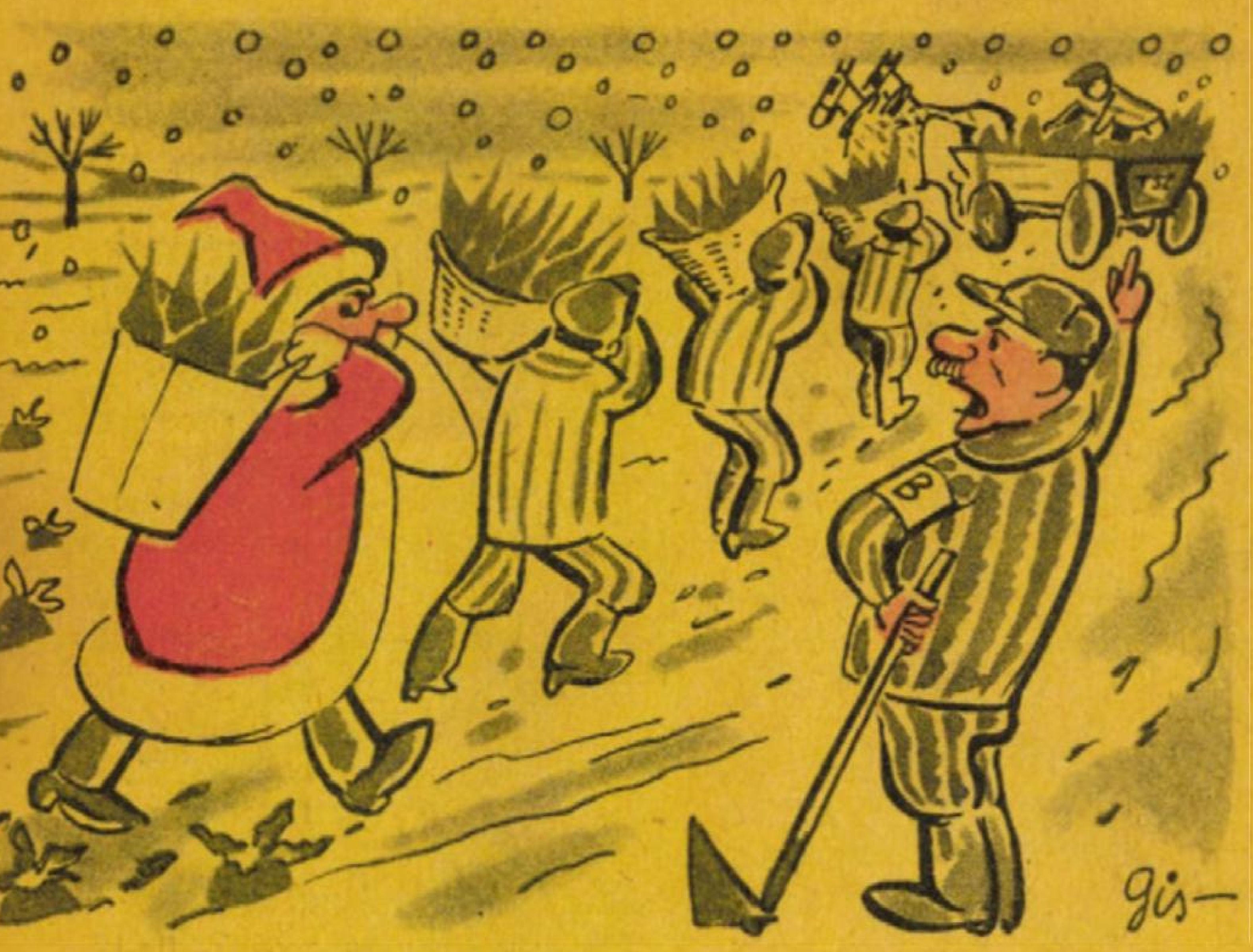

– Ha már itt van, Télapó, segítsen nekünk!

Utókúra

Balázs-Piri Balázs rajza

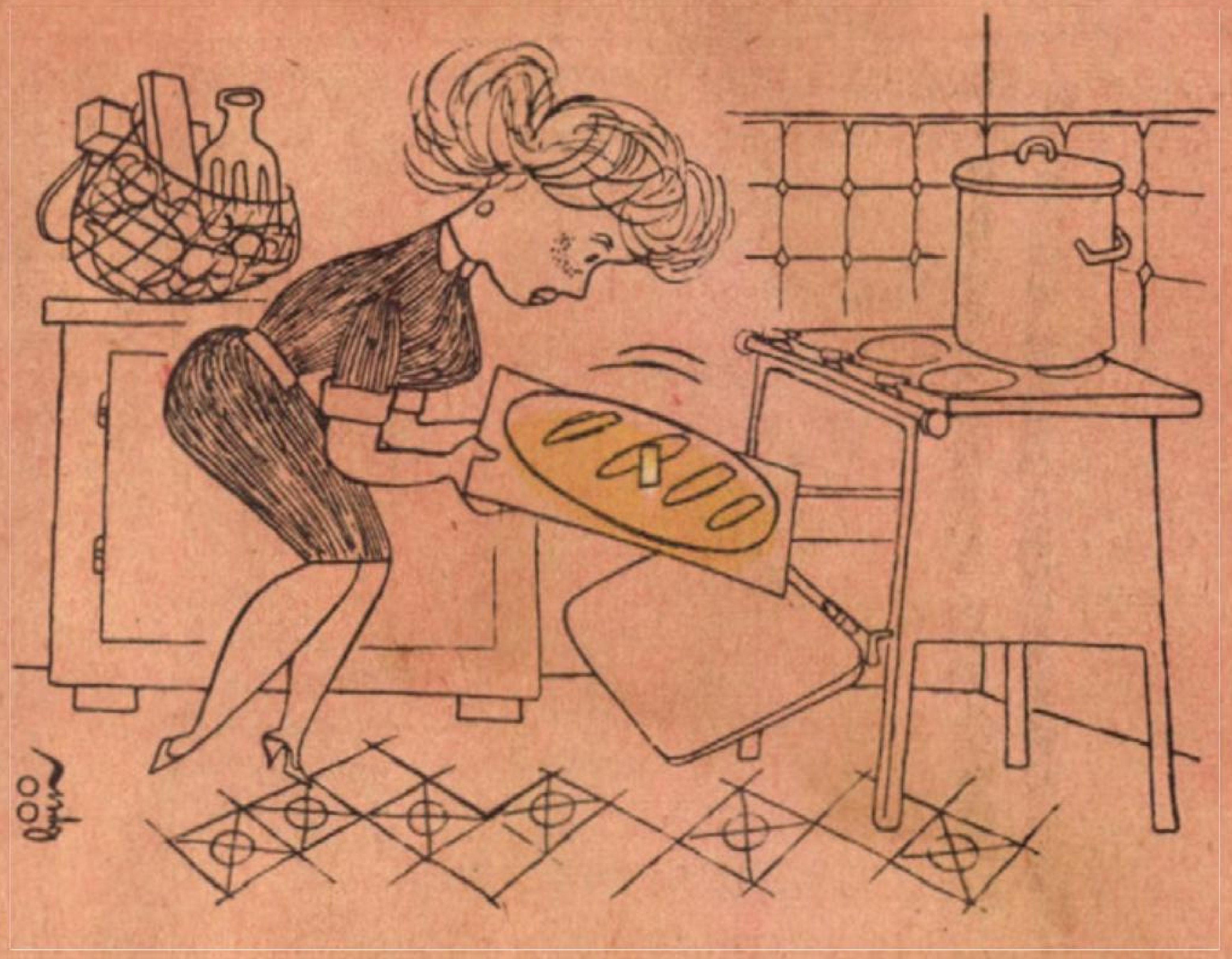

Mai műdal

Asszony lesz a lányból,
A bimbóból rózsa,
Erről szólt a régi
Népdal, azaz nóta,
És úgy folytatódott,
Hogy múlnak az évek,
Fekete hajakból
Lassan hófehér lesz,
Lassan hófehér lesz...

Őszre festi haját
Ifjú nő, ha pesti,
Haját feketére
Csak koros hölgy festi,
Sok kisz-korú lánynak
Mondom, hogy nyugtassam:
Hófehér hajából
Fekete lesz lassan,
Fekete lesz lassan...

(—éghy)

Mezőgazdasági szakmunkásképzés

Fülöp György rajza

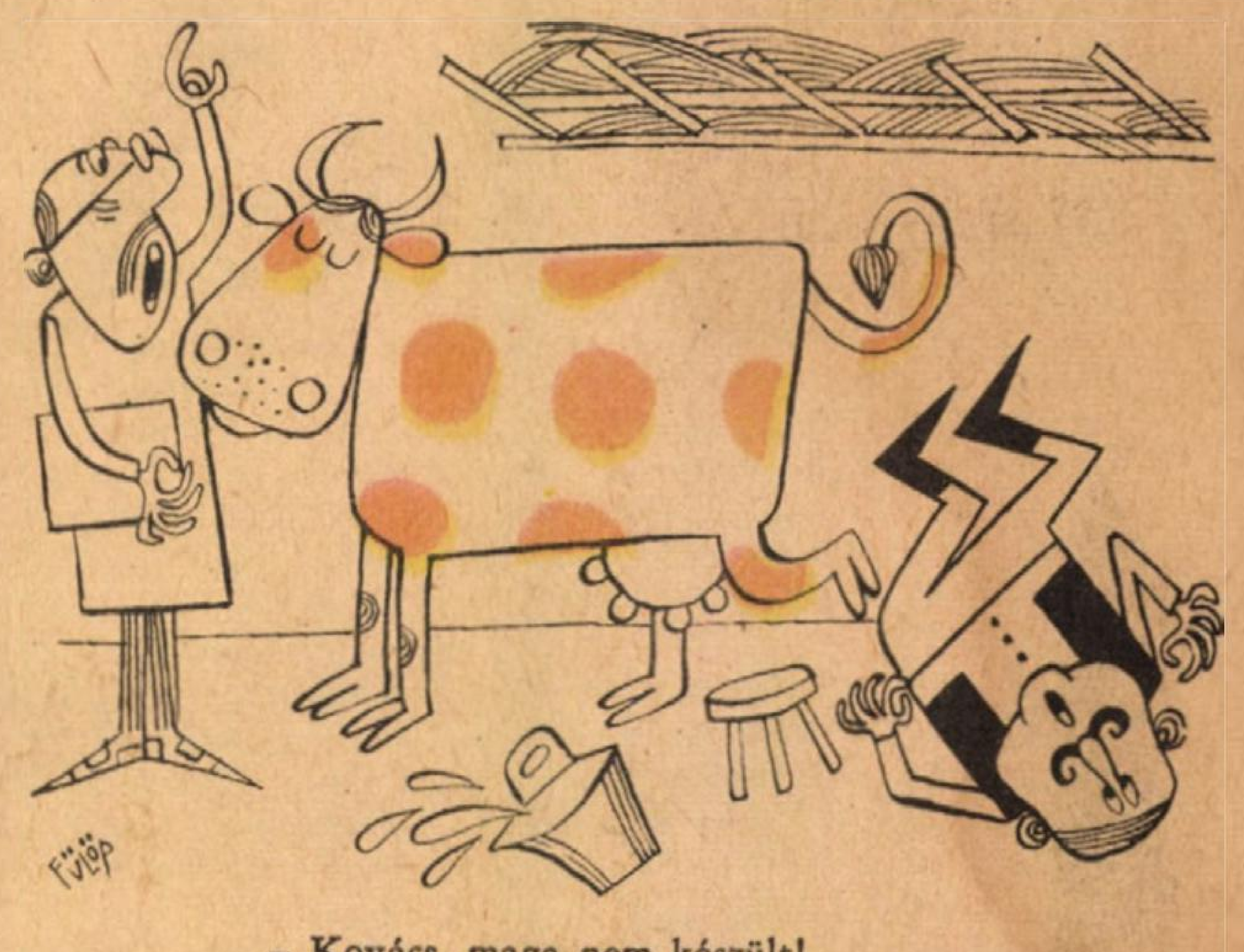

– Kovács, maga nem készült!

Ismeri az életet

Vasvári Anna rajza

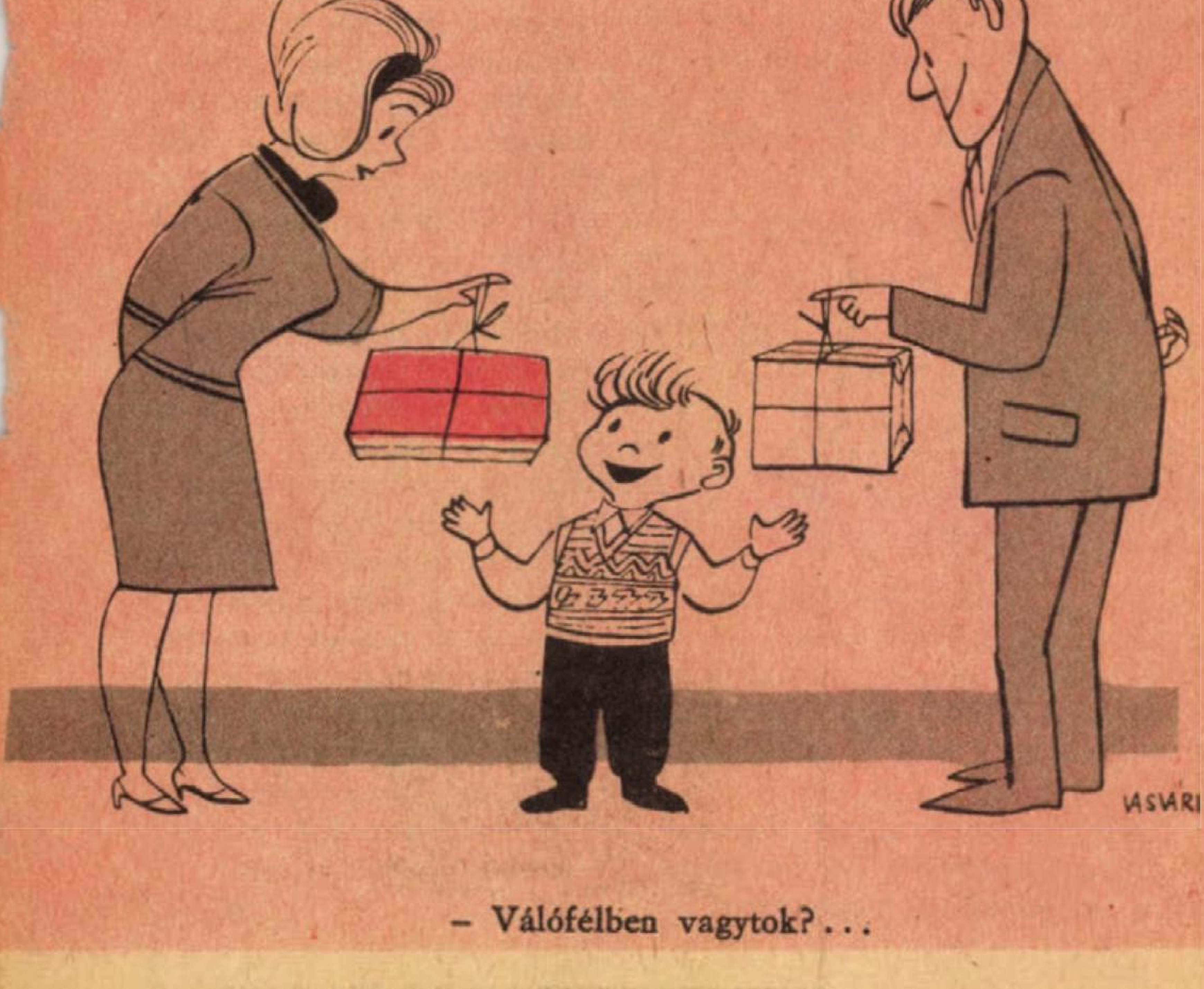

– Válófélben vagytok?...

Késik az iroda

Toncz Tibor raiza

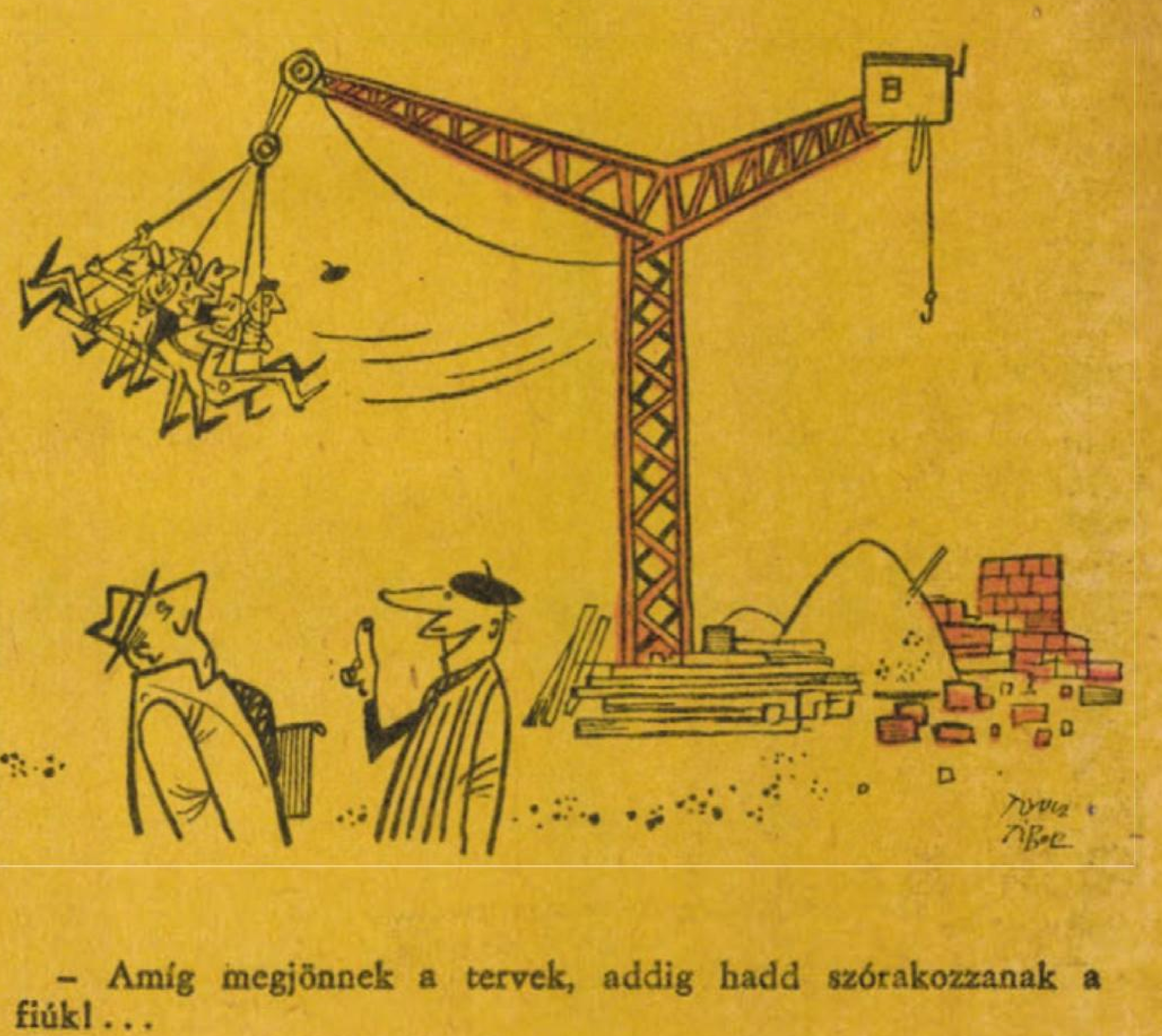

– Amíg megjönnek a tervek, addig hadd szórakozzanak a fiúk!...

Még egyszer a hizlalásos gyufacímkékről

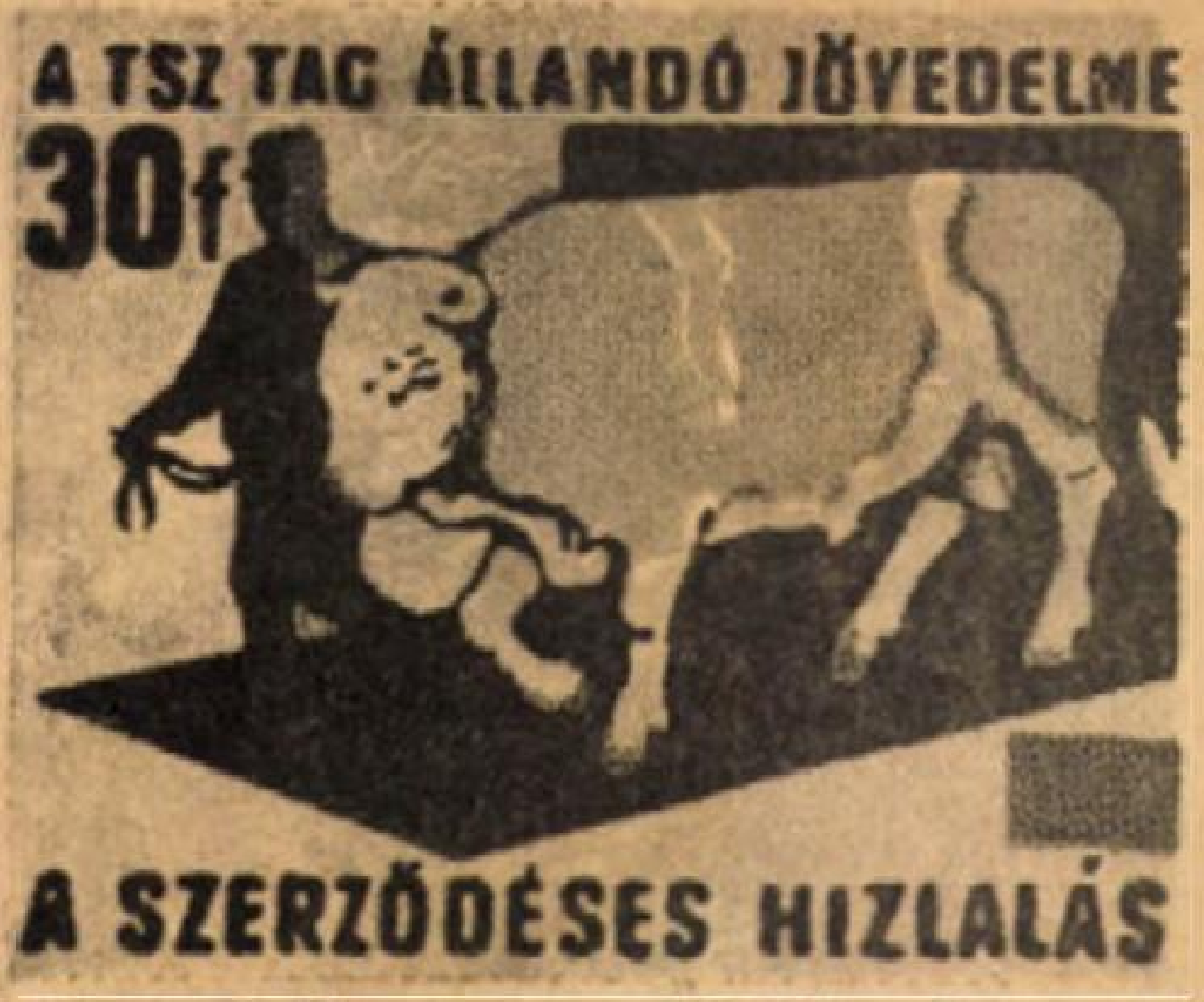

Nemrégiben megbíráltunk egy gyufacimkét. Kövér féldisznó volt rajta és ez a szöveg: „Takarmány juttatás. A szerződéses hizlalás biztos jövedelem. 30 f."

Bírálatunk nyomán az illetékesek gyorsan megértették, hogy a felhívás erejét gyengíti a gyufa árának ilyen szerencsétlen kapcsolása a buzdításhoz. Amint a mellékelt ábrából kitűnik, a hiba felismerését – a hiba generális kijavítása követte:

1. A féldisznó helyett egész szarvasmarhát rajzoltak.

2. Egy ember is került a képre, aki a szóbanforgó jószágot hizlalásra vezeti elő.

3. Végül, ami a legfontosabb: a kifogásolt 30 fillért most már úgy helyezték el, hogy azt semmiképpen ne lehessen összefüggésbe hozni a szerződéses hizlalás pénzbeli távlataival. Nem, ez a 30 fillér itt már a tsz-tag állandó jövedelmeként szerepel.

Félve zárjuk sorainkat. Mit hozhat még a jövő?!

K. A.

Csavaros történet

Fiam villanykapcsolót vásárolt a Kossuth Lajos u. 2. szám alatti KERAVILL Boltban. Hazafelé menet a kapcsoló szétesett a zsebében. (Pedig gyalog ment!) Másnap visszavittük az üzletbe. Az üzletvezető nem cserélte ki az árut, mert hiányzott belőle egy csavar. Azt tanácsolta, menjünk el az Üllői út 57. szám alatt levő műszaki osztályra, ott majd kicserélik a kapcsolót.

Igaz, hogy csak 12 forint 30 fillérről volt szó, de egy diáknak, különösen karácsony előtt, ez komoly pénz. Elmentünk tehát a műszaki osztályra, ahol azt mondták, menjünk vissza az üzletbe, mert ők csak az üzletvezetőtől vehetnek vissza árut. Az üzletvezető viszont azt kérdezte tőlünk:

– Ráírta a blokkra a műszaki osztály, hogy visszaveszik tőlem? – Aztán szigorúan hozzátette: – Ha nem írta rá, nem cserélem vissza!

A műszaki osztály csak szóban közölte a véleményét, ezért hát vissza kellett volna mennünk az Üllői útra. Ehhez azonban sem időnk, sem kedvünk nem volt. Ezúton kérdezem az illetékesektől:

1. Miért ad el olyan kapcsolót az üzlet, amely már hazafelé menet szétesik?

2. Ha viszont hibás kapcsolót ad ki, miért kívánja, hogy minden csavar meglegyen hozzá? (Hátha éppen azért esett szét, mert az a bizonyos csavar hiányzott belőle?)

3. Miért küldözgeti az üzletvezető a vevőket az Üllői úton levő műszaki osztályra, amikor ott csak az üzletvezetőtől veszik vissza az árut?

R. E.

Áprilisi tréfa — novemberben

Egy szép novemberi estén – a feleségem megbízásából – negyedkiló zsemlemorzsát kértem a Nagykörút és a Corvin köz sarkán levő csemegeüzletben. A kiszolgálónő kedves mosollyal kezembe nyomott egy zacskót. Én ugyanilyen kedves mosollyal visszanyomtam az ő kezébe. A zacskón ugyanis ez a felirat ékeskedett: „Jódozott, finom só – Kilogrammonként 10 milligramm jódkáliumot tartalmaz." A kiszolgálónő még kedvesebb mosollyal újfent kezembe nyomta a zacskót és közölte, hogy vigyem haza, csak nyugodtan, a zacskóban valódi, hamisítatlan, jódkálium-mentes zsemlemorzsa tartózkodik.

Úgy is volt.

Vicces intézmény ez az Élelmiszercsomagoló Vállalat.

M. F.,
VIII., Üllői út 46.

Hasznos tanács

A Szabolcs-Szatmár megyei Mokép Vállalat tájékoztatójában láttuk:

November
23-25
Péntek—vasárnap

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK!
Az utolsó vacsora
Egy különös éjszaka története, Magyar film
Kísérőműsor: MIT EGYÜNK

Ötletes dolog. A film előtt a menükártyát is közlik.

Az ibrányi ált. iskola
nevelői

A „VALAMI"

A „valamit" a Szent István körút 5. alatti Háztartási Bolt kirakatában pillantottam meg.

Műanyagból készült, hosszúkás „valami" volt és három, hajóablakhoz hasonló, kerekded idomot viselt a homlokzatán.

Vajon mi lehet?

Minthogy korunk technikai csodái közül a házi munkát megkönnyítők érdekelnek a legjobban, felbirizgált ambícióval léptem a boltba, hogy a „valamit", amely kétségtelenül háztartási „valaminek" tűnt, megvegyem. A műanyag-osztály eladója azonban kelletlen képpel fogadott, amikor a „valamit" körülírtam neki.

– Ilyen cikket mi nem árulunk! – nyilatkoztatta ki.

– De hiszen kint van a kirakatban . . .

Lehetetlen!

Hogy szavahihetőségemről meggyőzzem, azt javasoltam, nézzük meg együtt a kirakatot. Kijött velem és megmutattam a „valamit". Amikor meglátta (meglepetését – ah! – ki ne értené), felkiáltott: – Jé! Tényleg! – s a felfedezés őszinte, spontán lelkesedésével visszarohant, hogy a „valamit" a boltban is megkeresse.

Lázas kutatás után talált is belőle vagy húsz tucatot, hátul, a polcon. Egyet kiragadott és a markomba nyomta:

– Tessék kérem! 10 forint!

– Dehát voltaképpen mi ez? Mire használható?

Az eladó vállat vont.

– Fogalmam sincs. Most látom először.

Közben a „valamire" mások is felfigyeltek. A titokzatos jószág immár kézről kézre járt.

– Minek nevezzelek? – idézte a költőt egy vevőtárs.

– Teaszűrő! – vélte egy másik.

– Csigatészta pöndörítő! – így a harmadik.

Hogy eldöntsük a vitát, megkérdeztük a többi eladót, de egyik sem tudta, hogy a „valami" mire jó. Végülis egy fiatal lány segített ki bennünket, aki feltehetően a raktárból került elő.

– Törölközőtartó! – magyarázta s mutatta a működését is,

hogy milyen egyszerű és szellemes. – Nem kell többé akasztót varrni a törülközőre! Csak becsippentjük a sarkát és kész . . .

Az ügyes kis szerkezet nagy tetszést aratott. Perceken belül 5 darabot megvettek belőle.

Később felkerestem az üzletvezetőt és neki is beszámoltam a szenzációról. De csak kevéssé érdekelte a dolog. Legalábbis erre engedett következtetni a kereskedői elvekhez méltó válasza:

– Nem kívánhatom az embereimtől, hogy minden árucikket ismerjenek . . .

Hát hogy is kívánhatná?

Kun Erzsébet

Segíts magadon — kereshetsz rajta

A cipőtisztító szerény méretű üzeme előtt, egy kis sámlin ülve keféket és rongyokat rakosgatott. Köszönésünkre sajátos borongó és mélabús pillantást vetett ránk, de nem felelt. Ennek ellenére előadtam kérésemet: festené be a négy szíjból képezett szandálomat barnára, minthogy újkorában, pontosan két héttel ezelőtt, barna volt az istenadta, de tudjuk jól, hogy van:

olyik szandálnak a bőre pusztul el hamar, és a festés évekig remekül tartja magát, másiknak meg éppen a bőre tart el néha hetekig is és a festés takarodik le róla egyből.

Ékesszólásom szemmel látható hatást gyakorolt rá, kézbevette a szandált, megforgatta, majd befelé révedő tekintettel mondta: – Harmincnyolc forint.

– Har . . . – feleltem kissé akadozva, amikor többszöri kísérletezés után sikerült némi lélegzethez jutnom.

– Tudja mit, fesse be maga! – rivallt rám a mester, markomba nyomta a szandált és mielőtt még kiejthettem volna a következő pozitív, vagy negatív értelmű szótagot, hozzátette: – Mit képzel, lopom a festéket?! – fehércimkés kis üveget nyomott az orrom alá. Ijedten olvastam a feliratát, aztán sietve eliszkoltam, mielőtt a járókelők meglincseltek volna a magából kikelt idős iparos védelmében. Utam egyenesen a háztartási boltba vezetett, ahol háromnyolcvanért megvettem a fehércímkés festéket, ezzel újra színt varázsoltam a szandálomra, majd nejem unszolására az ő cipőjét is befestettem, vagyis hetvenhat forint társadalmi értéket termeltem ijedtemben, úgyhogy ez alkalommal – és ez volt az első ilyen alkalom – direkt jól jártam, hogy belémfojtották a szót.

K. I.

SZERENCSEJÁTÉK

Vasvári Anna rajza

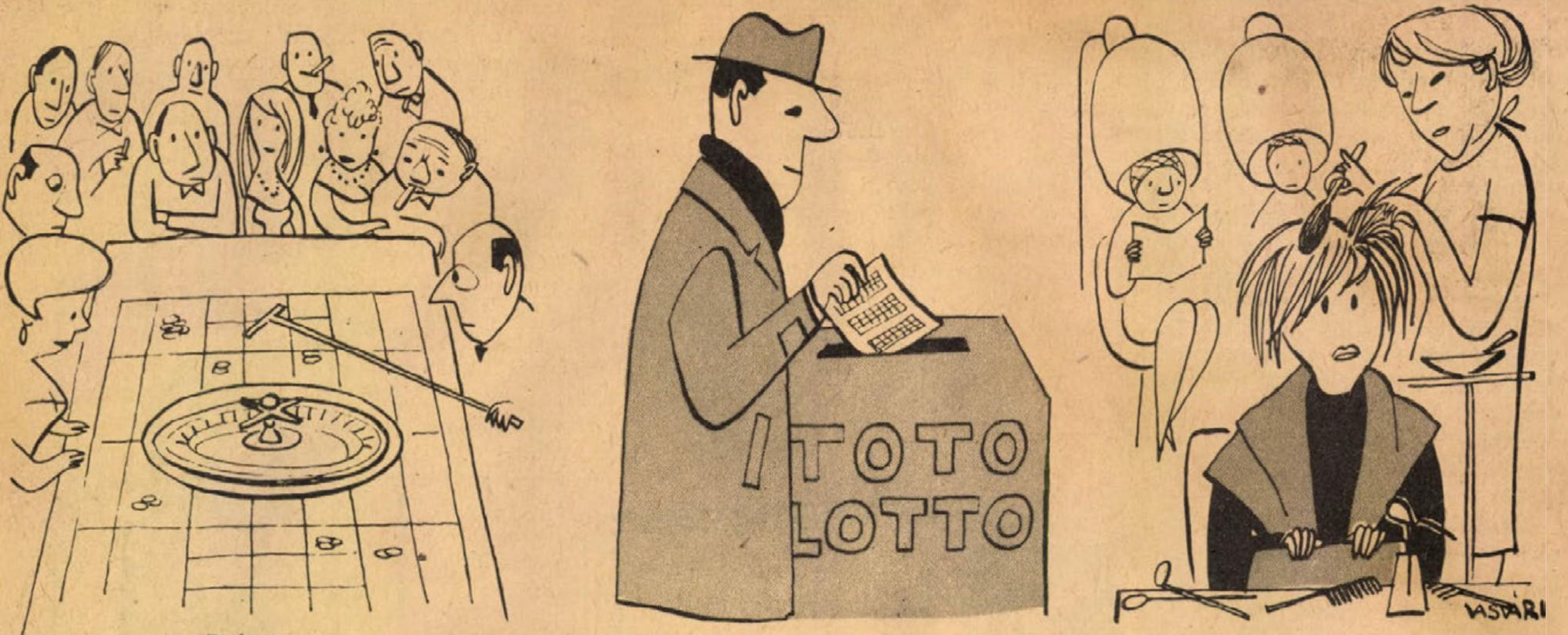

Rulett

Hajfestés

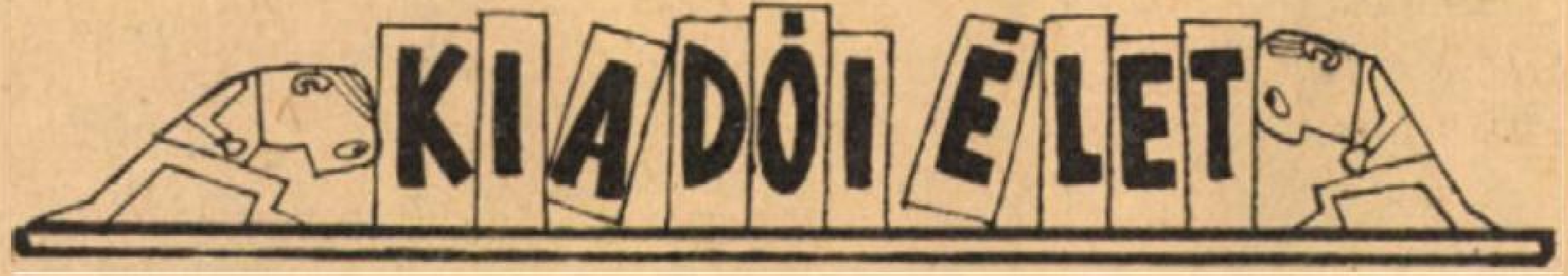

KIADÓI ÉLET

Első változat.

Kiadásra tervezve:

Alfa Albert: Szövetkezeti bolt. (Egy borbély története.)

Béta Bálint: Tomori büszke vezér (történelmi regény.)

Gamma Géza: Hőstettek könyve (hősi elbeszélések a perzsák és a filiszteusok harcaitól napjainkig.)

Delta Dénes: Mákszem. (korregény: hogyan lesz egy kis téeszből nagy téesz.)

A terv első változatát megtárgyalják és az alábbi megállapodásokra jutnak:

1) Kevés a neves szerző.

2) Kevés az ismeretterjesztő mű.

3) Kevés a nevelést szolgáló mű.

4) Kevés a mű.

Második változat.

A vélemény alapján elkészül a terv új változata és az alábbiakkal bővül:

Epszilon Elemér: Szedett-vedett történetek. (A világhírű író válogatás nélküli elbeszélései.)

Mű Mihály: A magyar homok.

Teta Tamás: Jólnevelt huligán nem vesz kést a szájába. (Illemtan.)

A második változat ezután megbeszélésre kerül és az alábbi megjegyzésekkel gazdagodik:

1) Nem kell belemászni más kiadó profiljába.

2) Ne kerüljenek kiadásra versek, elbeszélések, regények, színművek, fordítások és ismeretterjesztő művek, mert ezek más kiadókra tartoznak.

3) Minek egyáltalán könyvkiadással zaklatni a kulturális munkák területét.

További megjegyzések:

Kevés a fiatalságot lelkesítő olvasmány, kevés a lelkesítő olvasmány, kevés az olvasmány. Túl sok az olvasmány, és túl kevés a téma. Semmi szükség nincs a tervezett könyvek kiadására, Teta könyvének kivételével, amely egyébként nem túl érdekes. Másrészről valamenynyi könyv igen hasznos és idővel, hellyel-közzel, valamint alkalmasint és alkalomadtán valamennyit ki lehetne adni. Ezenfelül foglalkozni kell a klerikális reakcióval.

A kiadó ezután szerződik Teta Tamással, könyvét e címmel módositva: „Istenfélő huligán nem vesz kést a szájába." A többi szerzővel nem szerződik, csupán előlegeket fizet számukra és díszkötéses prospektust jelentet meg tervéről.

Idézetek a prospektusból:

Alfa Albert: Szövetkezeti Bolt. A kispolgári gondolkodás mérföldköveit rakja le az író az egyszerű borbély, Lipsic elvtárs alakjában, aki addig vágja a vendégeket, míg tanácstag nem lesz.

Megjelenik fűzve, kötve és ragasztva, végkiárusításban októberben.

Béta Bálint: Tomori büszke vezér. A nagy Tomorinak eredeti szájhagyományok alapján keletkezett portréja mai megvilágításban, dicsősége csúcsán és a szerző előszavával. A büszke vezér ízléses kivitelben, gazdagon illusztrálva megjelenik októberben.

Stb. stb.

Ahogyan a prospektus jelzi, októberben csakugyan megjelenik Alfa Albert és Béta Bálint a kiadónál, – bejelentve, hogy regényével nem készült el és új előleget vesz fel. A kiadó az előleget kiadja és a megmaradó papírkészletből megjelenteti a Feszty-körkép megmaradt részleteit, melyre senki sem számított, s mint tervenfelüli kiadvány, a kiadó dicsőségét öregbíti.

Somogyi Pál

Téli szünet

Balázs-Piri Balázs rajza

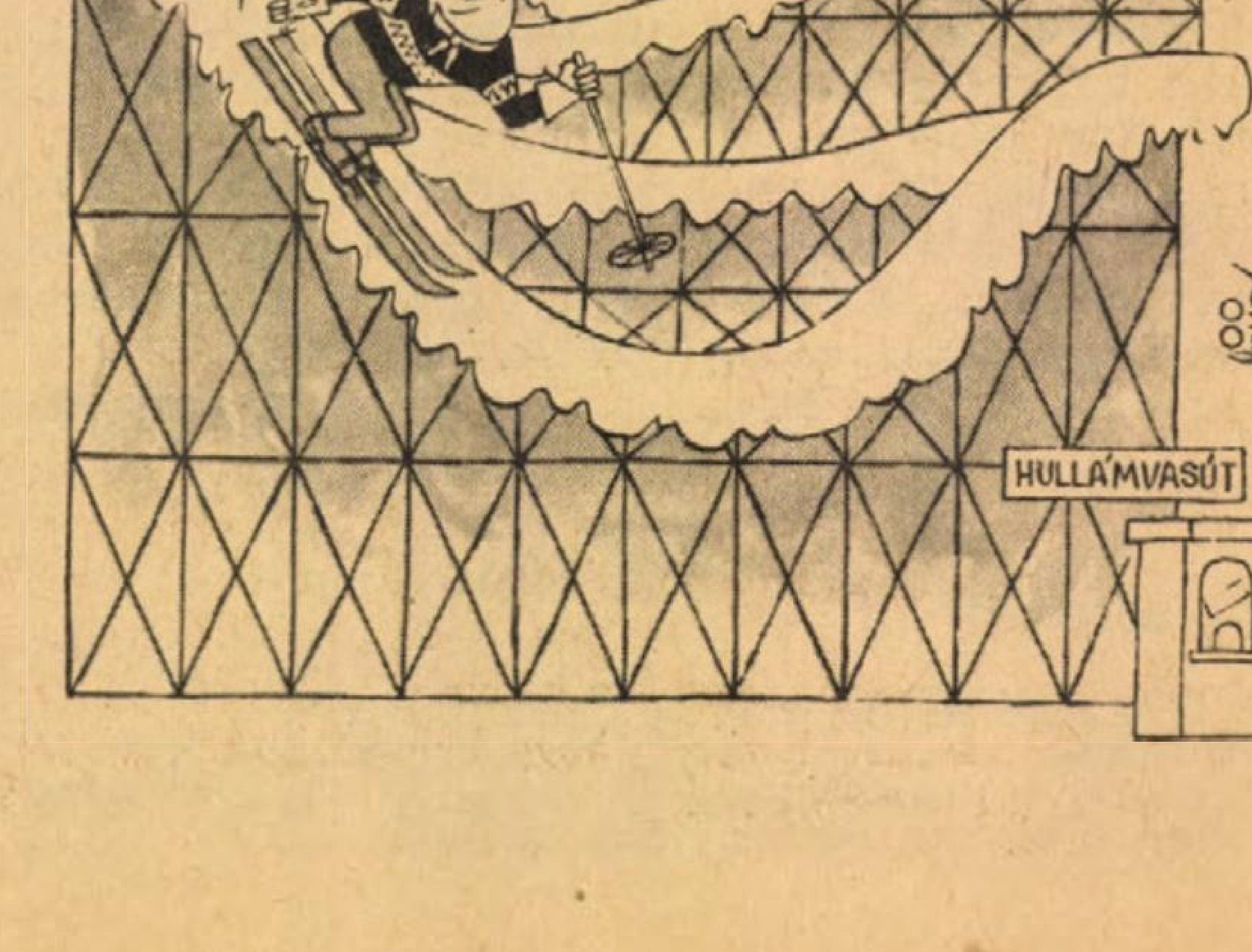

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

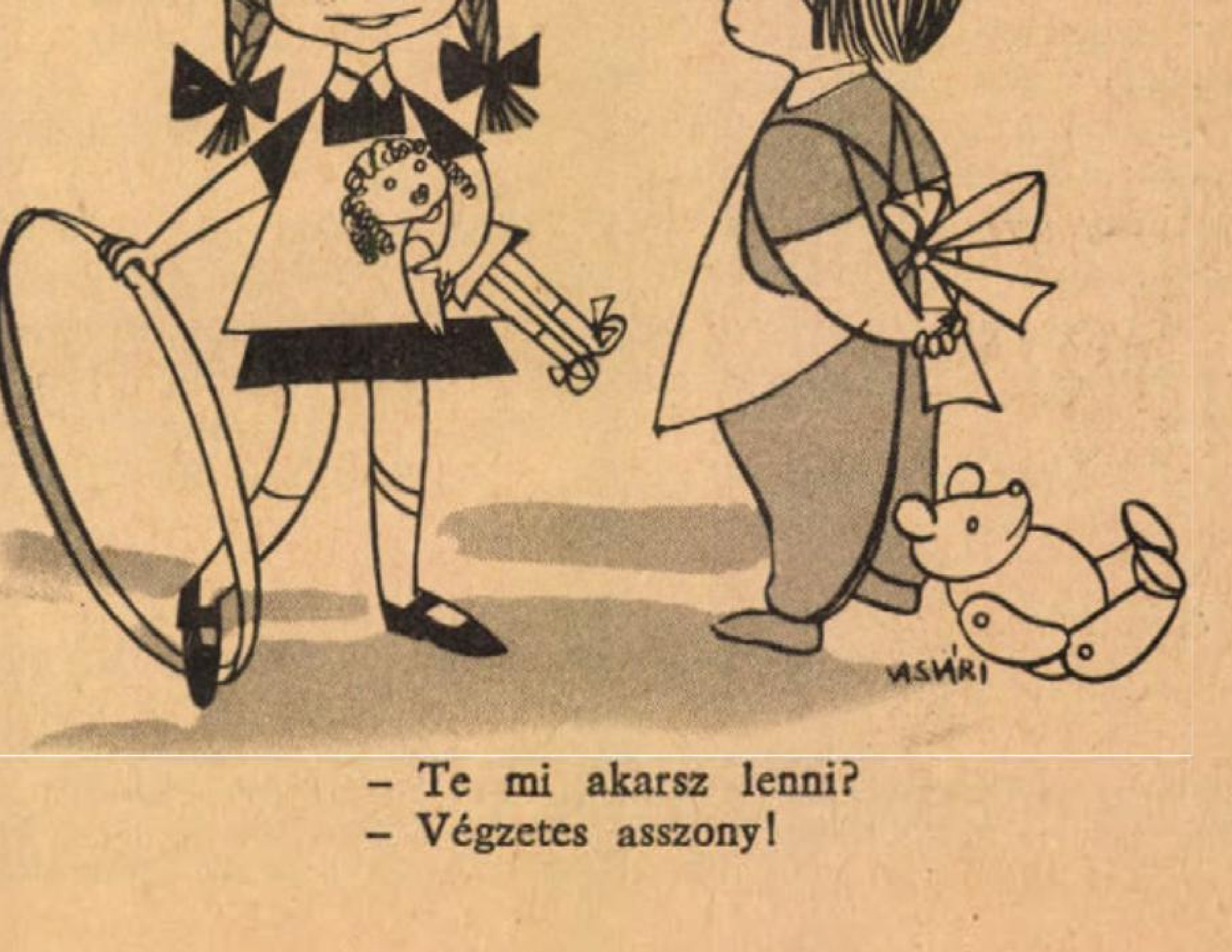

– Te mi akarsz lenni?
– Végzetes asszony!

FŰTÉSI NAPLÓ

Március végén, amikor az utolsó vödörnyi tüzelő-törmeléket is összekotortam a pincében és fölcipeltem a lakásba, így szóltam a feleségemhez:

– Na, fiacskám, én életemben most hordtam utoljára szenet. Itt az ideje, hogy korszerűsítsük a fűtéstechnikánkat! Nincs többé favágás, füstölés, hamuzás, jövő télre villanykályhát veszünk. Egy kattintás, és máris be van durrantva! Igazán megéri, hogy kissé takarékoskodjunk...

Aztán visszatértek a fecskék, kivirágzott a mandulafa, mi meg vettünk fürdőköpenyt, gumimatracot, és bérletjegyeket a nyári koncertsorozatra. Midőn hitvesem emlékeztetett fűtésügyi fogadalmamra, leintettem:

– Májusban akarsz költekezni ilyen marhaságra? Hol van az még! Különben is, állítólag túl drága a villanyfűtés, és komplikált a beszereltetése. Majd ha itt lesz az ideje, veszünk egy olajkályhát, és el van intézve az ügy!

...Közben elvesztettük a labdarúgó-világbajnokságot, megérett a cseresznye, és kifesttettük az előszobát. Néhány fontos idényjellegű beruházást is eszközöltünk: csónakot béreltünk, megtekintettük a Szegedi Szabadtéri Játékokat és Krasznahorka büszke várát, IBUSZ-szal. Persze, az asszony csak nem hagyott békén az átkozott kályha-üggyel.

– Ugyan, hagyd el! – legyintettem könnyedén. – Nem fogok a nyár kellős közepén ilyen távoli problémákkal vesződni! Egyébként olajkályha úgyse kapható. Viszont megtudtam, hogy vannak most ezek a praktikus kis gázkályhák, olyat fogunk szerezni. Mit kell előre izgulni!

Elég ízletesek voltak idén a dinnyék, jól szuperál az új rádiónk, és a lányomnak is aránylag hamar kaptunk iskolaköpenyt. Szárnyashajókirándulásokra ugyan valamivel többet költöttünk a tervezettnél, viszont a Mátrában csak szeptemberben érdemes barangolni. Őrület, hogy a feleségem fölös aggodalmai még ezeket a szép napokat is megzavarták:

– Utánanéztél már a gázkályhának? Nemsokára itt a tél!

– Nyughass már! – förmedtem rá. – Jó, hogy a karácsonyfát nem akarod szeptemberben megvenni... Igaz is, a gáz büdös... Még nem tökéletesek ezek a modern kályhák... Egyelőre rendelünk jó kis német brikettet, szépen fölhordatjuk a lakásba, és egy alágyújtóssal, amikor csak akarod, pokoli hőséget produkálhatsz!...

A prémiumból megvettük az Új Magyar Lexikon eddigi köteteit, és rendbehozattuk az íróasztalomat. Fényesen sikerült az a kis szüreti muri is a sógoréknál, és a gyerek is roppant boldog a futball-labdájával. Kár, hogy a lakás ellenben kissé hűvös mostanában; az a púderfinomra őrölt háztartási szénzúzalék, amit november idusán szállítottak, sehogysem akar égni. Ha reggel egy vödörrel ráöntünk a kályhára, estére kettő lesz belőle. Két vödör salak. Mondtam is tegnap az asszonynak, ahogy nyakig feketén föltámolyogtam a pincéből:

– Jövőre aztán nincs ez a pitlihordás! Legelső dolog, hogy megrendeljük végre a villanykályhát.

Kaposy Miklós

Az ellenőrzés teteje

Várnai György rajza

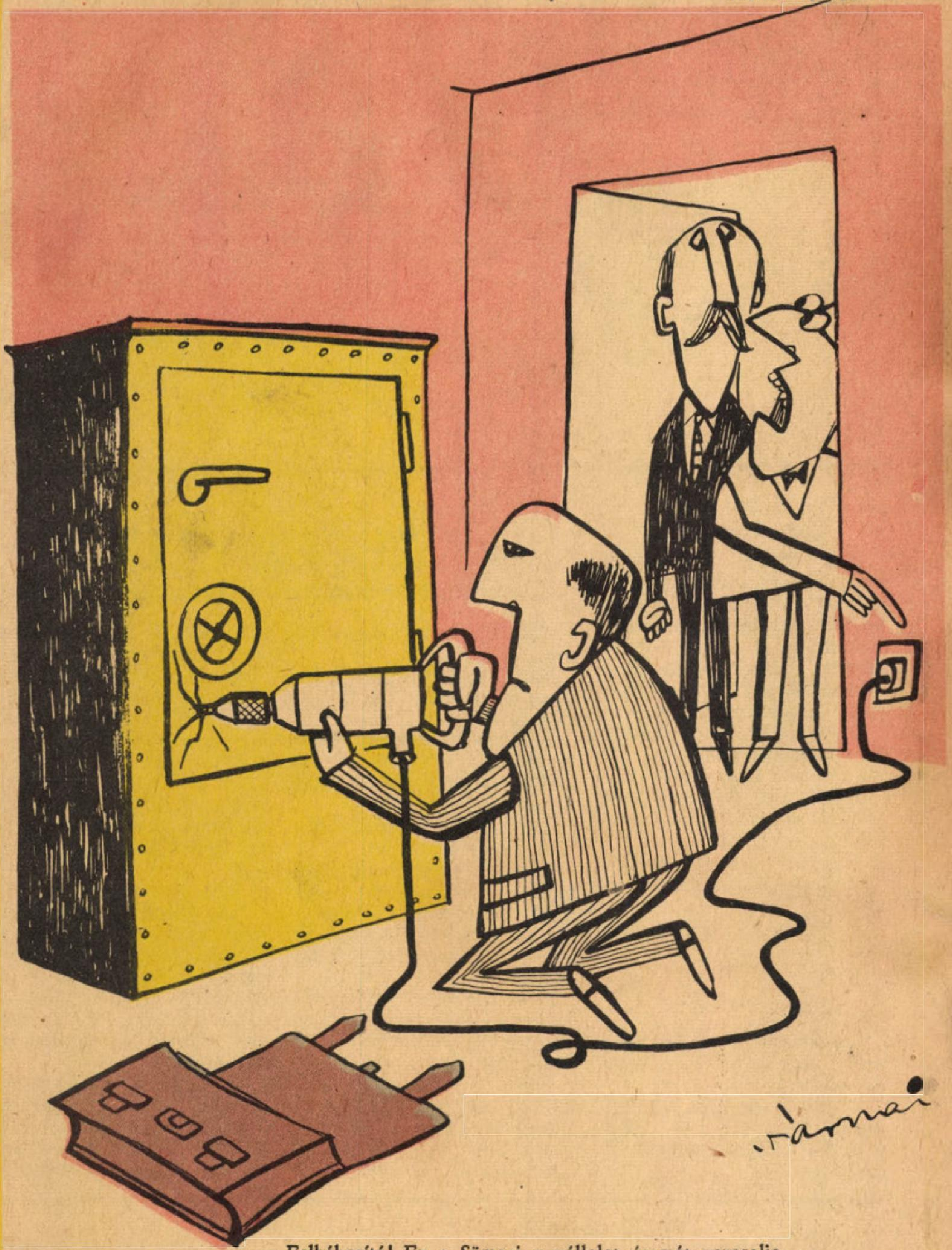

– Felháborító! Ez a Sümegi a vállalat áramát pazarolja...

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pal utca 14. — Tel. 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza ter 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.6670 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.